

رۆمان

پاولۆ کۆیلۆ

دەستنووسە
دۆزراوە کە ی
ئە کرا

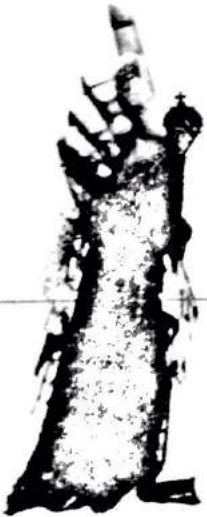
وەرگیرانی لە ئینگلیزییەوه:
سیروان مەحمود

مالپەری پی دی ئێف
PDF 4 Kurd

Basim 2013

مالپەرىسى پىسى دىسى ئىف
PDF 4 Kurd

پاولو كۆيلو

دەستىنووسە دۆزراوۋەكەسى

ئەكرا

ۋەركىنرانى:

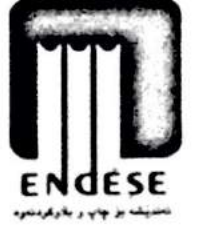
سىروان مەحمود

ENGESE

ئىنستىتۇت بىر چىنار رايونىدا

ناوهندی روشنبیری و هونه ریی نه ندیشه
به رنوه بهری چاپ و بلاوکردنه وه: دانا مه لا حه سه ن
به رنوه بهری هونه ری: باسم ره سام

ناوی کتیب: ده ستنوسه دوزراوه کای نه کرا
ناوی نووسه ر: پاولو کویلو
وه رگیرانی له نینگلیزییه وه: سیروان مه حمود
بابه ت: پۆمان
تۆبه تی چاپ: یه که م ۲۰۱۳
چاپخانه: رجایی / تاران
تیراژ: (۱۰۰۰) دانه
نرخ: (۶۰۰۰) دینار
ژماره ی سپاردن: له به رنوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان
ژماره (۱۹۲۱) سی سالی (۲۰۱۳) سی پیدراوه

نهم کتیبه نهم سه رچاوه ییه وه کراوه به کوردی:

Manuscript Fund In Accra
Paulo Coelho, T.By: Margaret Jull Costa
Harper Collins Publisher, London, 2013

ناوهندی روشنبیری و هونه ریی نه ندیشه/ نه ندیشه بۆ چاپ و بلاوکردنه وه
سلیمانیه - شه قامی مه وله وی - ته لاری سیروانی نوی - نهۆمی چواره م
www.endeshe.org ● andesha.library@yahoo.com
<http://www.facebook.com/Andeshacenter>
07501026400

ئای مریهه، بهبی تاوان سکت پربوو،
نزا بوئهوانه بکه که پروویان تی کردیت. ئامین

پیشکەشە بە ن.ر.س.م.،
لە سوپاسگوزاری پەر جوویە کدا،
بە مۆنیکا ئەنتۆنیسیش،
کە هەرگیز پیرۆزییەکانی خۆی بە هەدەر نادات

ئەى كچانى قودس بۇ من مەگرين،
بۇ خۇتان و بۇ مندالەكانتان
بگرين.

لوقا ۲۳:۲۸

پێشەکی و سلّو

لە دسئمبەری ۱۹۴۵، دوو برا، کە بە دووی شوئنی کدا دە گەران تا لئى بحەوئنه وه، لە ئەشکەوتئکی ناوچە ی شانشینى حەمراى ميسرى ژوورو، سندوقئکیان دۆزئیه وه، کە پربوو لە پارچە دەستنوسى دئرىن. لە جئى ئە وهى پەيوەندى بە دەسەلاتى خۆجئییە وه بکەن - کە یاسا وای دەخواست - برئاریاندا لە بازارە کە یە ک یە ک بە نرخى کە لوپە لى دئرىن بیانفرۆشن، بە و شئووە یە ش سەرنجى حکومە تیان بە لای خۆیاندا رادە کئشا. دایکى کورە کان، کە ترسى "وزە ی نئگە تئ" ی هە بوو، چە ند دانە یە کى لە وانە سووتاند.

سالى داھاتوو، لە بەر هۆکار گە لئک مئژوو تۆمار نە کرا و براکان ناکۆک بوون. لە بەر ئە م ناکۆکئیه "وزە نئگە تئ" یە، دایکە کە دەستنوسە کانى برد بۆ قە شە یە ک و ئە وئش فرۆشتنى بە مۆزە خانە ی قبتئە لە قاھیرە. لە وئ دەستنوسە کان ئە و ناوہ یان پئ بە خشرا کە هە تا ئە م پۆژە ش لە گە لئاندا یە: دەستنوسە کانى ناگ حە مادى (سەرچاوە یە ک بۆ نزئکترئن شارۆچکە ی ئە شکە وتە کان کە ئە و دەستنوسانە ی لئ دۆزرا یە وه). یە کئک لە

پسپۆرەكانى مۆزەخانەكە، مېژوونووسى ئايىنى جىن دۆرپىس، گرنكى ئەو دۆزىنە وەيەى بۆ دەرکەوت و بۆ يەكەم جار لە سالى ۱۹۴۸ لە چاپ و بلاوکردنە وەدا باسى کرد.

دەستنووسى دىكە لە بازارى پەش دەرکەوتن. حكومەتى مىسرەهولى دا بردنە دەرەوہى دەستنووسەكان قەدەغە بكات. لەپاش شۆرپشەكەى سالى ۱۹۵۲، زۆرىنەى شتەكان گويزرانەوہ بۆ مۆزەخانەى قبتىە لە قاھىرە و وەك بەشىكى ئاسەوارى نىشتمانى پاگەيەندرا. تەنھا يەك نووسراويان لە دەست دەرچوو، ئەويش لە دوكانىكى ئەنتىكى بەلجىكادا بوو. لەپاش ھەولئىكى بى سوود بۆ فرۆشتنى لە نيويۆرك و پارىس، لەكۆتاييدا لە سالى ۱۹۵۱ لەلايەن دانىشتگەى كارل جەنگەوہ وەرگىرا. لەپاش مردنى تويژەرەوہى دەروونى بەناوبانگ، دەستنووسەكەى بە جەنگ كۆديكس ناسرابوو، گەپىندرايەوہ بۆ قاھىرە، كە لەويى نزىكەى ھەزار پارچە نووسراو و دەستنووسى ناگ ھەمادى ترى لى دەست دەكەويت.

***

دەستنووسەكان تىكستى وەرگىرپدراوى يۆنانىن، كە لە نيوان يەكەم سەدەى پيش مەسىح و ۱۸۰ى دواى مەسىحدا نووسراون، ئەوانە كۆمەلە كارىكن، كە بە ئىنجىلەكانى ئەپاكريفاش ناسراون، چونكە ئەوانە لەو ئىنجىلەدانىن، كە ئەمپرو ئيمە بەكارى دەھىنين. ئەى بۆچى بەوشىوہيەيە؟ لە سالى ۱۷۰ى پاش مەسىح كۆمەلئىك قەشە چاويان بەيەكدى كەوت تا برپيار بەدەن كام نووسراو بگەنە بەشىك لە پەيمانى نووى ئىنجىل. پيوانەكە تەواو ئاسان بوو: ھەر شتىك، كە بۆ بەرەنگارى گومراكان و پيپازە دابەشبووہكانى ئەو سەردەمە بەكاربەيتريت دادەنريت. ئەو چوار

ئىنجىلانە ي ئه مپۆ له به رده ستي ئيمه دان هه لېژىردان، هه ر وه ك بليى پىتى نىردراوه كانن، يان هه ر شتيكى تر، كه هه لىانسه نگان دوون، ئيمه ده لىين "يه كگرتوو" كه قه شه كان پىيان وابوو ده بنه باوه پى سه ره كى مه سيحيه ت. ژيىده رى ئه م چاوپيىكه وتنه ي قه شه كان و كتيبه هه لېژىردراوه كانيان له مۆراتۆريا كانوندا ده دۆزىته وه. كتيبه كانى تر، وه ك ئه وانە ي له ناگ حه مادي دۆزراوه، لابران، يان له به ر ئه وه ي له لايە ن ژنانه وه نووسرابوون (بۆ نمونه، ئىنجيله كه ي مريه م مه جدە ليه)، يان له به ر ئه وه ي وه ك كه سيك باسى عيسا كرابوو، كه ئاگادارى فه رمانه كه ي خۆ ي بووه و له پارە وى مه رگدا قورسى و ئازارى كه متر ده بيته وه.

***

له سالى ۱۹۷۴، شوينه وارناسى ئىنگليزى، به ريز وۆلته ر ويلكىنسه ن ده ستنوو سيكى ترى دۆزىيه وه، ئه م جاره به سى زمان نووسرابوو: عه ره بى و عىبرى و لاتىنى. له به ر گرنگى ياساكانى پاريزگارى دۆزىنه وه ي له و شيوه يه له هه ري مه كه دا، پاسته وخۆ نووسراوه كه ي نارد بۆ به شى شوينه وار له مۆزه خانه ي قايره. ماوه يه كى كورت پاش ئه وه وه لامىك گه رايه وه: لانى كه م ۱۵۵ كۆپى ئه و به لگه نامه يه له جيهاندا ده ستاوده ستي كردوو (مۆزه خانه كه خاوه نى سى دانە يانه) هه مووشيان هه ر هه مان شت بوون و چونيه ك بوون. تاقىكردنه وه كانى كاربۆن-۱۴ (كه ته مه نى مادده ي ئه ندامى ديارى ده كرد) ده ريخست، كه قه واله كه نوپيه، شياوانه ده گه رپته وه بۆ نزيكى سالى ۱۳۰۷. ئاشكراردنى په سه نايه تى ته واو ئاسان بووه و ده گه رپته وه بۆ ئه كراى ده ره وه ي ناوچه ي ميسر. له به ر ئه وه به له ناوبردى

شوینە واریک له ولاته که دا له قه له م نادریت و، به پریز وۆلتەر به فهرمی له لایه ن حکومه تی میسره وه پێگهی پێ درا (سه رچاوه: 1901/317/IFP-75، به رواری ۲۳ی نۆقه مبه ری ۱۹۷۴) که له گه ل خۆیدا بیباته وه بۆ ئینگلته را.

***

له کریسمسی سالی ۱۹۸۲دا، له بورسمادوخی ویلز چاوم به کورپه که ی به پریز وۆلتەر که وت. بیرمه باسی ئه و ده ستنوسه ی کرد، که باوکی دۆزیبوویه وه، به لام که سمان گرنگیه کی تایبه تیمان به بابته که نه دا. له و سالانه دا درێژه مان به په یوه ندییه که مان دا و لانی که م له دوو بۆنه ی تر دا له ویلز چاوم پێی که وت، که بۆ به رزکردنه وه ی کتێبه کانم پۆیشتبووم.

له سی نۆقه مبه ری ۲۰۱۱دا، کۆپییه کی ئه و نووسراوه م پێ گه یشت که له یه که م چاوپێکه وتندا باسی کرد. لیتره وه رمگی پراوه.

زۆر چه زده كه م به م نووسينه دهست پى بكه م:

"ئىستا كه له كوئايى ژياندام،

له پيناوى ئەو كه سانه دا دهروم، كه شوينم كه وتن

هه موو ئەو شتانهى له كاتى پويشتنم به پرووكارى

زه وييدا فيريان بووم. هيواخوازم سووديان

لى وهر بگرن."

بە داخەو، ئەو پراست نییە. من تەنھا بیست و یەك سالم، دایک و باوکم خۆشیان ویستووم و پەرۆردەیان کردووم، هاوسەرگیریشم لە گەل کچیک کردووە، کە خۆشم دەوێت و ئەویش لە بەرامبەردا خۆشی دەویم. بە هەر حال، سبە ی ژیان لیکنان جودا دەکاتەو، دەبیّت ئیمەش هەر یە کە مان بە دووی پارەوی خۆماندا بگەرین، بە دووی چارەنوسی خۆمان، یان بە دووی پێگە ی پووبە پووبوونەو، مەرگی خۆماندا بگەرین.

ئە مپۆ چوار دە ی جولای ۱۰۹۹ ی، کە بۆ خیزانە کە مان گرنگە. بۆ خیزانە کە ی یە عقوب، ئەو هاو پێ ی مندالیم، کە لە قودس کایە م لە گە لیدا دە کرد، سالی ۸۵۹ ی - هەمیشە بە شانازییەو پێمدە لیت، کە یە هودیە ت ئایینیکی کۆنە و لە دینە کە ی من دیرینترە. بۆ ئین ئە سیری لیھاتوو، کە تەواوی ژیان خۆی بۆ هە ولدانی تۆمار کردنی میژوو تەرخان کرد، کە ئیستە بەرەو کۆتایی دەروات، سالی ۴۹۲ خەریکە تەواو دەبیّت. ئیمە بە بەروار، یان باشترین پێگە ی خودا پە رستی قایل نین، بە لکو بە هەموو پێزیکەو بە ناشتی پیکەو دەژین.

هەفتە یە ک بەر لە ئیستا، فرماندەرە کانمان کۆبوونەو یە کیان ساز کرد. سەربازە فەرەنسییە کان زۆر لە سەربازە کانی ئیمە بلندتر و نامادە باشترن.

هه لېژاردنیگمان خرایه به رده ست: شاره که به جی بهیلین، یان تا مردن بجه نگین، چونکه به دلنیا ییه وه ده به زین. زورینه یان بریاری مانه وه یان دا. له م سته دا موسولمانه کان له مزگه وتی نه قسا کوبوونه ته وه، له کاتیکدا جوله که کان وایان به باش زانی سه ربازه کانیاں له میحراب داود کوبکه نه وه - قولله که ی ده یفد - مه سیحیه کانیش، که له چه ندین گه رده کی جیا وازدا ده زین، به رگریکردنی باشووری شاره که یان خراوده ته نه ستو.

له دهره وه، نابلوقه ی قولله دروستکراوه کانی ناو که شتی دوزمنه کان ده بینین. به جووله کانیاںدا وا دیاره سبه ی هیرش ده که ن و به ناوی باوکه وه خوینمان ده ریژن، "نازادی" شاره که و "ویستی پیروژ".

نه م ئیواره یه، له هه مان نه و گوره پانه ی که هه زاره یه ک پیش ئیستا، پاریزگاری رومانیا، پونتس پیله یه، عیسای هینایه ناو جه نجالییه که وه تا له خاچی بدات، کومه لیک ژن و پیاو، له هه موو ته مه نیک، پویشتن تا یونانییه که بینین، که له لای هه موومان به قبتییه که ناسراوه.

قبتییه که پیاویکی نامویه. له ته مه نی هه رزه کارییدا بریاری دا شاره که ی خوی، نه سینا، به جی بهیلیت و بروا به دووی پاره و سه رکه شییدا بگه رییت. له کوتاییدا خه ریکبوو له برساندا بمریت، له دهرگاگانی شاره که ی ئیمه ی دا، کاتیکیش به باشی به خیره اتنی لی کرا، فیکره ی به رده و امبوونی گه شته که ی له میشکی خوی کرده دهره وه و بریاری مانه وه ی دا.

له دوکانی پینه چیه ک کاریکی بو خوی دوزییه وه و - هه روه ک ئیبن نه سیریش - دهستی کرد به تو مارکردنی هه موو نه و شتانه ی ده بینین و ده بیستن بو نه وه ی ناینده. هه ولی نه دا خوی به هیچ دینیکه ی

دياريكراوه وه ببهستتته وه، له گه ل ئه وه شدا كه س هه ولى قايلكردنى نه دا. به و شيوه يه ش، ئيسته ئيمه له سالى ۱۰۹۹ يان ۴۸۵۹ دا نين، به لكو زور پيستر، له سالى ۴۹۲ داين. قبتيه كه ته نها بپرواي به ساتى ئيسته هه يه، كه خوى پيى ده لئيت موريا - خودا نه ناسه كه، وزه ي پيرۆز، له ته نها ياسايه ك به پرسه، كه ئه گه ر بشكيندرت، ئه وا كو تايى به جيهان ده هينيت.

به ته نيشت قبتيه كه وه سه ركردى ئه و سى ئايينه ي لى بوو، كه له قودس جيگير ببوون. له كاتى ئه م گفتوگويه دا هيج كارگيريكى ميريى لى نه بوو؛ ئه وانيش خه ريكي ئاماده كاري به رگري بوون، كه ئيمه پيمانوايه به ته واوه تى بى حيكهت بيت.

يۆنانيه كه گوتى، "چه ندين سه ده به ر له ئيستا، پياويك له گوره پانه كه دادگايى كرا و تاوانبار كرا. كاتي ك به ره و مه رگى خوى ده پويشت، له ريگه ي لاي راستيه وه به ته نيشت كو مه لئيك ژندا تپه پى. كاتي ك بينى ده گرين، گوتى: "بو من مه گرين، بو قودس بگرين". پيغه مبه رايه تى ئه وه ي ده كرد كه له ئيستا دا پووده دات. له سبه ينيوه، هاوده نكي ده بيته ناكوكى. غه م جيى شادى ده گريته وه. ئاشتى ريگه بو جه نكيك خو ش ده كات، كه هه تا داها توويه كى ته واو دوورى ويئا نه كراو به رده وام ده بيت."

كه س هيجى نه گوت، چونكه كه سمان به ته واوه تى نه مانده زانى بوچى له ويين. باشه هيشتا ده بوو گوئى بو گوتاريكى تر بگرين له باره ي ئه م داگيركه رانه وه، كه به خو يان ده لئين "هيري شكه ري خاچخوازان؟"

بو ساتي ك وا ده رده كه وت قبتيه كه تووشى سه ر لى شيوانى ژه نه راله كه

هاتبيت. ئه و جا له پاش بيده نكييه كى زور، پوونيكرده وه:

"ئەوان دەتوانن شارەكە وئیران بکەن، بەلام ناتوانن تەواوی ئەو شتانه وئیران بکەن، كە شارەكە فییری کردووین، هەر لەبەر ئەو گرنگە ئەم زانیارییه هەر بەشیۆهی چاره نووسی دیوار و خانوو و شه قامه کانمانی بەسەردا نایەت. بەلام ئایا زانیاری چیه؟"

چونکه هیچ کەس وه لآمی نه بوو، خۆی بەردهوام بوو:

"ئەو هه قیقه تی تەواو ه تی ژیان و مهرگ نییه، به لكو ئەو شته یه، كه یارمه تیمان دەدات بەسەر به رهنگارییه کانی پۆژانه دا زال بین. ئەمه ئەو ه نییه، كه له کتیبه کانه وه فییری ده بین، كه تهنه خزمه تی ئەو گفتوگو بی سوودانه ده کات له باره ی ئەوه وه، كه چی پوویدا وه و چی پوو ده دات؛ به لكو ئەو زانیارییه یه، كه له دلێ ئەو ژن و پیاوانه دا ده ژین، كه خواستی باشیان هه یه."

قبتیه كه گوتی:

"من پیاویکی فیربووم و هیشتاش، سه ره رای گوزه راندنی تەواوی ئەو سالانه له وه رگرتنه وه ی ئەنتیکه، پۆلاندنی كه ره سه ته کان، تۆمارکردنی به روار و گفتوگو کردنی سیاسه ت، هیشتاش به تەواو ه تی نازانم چی به تۆ بلیم. به لام داوا له وزه ی پیروز ده که م دلّم پاک بکاته وه. تۆ پرسیارم لی ده که یت و منیش وه لام ده ده مه وه. ئەمه یه كه مامۆستا کانی یۆنانی کۆن ده یانگوت؛ شاگرده کان پرسیارگه لیکیان له باره ی ئەو کیشانه وه ده کرد، كه هیشتا ره چاویان نه کردبوو، ئەوانیش وه لامیان ده دانه وه."

که سیک پرسی، "ئە ی چی له وه لامه کانی تۆ بکەین؟"

"کە سێک ئەو دەنوسیت، کە دەیلیم. ئەوانە ی تر وشە کانم لە یاد ناکەن. شتە گرنگە کە ئەو یە، کە ئەمشەو تۆ بەرەو ھەر چوار سوچە کە ی جیھان بەرێ دەکەویت و ئەو ی بیستووتە بە خەلکی پادەگە یە نیت. بەو شیو یە ش پۆحی قودس پارێزراو دەبیت. پۆژیکیش دیت قودس دروست دەکەینەو، نەک تەنھا وەک شارێک، بەلکو وەک ناوہندیکی زانیاری و شوینیک کە دووبارە ئاشتی تیدا بەرقەرار بیت."

پیاویکی تر گوتی، "ھەمووان دەزانین چی لە سبەیدا چاوەرێمانە. باشە وا باشتر نییە باسی ئەو بەکەین، کە چۆن وتووێژ لەسەر ئاشتی بەکەین، یان خۆمان بۆ جەنگ ئامادە بەکەین؟"

قبتییە کە تەماشایەکی پیاوہ ئایینیەکانی تەنیشتی خۆی کرد، ئەوجا لەناکاو پووی بۆ جەنجالییە کە وەرگێرا.

"کەس لە ئیمە نازانیت سبەینی چی لەگەڵ خۆی دەھینیت، چونکە ھەموو پۆژیک ساتی باش و خراپی تیدایە. لەبەر ئەو، کاتیک پرسیارە کانتان دەکەن، تێپە سەربازییەکانی دەرەو و ترسە کە ی ناوہو لە یاد بەکەن. کاری ئیمە تۆمارکردنی ئەو شتانە نییە، کە لەم بەروارە پوودەدات بۆ ئەوانە ی کە زەوییان بۆ دەمینیتەو؛ میژوو ئاگای لەو دەبیت. بەو شیو یە ش، ئیمە قسە لەسەر ژیان ی پۆژانەمان و ئەو تەنگوچە لەمانە دەکەین، کە پووبە پوویان بووینە تەو. داھاتووش ھەر بایەخ بەمە دەدات، چونکە لەو برۆیەدا نیم لە ماوہ ی ھەزار سالی داھاتوودا زۆر گۆرانکاری پووبدەن."

ئەوجا يەققوبى دراوسىم گوتى:

"باسى بەزىن و بەرەنگارىمان بۆكە".

لەو ھەلامدا گوتی:

***

ئایا گەلا، کاتیك له زستاندا له داره که ده که ویتە خواری، ههست ده کات
باکه به زاندوو یه تی؟

داره که به گه لاکه ده لیت: "خولی ژیان به و شیوه یه یه. په نگه تو
پیتو ابیت ده مریت، به لام له مندا زیندووی. بو زیندوویتی خوم سوپاسی تو
ده که م، چونکه به بونه ی تووه ده توانم هه ناسه بده م. هه روه ها سوپاست
ده که م بو ئه وه ی که هه ستم به خوشویستنی خوم کرد، چونکه به بونه ی
تووه بوو، که ده متوانی سیبهر بو گه شتیاره ماندوو هکان دابین بکه م. وزه ت
وزه ی منه؛ ئیمه هه ردوو یه کین".

ئایا پیاویك، که چه ندین سال بو خوئاماده کاری بو سه رکه وتن به
به رزترین چیا ی جیهاندا به سه رده بات، هه ست به به زین ده کات، کاتیك
ده گاته سه ر لووتکه ی چیا که و بو ی ده رده که ویت سروشت لووتکه که ی به
هه وری گه رده لول داپوشیوو ه؟ پیاوه که به چیا که ده لیت: "ئه م جار ه
پیویستت به من نییه، به لام که ش ده گورپیت و منیش پوژیک ده که پیمه وه و

بە لووتكەكەت دەگەم. لە ھەمان كاتدا، تۆ لێرەیت و چاوەپوانی من دەكەیت".

ئایا كاتێك پیاویکی گەنج، لەلایەن یەكەم خۆشەویستیە و پەت دەكرێتەو، پێی وادەبێت و پرایدەگەیهنیت، كە خۆشەویستی بوونی نییە؟ پیاوێ گەنجەكە بە خۆی دەلێت: "كەسیكی باشتر دەدۆزمەو، كە لە ھەستەكانم تۆ بگات. ئەوجاش لە باقی پۆژەكانمدا شادمان دەبم".

لە خولی سروشتدا شتێك نییە بەناوی سەرکەوتن و بەزینەو: تەنها جوولە بوونی ھەیە.

زستان لە پێناو بوون بە دەسەلاتتریندا تێدەكۆشییت، بەلام لەكۆتاییدا، ناچارە ئەو سەرکەوتنە بەھار قبول بگات، كە گۆل و شادمانی لەگەڵ خۆی ھیناوە.

ھاوین ھەزەكات پۆژە گەرمەكانی بۆ ھەتاھەتایە بەردەوام بن، چونكە لەو برۆیەدا یەك گەرمی بۆ زەوی بەسەوود بێت، بەلام لەكۆتاییدا، دەبێت گەشتنی پاییز قبول بگات، كە دەبێتە ھۆی ھەواندەنەوێ زەوی.

ئاسك گيا دەخوات و خۆیشی دەبێتە خۆراکی شیر. ئەمە بابەتی ئەو نییە كۆ بەھیزترە، بەلكو پێگەیی خودایە لە پێشاندانی خولی مردن و زیندووبوونەویدا.

لەناو ئەو خولەشدا نە براوھ و نە دۆراوھ بوونی نییە، بەلكو چەند قوناغێك ھەیە، كە دەبێت تێپەڕیندەری. كاتێك دلی مرۆڤ لەمە تێدەگات، ئازاد دەبێ و كاتی تەنگوچەلەمە قبول دەكات و بە ساتە شكۆمەندانەكان ھەلناخەلەت.

ههردووکیان تیده په پین. یه کیان به سه ر ئه وهی تریاندا سه رده كه ویت. خوله كهش به رده وام ده بیئت هه تا خۆمان له لاشه ئازاد ده كهین و وزه ی پیروز ده دۆزینه وه.

له بهر ئه وه، کاتیك شه پر كه ر له مهیدانی مملانییدا بوو - ئه گه ر خواستی خۆی، یان چاره نووسی چاوه پواننه كراو به ره و ئه وئى په لكیشى كرد بیئت - با له سه ركه وتنى جهنگه كه ی به رده مییدا پۆحی پر له شادی بكات. ئه گه ر له سه ر شانازی و شكۆداری خۆی به رده وام بیئت، گه ر ته نانته شه پر كهش بدۆرینیت، هه رگیز نابه زیت، چونكه پۆحی به ساغی ده مینیتته وه.

سه رزه نشتی كه سیش ناكات بو ئه وهی كه به سه ریدا پرووده دات. له و ساته وهی بو یه كه م جار عاشق ده بیئت و په تده كریتته وه، ده زانیئت كه ئه مه توانای خۆشه ویستی له بهر نابریئت. ئه وهی له خۆشه ویستییدا راسته له جهنگیشدا راسته.

دۆراندنی شه پر، یان دۆراندنی ته واوی ئه و شتانه ی هه مانه له ساتی غه مباری نزیكمان ده كاته وه، به لام کاتیك ئه و ساتانه تیده په پین ئازایه تییه کی شاراوه له خۆماندا ده دۆزینه وه، ئازایه تییه ك كه هه ر یه كك له ئیمه سه رسام ده كات و پیزی خودییمان زیاد ده كات.

ته ماشای چواره وری خۆمان ده كهین و به خۆمان ده لئین:
"هه ستامه وه". وشه كانیشمان شادمانییمان پی ده به خشن.

ته نها ئه وانیه ی ئه و هیزه شاراوه یه ی ناخیان نادۆزنه وه ده لئین "دۆرام" و

غه مبار ده بین.

ئەوانەى تر، ئەگەر چى ئازارى بەزانىان ھەيە و ئەو قسانە لەكەداريان دەكات، كە براوھەكان پىيان دەلەين، رېگە بە خۆيان دەدەن ھەندىك فرمىسك بېرېژن، بەلام ھەرگىز خۆيان بۆ بەزەيى خۆيى بە دەستەوہ نادەن. ئەوان دەزانن، كە ئەمە تەنھا وەستانىكى شەپەكەيە و لەو ساتەدا زيانىان پى گەشتوہ.

گوئى لە لىدانى دلى خۆيان دەگرن. ئەوان ئاگادارى پەشىوى و ترسەكەى خۆيانن. لە ژيانى خۆيان پادەمىنن و بۆيان دەردەكەوئت، سەرەپاى ترسەكەيان، ھىشتا باوھەريان پتەوہ و پۆحيان بەرەو پىشەوہيان دەبات.

ھەول دەدەن بىدۆزنەوہ چى ھەلە و چى پاستىيان كۆدوہ. ئەم ساتى بەزىنە دەقۆزنەوہ و سوودى ھەوانەوہ، چاككرنەوہى برىنەكانىان و داھىنانى ستراتىژى نوئى لى وەردەگرن و خۆيان باشتەر دەكەن.

ئەوجا خۆرى ئەو پۆژە ھەلدەيت، كە جەنگىكى نوئى لە دەرگاكانىان دەدات. ھىشتا دەترسن، بەلام دەبەيت كردار بكەن – يان ئەوہ، يان دەبەيت بۆ ھەمىشەيى بە كەوتوويى لەسەر زەوييەكە بمىننەوہ. ھەلدەستن و پووبەپوويى پكابەرەكانىان دەبنەوہ، ئەو ئازارەيان بەبىر دەكەوئتەوہ كە چەشتوويانە و ئىدى نايانەوئت بىچىژن.

بەزىنى پىشووويان واتاى ئەوہيە، كە ئەمجارە دەبەيت بىبەنەوہ، چونكە نايانەوئت دووبارە ھەمان ئازار بچىژنەوہ.

بەلام ئەگەر ئەمجارە سەرکەوتن بۆ ئەوان نەبوو، ئەوا جارى داھاتوو بۆ ئەوان دەبەيت. ئەگەر جارى داھاتووش نەبوو، ئەوا جارى دواى ئەو دەبەيت. شتە گرنگەكە ئەوہيە، كە لەسەر پىكانت دووبارە پراوہستىتەوہ.

تەنھا ئەو ی کۆل دەدات دە بەزیت. هەموو ئەوانە ی دیکە براوێن.
 ئەو جا ئەو پۆژە دیت کە تەواوی ئەو ساتی تەنگوچە لەمانە بە تەنھا
 چیرۆکیکن، کە دەبیت بە شانازییەو بەگێردرینەو بەو ئەو کە سانە ی کە گوی
 رادەدین، ئەوانیش بە پێژەو بە گوی دەگرن و سێ شتی گرن گ فیڕدەبن:
 بە ئارامی چاوە پوانی ساتی گونجاو بکە بۆ دەست بە کار بوون.
 شانازی بە جێ برینە کانتەو بەکە.
 برین مەدالیایە بە سەر لاشەو، دۆژمنە کانیشت لییان دە ترسن، چونکە
 ئەو برینانە بە لگە ی ئەزموونی درێژخایەنی جەنگن. زۆرینە ی کات ئەمە وایان
 لێ دەکات هەوڵی گفتوگۆ بەدەن و خۆیان لە پیکدادان بپاریزن.
 برین زۆر لەو شمیشرە بلندتر دەدویت، کە هە لیکۆلیوو.

کاتیك بازرگانیک بوئی دهرکهوت
قبتیییه که له قسه کردن تهواو بووه،
گوتی، "باسی کهسه به زیوهکان بکه".

لەوھ لآمدا گوتی:

***

بەزىوھ كان ئەوانەن، كە ھەرگىز ناكەون.

بەزىن بەو واتايە دىت، كە ئىمە جەنگىك، پان شەپكى تايبەتى دەدۆپىنن. سەرنەكەوتن پىگەي ئەوھمان پى نادات لەسەر شەپكردن بەردەوام بىن.

بەزىن ئەوكاتەيە، كە لە دەستكەوتنى شتىكدا، كە زۆر ئارەزوى دەكەين سەرکەوتوو نابىن. سەرنەكەوتن پىگەي خەونبىننىمان لى دەگرىت. نەشىدەكەي ئەمەيە: "چاوەپىي ھىچ شتىك مەكە تا ھىوابراو نەبىت". بەزىن ئەوكاتە كۆتايى پى دىت، كە دەست بە شەپكى تر دەكەين. سەرنەكەوتن كۆتايى نىيە: ھەلېزاردەيەكى ھەمىشەيە.

بەزىن بۆ ئەو كەسانەيە، كە سەرەپاي ترسەكەيان، بە پەرۆشى و باوھرەوھ دەژىن.

بەزىن بۆ كەسى نەبەردە. تەنھا ئەوان شكۆمەندى دۆران و شادى بردنەوھ دەزانن.

من نه هاتووم پیت بلیم به زین به شیکی ژیا نه: نیمه هه موومان نه وه ده زانین. ته نها به زیوه کان له خوشه ویستی ده گن. چونکه یه که م جه نگمان له شانشین خۆشه ویستییدا هه لده گیر سینین - به گشتیش ده دۆرپین.

من هاتووم پیت بلیم که سانیک هه ن، که هه رگیز نه به زیوون.

ئه وانیش نه و که سانه ن، که هه رگیز نه جه نگیوون.

ئه وان توانیویانه خۆیان له برین و زه بوونی و ههستی بی که لکی به دوور

بگرن، هه ر وه که نه و ساتانه ی که ته نانه ت جه نگاهه ره کانیش گومان له

بوونی خودا ده که ن.

خه لکی له و شیوه یه به شانازییه وه ده لین: "هه رگیز جه نگیکم

نه دۆراندوه". به شیوه یه که له شیوه کان، هه رگیز ناتوانن بلین: "جه نگیکم

بردۆته وه".

ئه وان گوئی پی ناده ن. ئه وان له گه ردونی کدا ده ژین، که باوه رپان به

پته وی و سه ختی خۆیان هه یه؛ چاوه کانیا ن له ئاست ناعه داله تی و ئازار

چه شتندا داده خه ن؛ هه ست به پاریزراوی ده که ن، چونکه پیویست ناکات

مامه له له گه ل نه و به ره نگارییانه ی ژیا ندا بکه ن، که نه و که سانه پووبه پووین

ده بنه وه، که له پشتی سنوره کانیا نه وه خۆیان ده خه نه مه ترسییه وه.

ئه وان هه رگیز وشه گه لی "مالئاوا" یان "گه پامه وه. به ههستی گه رمی

که سیکه وه له باوه شم بگره، که له دهستی دابم و دووباره دۆزیبیمیه وه". یان

نه بیستوه.

ئه وان هه رگیز نه به زیوون شادمان و بلند دیارن، ده لیتی سه روکی نه و

بروایه ن، که هه رگیز په نجه یه کیان بو به دهسته ینانی رانه کیشاوه. ئه وان

هەمیشە لە تا بە ھێزە کە دان. ئەوان لە کەمتیار دەچن، کە لە سەر پاشماوەی شێرەکان دەژین.

ئاوا مندالەکانیان فێردە کەن: "خۆتان لە قەرە ی بەرەنگاری مە دەن، تەنھا دۆرانتان بۆ دە مینیتە وە. گومانە کانتان بۆ خۆتان ھە لێگرن، بە و شیوە یە ش ھەرگیز پووبە پووی ھیچ کیشە یە ک نابنە وە. ئە گەر کە سێک لینی دان، خۆتان بە لیدانە وە ی بێ ھە میت و تاوانبار مە کەن. شتی گرن گتر لە ژیاندا بوونی ھە یە."

لە بێ دەنگی شە ودا، جەنگە ئە ندیشە ییە کانیان دە کەن: خە ونە نە زاندراوە کانیان، ئە و ناداد پەرە ییە ی چاویان لە ئاستیدا داخستوو، ئە و ساتە تر سنۆکانە ی توانیویانە لە خە لکی بشارنە وە - بە لام نە یانتوانیووە لە خۆیانی بشارنە وە - و ئە و خۆشە ویستی ییە ی کە بە چاویکی درە وشا وە وە بە پارە وە کانیاندا تیپە ریووە، ئە و خۆشە ویستی ییە ی خودا بۆ یانی تەرخان کردوو، بە لام کە می ئازایە تی وایان لێ دە کات نە توانن لە با وە شی بگرن. بە لێنیش بە خۆیان دە دەن: "سبە ی جیاواز دە بیّت."

بە لام سبە ی دیت و پرسیارە ئیفلیج کەرە کە لە میتشکیاندا دە وروژیت: "ئە ی چی دە بیّت ئە گەر بە کاری خۆی نە یە ت؟"

ئە و جاش ھیچ شتی ک ناکەن.

خە فە ت بۆ ئە و کە سانە ی ھەرگیز نە کە وتوون! ھەرگیز لە م ژیانە دا براو

ژنیکی لاو، که خه ریکبوو هاوسه رگیری له گهل
کورپی یه کیك له دهوله مه ندرتین پیاوه کانی شاره که دا
ده کرد، به لام ئیستا دهیویست هه لبت، گوتی،
"باسی ته نیاییمان بو بکه".

لەوھەلامدا گوتى:

***

بەبى بوونى تەنيايى، خوشەويستى زۆر لەگەلتدا نامىنيتەوھ.
 چونكە خوشەويستى پىويستى بە ھەوانەوھ ھەيە، بەو شىوھەيش
 دەتوانىت بە ئاسمانەكاندا گەشت بكات و خوى لە فۆرمى تردا ئاشكرا بكات.
 بەبى تەنيايى، ھىچ پووەك و ئازھەلەك نازىنەوھ، ھىچ خاكەك بە بەپىتى
 نامىنيتەوھ، ھىچ مندالەك لەبارەى ژيانەوھ فير ناپىت، ھىچ ھونەرمەندەك
 بەرھەمى ناپىت، ھىچ كارەك گەشە ناكات و ناگۆرپىت.

تەنيايى ناديارى خوشەويستى نىيە، بەلكو تەواوكەريەتى.
 تەنيايى بزىيى ھاوھل نىيە، بەلكو ئەو ساتەيە، كە پۆحمان ئازادى
 ئەوھى ھەيە قسەمان لەگەلتدا بكات و يارمەتيمان دەدات بپيارى ئەوھ بەدەين
 چى لە ژيانمان بكەين.

لەبەر ئەوھ، پىرۆزكراو ئەوانەن، كە لە تەنيايى ناترسن، ئەوانەى لە
 ھاوھلى خويان ناترسن، ئەوانەن كە ھەمىشە بە نائومىدى چاوبۆ كردنى
 شتىك ناگۆرەن، شتىك تەبەلە خويانى ھى بەدەنەوھ، شتىك كە ھەلبەسەنگىنن.

ئەگەر ھەرگىز بەتەنيا نەبىت، خۆت نانسىت.
 ئەگەر خۆشت نەانسىت، لە بەتالى دەترسىت.
 بەلام بەتالى بوونى نىيە. جىھانىكى فراوان لە پۆحماندا ھەشاردراو،
 چاۋەپىيە بدۆزىتەو. ئەوھتا، بە تەواۋى ھىزىيەو، بەلام ھىندە بەھىز و
 نوپىيە، كە لە دانپىيانانى بوونى دەترسىن.

كردارى بىرکردنەوھى ئىمە كىين زۆرمان لى دەكات ئەوھ قبول بگەين،
 كە دەتوانىن لەوھ زياتر بپۆين، كە خۆمان بىرى لى دەكەينەوھ. ئەوھش
 دەمانترسىنىت. باشتىن شت ئەوھىيە خۆت لە مەترسىيەكە دور بەخەيتەوھ.
 ھەمىشە دەتوانىن بلىين: "ئەوھم نەكرد، كە دەبوو بىكەم، چونكە پىگەيان
 نەدەدام".

ئەوھ ئاسوودە بەخشترە. پارىزاوترە. لە ھەمان كاتىشدا، ھاوتاي
 دەستبەردار بوونى ژيانى خۆتە.

وھى بۆ ئەو كەسانەى پىيان باشە بلىين: "ھەرگىز ھىچ ھەلىكم بۆ
 ھەلنەكەوتوھ".

چونكە لەگەل تىپەپىنى ھىچ پۆژىكدا، قولتر لە بىرى سنوورەكانياندا
 نوقوم دەبن، ئەوجا ئەو ساتە دىت، كە غىرەتى ئەوھيان نىيە بە دىوارى
 بىرەكەدا ھەلبىزنىن و بىنە دەرەوھ تا ئەو پووناكىيە بدۆزنەوھ، كە لە
 كونەكەى سەرو سەريانەوھ دەدرەوشىتەوھ.

بەلام پىرۆزكراو ئەوانەن، كە دەلئىن: "زۆر ئازا نىم".

چونكە دەزاتن ئەو ھەلەي كە سىكى دىكە نىيە . ئەوجاش زوو يان
دەرەنگ، بىرۆي پىئويست بۆ بەرەنگار بونەو ھى تە نىيەي و نەينىيە كانى
دەدۆز ئەو .

***

ئەو كە سانەي كە لەو تە نىيەيە ناترسن، كە ھەموو شتىك ئاشكرا دەكات،
تامى ھەموو شتەكان بۆيان جىاوازە .

لە تە نىيەيدا، ئەوان ئەو خۆشەويستىيە دەدۆز ئەو، كە رەنگبوو بەبى
ئاگادارى بگەيشتىايە . لە تە نىيەيدا، ئەوان لەو خۆشەويستىيە تىدەگەن و
بىزى دەگرن، كە بەجىي ھىشتوون .

لە تە نىيەيدا، ئەوان دەتوانن بىرارى ئەو بەدەن، كە ئەو خۆشەويستىيە
لە دەستچوو ە ترخى گەرانەو ھى ھەيە، يان دەبىت بە سادەيى رىگەي
بۆيشتنى بەدەن و پارەويكى نوئى بگرنە بەر .

لە تە نىيەيدا، ئەوان بۆيان دەردەكەوئىت، كە گوتنى "نەخىر" ھەمىشە
واتاي پىشاندانى كەمى بەخشنەيى نىيە و گوتنى "بەلئ" ش ھەمىشە
چاكە كارى نىيە .

ئەوانەش كە لەم ساتەدا بە تە نىيان ھەرگىز پىئويست ناكات لە وشەگەلى
خرابە كارى بترسىن: "تۆ كاتى خۆت بە فىرۆ دەدەيت ."
يان بە وشەگەلى بە ھىزى سەرۆكى خرابە كارىيەكان: "كەس گوئى بە تۆ
نادات ."

وزەي پىرۆز گويمان بۆ رادەدەيىت كاتىك لەگەل خەلكانى ترقسە
دەكەين، تەنانەت ئەو كاتانەش گوئى دەگرىت، كە ھىمەن و بى دەنگىن و
دەتوانىن تەناسە، ەك سەروزيەك قبول بكەين .

لەو ساتەشدا، شەوقەكەى ھەموو شتێكى چواردەورمان پووناك
 دەكاتەو و یارمەتیمان دەدات ئەو بەبێنێن كە ئێمە پێویستین، بوونیشمان
 لەسەر زەوی جیاوازییەكى گەرە بۆ كاری ئەو دروست دەكات.
 كاتیكیش ئەو ھاوسەنگییە بە دەست دەهێنێن، لەو زیاتر وەردەگرین،
 كە داواى دەكەین.

***

بۆ ئەو كەسانەى كە ھەست بە ستەمى تەنیاى دەكەن، گرنگە لە یادتان
 بێت، كە لە ھەرە ساتە گرنگەكانى ژياندا ئێمە تەنیاين.
 ئەو كاتەى منداڵ لە منداڵدانى ژن دەردەھێندریت: گرنگ نىیە چەند
 كەسان ئامادەن، بپاری كۆتایى ژيان پەيوەندى تەنیا بە منداڵەكەو ھەيە.
 ھێنانى ھونەرمەند و كارەكەى: بۆ زۆر باشبوونى كارەكەى، پێویستى
 بەو ھەيە ھێمن بێت و تەنھا زمانى فریشتە ببيستیت.
 ھێنانى ھەموومان، كاتێك پووبەپووى میوانە نەخوازراو كە دەبێنەو، كە
 مەرگە: ھەموومان لەو ساتە گرنگ و تۆقینەرەى بوونماندا بە تەنیا دەبین.
 ھەر وەك چۆن خۆشەويستى مەرگى پیرۆزە، تەنیايش مەرگى مەرۆقە.
 ئەوانەى كە لە پەرچووى ژيان تێدەگەن، لە ھەمان كاتدا ھەردوو تامەكە
 پێكەو دەكەن.

كورپيكيش، كه يه كيڪ بوو له وانه ي بو
پويشتن هه لبريڊر ابوو، جله كانى خو
گرت و گوتى:

"شاره كه م له و باوه پره دان به كه لكى شه پ كردن
نه يه م. من بى سوو دم".

لەو ەلامدا گوتى:

***

هەندىك خەلك دەلىن: "كەس خۇشى ناوېم". بەلام بۇ ئەو
خۇشەويستىيە نەويستراوۋەش، ھەمىشە ھىوا ھەيە، كە رۇژىك دىت
دەويستىت.

ھەندىكى تر لە يادنامە كە ياندا دەنوسن: "بلىمە تىيە كەم دەركى پى
ناكرىت، بە ھەرە كەم نانرخىندىت، خەونە كانم بە سووك سەير دەكرىن".
بەلام بۇ ئەوانىش ھىوا ھەيە، كە لە پاش مەملانىيەكى زۇر، شتە كان
دەگورپىن.

ھەندىك خەلكى تر رۇژە كانىان بە لە دەرگادانەو ە بە سەردەبەن و دەلىن:
"من بە دووى كاردا دەگەرپىم". دەزانن، ئەگەر ئارام بگرن، يەكك
بانگھىشتىيان دەكاتە ژوورى.

***

بەلام ھەندىكىش ھەن، كە بە يانىان بە دلىكى قورسەو ە بە ئاگا دىنەو ە.
ئەوان بە دووى خۇشەويستى و دان پىيانان و كاردا ناگەرپىن.

ئەوان بە خۆیان دەلێن: "من بئ سوودم. من لەبەر ئەوە دەژیم، که هەستمەو، بەلام هیچ کەس، بەتەواوەتی هیچ کەسیک، بایەخ بەو نادات، که دەیکەم".

لەدەرەو، خۆرەکه دەدرەوشیتهو، ئەوان خیزانه کهیان لەدەرە و هەول دەدن درێژە بە پۆشینی دەمامکی شادمانی بدن، چونکه له چاوی ئەوانە ی تردا، ئەمان هەموو ئەو شتانهیان هەیه، که له ژياناندا خەونيان پييانەو بېنيووه. بەلام قایلن بەو هی که هیچ کەسیک پۆیستی بەوان نییه، یان لەبەر ئەو هی که زۆر لاون و وا دەردەکهوێت بەتەمەنهکان سەرقالی شتی تر بن، یان لەبەر ئەو هی زۆر پیرن و ئەندامه لاوهکانی خیزانه که بایەخ بەو شتانه نادەن، که ئەمان دەیلێن.

شاعیر چەند دیرێک دەنووسی و ولایان دەنی، بیر دەکاتەو: "کەس بایەخ بەمە نادات".

کرێکار دەگاتە سەر کار و هەر هەمان ئەو کاره دووباره دەکاتەو، که دوینی کردووێتی. له و باوه‌ره‌دايه، ئەگەر هەر کاتیک دەربکریت، هیچ کەس بایەخ بە ناامادهی نادات.

ژنیکی گەنج عەزییه‌ک دروست دەکات و ئازاری پێوه دەچێژیت، کاتیکیش بۆ بۆنەیه‌ک دەپۆشی، پەيامی چاوانی خەلکانی تر دەخوینێتهو: "تۆ نه له کچه‌کانی تر جوانتری، نه ناشرینتریشیت. عەزیه‌که‌شت یه‌کیکه له و ملیۆنان عەزییه‌ی جیهان، که له م ساته‌دا، له بۆنه‌ی دیکه‌دا له‌به‌رکراون - هه‌ندیک له کۆشکی گه‌وره، هه‌ندیکی تر له گوندی بچوک، که هه‌مووان تییدا یه‌کتر ده‌ناسن و لێدوان له‌سه‌ر جل و به‌رگی

یه کتری ده دن. به لام که س لیدوانی له سه ر نه وه نه دا، که نه وه به ری کردووه و تیبینی نه کراوه. نه جوان بووه و نه ناشرین؛ ته نه عه زییه کی دیکه ی ناسایی بووه.

بی سوود.

لاوه کان پیان وایه جیهان پریه تی له کیشه ی گوره، که نه وان خون به چاره سه رکردنیانه وه ده بینن، به لام که س بایه خ به باری پوانینیان نادات. پیان ده گوتریت، "تو به ته واوه تی نازانیت جیهان چونه. گوئی له به ته مه نه کان بگره و نه وکاته فیکره یه کی باشرت بو کرده وه کانت ده بیت". خه لکه به ته مه نه کان کامل بوون و نه زمونیان وه رگرتووه، به شیوه یه کی زه حمه ت فیری ته نگوچه له مه کان بوون، به لام کاتیک وه ختی نه وه یان دیت نه و شتانه فیری خه لکی بکه ن، که س بایه خیان پی نادات. پیان ده گوتریت، "جیهان گوراوه. ده بیت له سه ر موده برویت و گوئی له لاهه کان بگریت".

ههستی بی سوود ریژگری ته مه ن نییه و هه رگیز داوای ریدان ناکات، به لکو له جیی نه وه پوچی خه لکی داده خورینیت، دووباره و دووباره ی ده کاته وه: "که س بایه خت پی نادات، تو هیچ نیت، جیهان پیویستی به تو نییه".

له هه ولئیکی ناومیدانه دا بو به خشینی مانا به ژبان، زور که س پرو له ناین ده که ن، چونکه ململانی به ناوی باوه ریکه وه هه میشه پاساوه بو هه ندیک کاری مه زن، که ده توانن جیهان بگورن. به خویان ده لین، "نیمه کاری خودا نه نجام ده دهین".

ئەوجا دەبنە شوپىنكە وتوويەكى لەخوداترس، پاشان ئىنجىلى،
لەكۆتايىشدا، بە مەزن.

تىناگەن ئايىن بۆ بەشكردنى نەينىيەكان و پەرستىن خولقېندراو، نەك يۆ
كېكردن و گۆرپىنى خەلكانى تر. مەزىنترن پەرچووى خودا ژيانە. ئاي قودس،
ئەمشە و بۆ تۆ دەگريم، چونكە تىگە يىشتنى يەكيتىي پىرۆز لە ھەزار سالى
داھاتوودا ون دەبىت.

***

پرسىيار لە گولۈ كىلگە يەك بکە: "ئايا ھەست بە بە سوودى دەكەيت؟ لە
پاش ھەموو شتىكىش، تۆ ھىچ ناکەيت، تەنھا دووبارە و دووبارە ھەر ھەمان
گول بەرھەم دەھىت."

گولەكەش لە ۋەلامدا دەلەيت: "من جوانم، جوانىش ھۆكارى ژيانە."
پرسىيار لە پووبار بکە: "ئايا سەرھەپاي ئەۋەي كە جگە لە لىژکردنەۋەي
ئاو ھەر بە ھەمان ئاراستەدا، ھەست بە بە سوودى دەكەيت؟"
پووبارەكەش لە ۋەلامدا دەلەيت: "من ھول نادەم سوودبەخش ىم. من
ھول دەدەم پووبار ىم."

لە چاۋى خودادا ھىچ شتىكى ئەم جىھانە بى سوود نىيە. نە يەك گەلای
درەخت، نە يەك تالى قزت دەۋەرەيت، نە يەك مېرووش لەبەر بى سوودى
دەمرەيت. ھەموو شتىك ھۆكارىك بۆ بوونى ھەيە.

تەنانەت تۆش، كەسەكە پرسىيارەكە دەكات. "من بى سوودم" ئەۋ
ۋەلامەيە، كە خۆت بە خۆتى دەدەيت.

هەر زوو ئەو وە لاما ژە هراویت دە کات و دە تکوژتیت، تە نانه ت لە کاتیکدا،
 کە لە ژیانیشدا، تە نانه ت لە کاتیکدا، کە دە شپۆیت، دە خۆیت، دە خەویت
 و هەول دە دەیت هەر کات شیاو بوو کە مێک گالتە بکەیت.

هەول مە دە بە سوود بیت. هەول بدە خۆت بیت: ئەو بە سە و، هەر
 ئەو ش تە وای جیاوازییە کە دە خولقینیت.

نە لە پۆخت خاوتر و نە خیراتر برۆ، چونکە ئەو پۆختە، کە بە سوودی
 هەر هەنگاوێکت فێر دە کات. هەندیک جار بە شداریکردن لە جەنگیکی مەزندا
 دە بیتە ئەو شتە ی یارمەتی گۆرینی خولی میژوو دە دات. بە لام هەندیک جار
 زۆر بە سادەیی دە توانیت ئەو بە خەندە یە ک بکەیت، لە بەر هیچ هۆکاریک،
 بە پەوی کە سێکدا، کە لە سەر شە قامە کە بە تە نیشتیدا تێ دە پە پیت.

بە بێ ئەو ی ناگات لێ بیت، پەنگە ژیا نی بیگانه یە کت پزگار کرد بیت،
 کە ئەویش پێی وابوو بێ سوودە و نامادە ی خۆ کوشتن بوو – هەتا ئەو
 کاتە ی خەندە یە ک هیوا و باو پێکی نوێی پێ بە خشیوو.

***

ئەگەر ژیا نی خۆت بە هەموو زانیارییە کانه وە بخوینیت و لە هەموو ئەو
 ساتانه دا بژیتە وە، کە ئازارت چە شتوو، عارە قە ت کردۆتە وە و خەندە ت
 کردوو لە ژێر خۆردا، هیشتا ش ناتوانیت بە تە و او تە ی بزانی ت بۆ چ کە سێک
 سوود بە خش بوویت.

هەرگیز ژیا نی بێ سوود نییە. هەر پۆحیک، کە دیتە خواری بۆ سەر زەوی
 هۆکاریکی هە یە.

ئەوانەى يارمەتى كەسانى تر دەدەن ھەول نادەن سوودبەخش بن، بەلكو زۆر بەسادەىى ژيانىكى بەسوود دەگوزەرىنن. بە دەگمەن ئامۆزگارى دەبەخشن، بەلام ۋەك نمونەيەك خزمەت دەكەن.

يەك شت بكة: ئەو ژيانە بژى كە ھەميشە ئارەزوويت كردوۋە. خۆت لە رەخنەگرتن لە كەسانى تر بە دوور بگرە و لە بەدبەھىنانى خەونەكانتدا چىر بېرەوۋە. رەنگە ئەمە بۆ تۆ زۆر گرنگ دەرنەكەوئىت، بەلام خودا، ئەو زاتەى كە ھەموو شتىك دەبىنىت، بەو نمونەيە دەزانىت، كە دەبىبەخشىت و يارمەتيدەرى دەبىت لە پىشخستنى جىھاندا. ھەر پۆژىكىش، زياتر پىرۆزت دەكات.

***

كاتىكىش مىوانە نەخوازاوۋەكە دەگات، گوئىت لىيەتى دەلىت:

"گونجاۋە بېرسم: "باۋكە، باۋكە، بۆچى بەجىتھىشتم؟" بەلام ئىستا، لەم دوایىن چىركەيەى ژيانى سەر زەوئىتدا، پىت دەلىم چىم بىنى: بىنىم خانوۋەكە پاك بوو، مېزەكە داندرابوو، زەويىەكان كىلدرابوون، گولەكان دەخەنن. ھەر شتىكم لە شوئىنى لەبارى خۆيدا دەبىنى، لە شوئىنىكدا كە رىك دەبوو لەوئىدا بن. تىدەگەيت، كە شتە بچوۋكەكان لە گۆرانكارىيە گەورەكان بەرپرسن. لەبەر ئەو ھۆكارەش، لەگەل خۆمدا دەتبەم بۆ بەھەشت."

ئەوجا ژنیکی بەرگدروو، که ناوی
ئەلمیرا بوو، گوتی:

"دەکرا بەر لە گەیشتنی خاچیەریستەکان
بپۆم، ئەگەر ئەوەشەم بکردبا، ئیستا لە
میسر کارم دەکرد، بەلام هەمیشە زۆر
لە گۆرانکاری ترساوم".

لەو ئەمدا گوتی:

***

ئیمە لە گۆران دەترسین، چونکە پیمانواوە لە پاش پەنج و قوربانیهکی
نۆر، لە جیهانی ئیستەمان شارەزاین.

ئەگەر چی پەنگە ئەم جیهانە باشتترینی جیهانەکانیش نەبێت، ئەگەر چی
پەنگە بە تەواوەتیش پێی قایل نەبین، لانی کەم نامانخاتە هیچ
سەرسامبوونیکی خراپەوێ. بە هەڵەدا ناپۆین.

هەر کات پێویست بوو، هەندێک پێکخستنهوێ مامناوهند دەکەین تا
هەموو شتەکان بە شیوێ خۆیان بەردەوام بن.

ئیمە دەبینین چیاکان هەمیشە لە شوینی خۆیان دەمێننهوێ. دەبینین
نۆرینهی کات، کە داری تەواو گەشەکردوو دەگۆیژینەوێ، دەمرن.

ئیمەش دەلێین: "دەمانەوێت بە شیوێ چیا و دارەکان بین. جیگیر و
مایهێ ریز". ئەگەر چی لە میانێ شەودا بە ئاگا دین و بیر دەکەینەوێ:
"خۆزگە وەک ئەو بالندانە دەبووین، کە دەتوانن سەردانی دیمەشق و بەغداد
بکەن، هەر کاتیش بیانەوێت دەگەڕێنەوێ."

یان: "خۆزگه به شیوهی با ده بووم، کهس نازانیت له کوپوه هه لده کات و به ره و کوی ده چیت، هه رکاتیکیش بیه ویت ده توانیت به بی پوونکردنه وهی ئاراسته ی خوی بگوریت".

به هه رحال، بو پوژی دواتر، بیرمان ده که ویتته وه، که هه میسه بالنده کان له ده ست پراوکه ر، یان بالنده ی گه وره تر هه لدین؛ هه ندیک جاریش با که له گیزاوی گه رده لولودا گیرده خوات و هه موو شته کانی چوارده وری ویران ده کات.

خه ونیکی جوانه، که هه میسه له داهاتوودا کاتی گه شتکردنمان هه یه، به و شیوه یه ش، پوژیک دیت گه شت بکه یین. ئه وه شادمانت ده کات چونکه ده زانین له وه زیاترمان پی ده کریت، که ئه نجامی ده ده یین. خه ون مه ترسی له خو ناگریت. شته مه ترسیداره که ئه وه یه هه ول بده ییت خه ونه که ت بکه یته واقع.

به لام ئه و پوژه دیت، که چاره نووس له ده رگاگانمان ده دات. په نگه ئه وه ش سووکه لیدانی فریشته ی به ختی باش بییت، یان به بی هه له پووبه پووبوونه وه بییت له گه ل میوانه نه خوازراوه که دا. هه ردوو ده لئین: "ئیسئا بگورئ!" هه فته ی داهاتوو و مانگی داهاتوو و سالی داهاتوو نا. فریشته کان ده لئین: "ئیسئا!"

ئیمه هه میسه گوئ بو میوانه نه خوازراوه که ده گرین. هه موو شتیکیش ده گورین، چونکه ده مانترسیینیت: گوند و خو و پیلاو و خواردن و په فتار ده گورین. ناتوانین میوانه نه خوازراوه که قایل بکه یین به وهی وه ک خومان بمینینه وه. هیچ گفتوگویه ک له گه ل ئه ودا بوونی نییه.

گوئى لە فرىشتهى بەختى باشىش دەگرىن، بەلام دەپرسىن: "ئايا ئەمە بۆ گوئى دەچىت؟" لەو ئەمدا دەگوترىت، "بەرەو ژيانىكى نوئى".

ئىمەش لەبىرى خۆماندا دەلئىن: "ئىمە چەند كىشەيەكى كەممان لە ژيانى خۆماندا ەيە، بەلام ەيچيان لە كاتى خۆياندا چارەسەر ناكرىت. دەبىت بىينە نمونەيەك بۆ دايك و باوكمان، مامۆستاكانمان، مندالەكانمان و، لەسەر پارەوى پاست بەردەوام بىن. دراوسىكان چاوەپى ئەو ەمان لى دەكەن چاكەى بەردەوامى فىرى ەموو كەسىك بكەين، كە مەلانى لە بەرامبەر بەلادا بكەين و بەسەر كۆسپەكاندا زال بىن.

ئىمەش شانازى بە خۆمانەو دەكەين. پىاشماندا ەلدەدرىت، چونكە گۆرانمان پەتكردۆتەو و لەجى ئەو بەرەو ئەو ئاراستەيە بەردەوامىن، كە چارەنوس بۆ ەلبژاردووين. ەلەيە.

پارەوى پاست پارەوى سروشتە، كە بەبەردەوامى دەگوپىت، ەر وەك گەردەباكانى ناو بىابان.

ئەوانەى پىيانوايە چياكان ناگۆپىن ەلەن: ئەوان لە زەمىنلەرزەو ەدايك دەبن و با و بارانىش داياندەخورىنئىت، ئەگەرچى ئىمە تىبىنىشى ناكەين، بەلام ەموو پۆژىك تۆزقالىك جياوازيان تىدايە.

چياكان دەگوپىن و شادمانن: بەيەكدى دەلئىن، "شتىكى باشە، كە تەواوى كاتەكان بەيەك شىو ە نامىننەو ە".

ئەوانەى پىيانوايە دارەگان ناگورپىن ھەلەن. دەبىت ئەوە قبول بکەن، كە
 لە زستاندا پروت و لە ھاوینیشدا پۆشتەن. دەشگەنە پشتى ئەو سنوورانەى
 كە تىياندا پروتدراون، چونكە با و بالئدەگان تۆوەگانىان دەپرژىنن.
 دارەگان ئاسوودەن. بەو نەمامانەى لە دەورى خۆيان پروان دەلین،
 "پىموابوو تەنھا يەك دار بىم، بەلام ئىستا دەبىنم چەندىن دانەم".

***

سروش پىمان دەلئت: "بگورپى!"
 ئەوانەش، كە لە فرىشتەى بەختى باش ناترسىن، سەرەپاى
 ترسەكەشيان، دەبىت بەرەو پىش برۆن. سەرەپاى گومانەگانىان. سەرەپاى
 تاوانبارکردنىان. سەرەپاى ترساندەگانىان.
 ئەوان بەرەنگارى بەھا و كىنەى خۆيان دەبن. ئەوان گوى بۆ ئامۆژگارى
 كەسە خۆشەويستەگانىان رادەدەيرن، كە دەلین: "بۆ ئەو دەكەيت؟ تۆ
 ھەموو ئەوانەت ھەيە، كە پىويستت پىيەتى: خۆشەويستى دايك و باوك و ژن
 و مندالەكانت، ئەو پىشەيەى زۆرى پى چوو تا فيرى بوويت. مەترسى بوون
 بە بىگانە لە زەوييەكى نامۆدا مەگرە ئەستۆ.
 لەگەل ئەوەشدا، مەترسى يەكەم ھەنگاودەگرە ئەستۆ - ھەندىك جار
 لەبەر زانخووزى و ھەندىكجارىش لەبەر پەروشى - بەلام بەگشتى لەبەر
 ئەوەى كۆنترۆل نەكراوانە ھەست بە ئارەزووى سەرکەشى دەكەن.
 لە ھەر لۆفەيەكى شەقامەكەدا، زياتر و زياتر دەترسن، ھىشتاش لە
 ھەمان كاتدا خۆيان سەرسام دەكەن: ئەوان ئازاتر و دلخۆشترن.

شادی. نه وه به کینکه له پیرفزییه سه ره کییه کانی زاناسترین. نه گهر شادمان بین، له سه ر ږنگه ی راستین. ورده ورده ترس دهره ویته وه، چونکه نه وه دی ترسه که ی لی که وتبوه گرنگی نه بوو.

پرسپاریک به رده وام ده بیت کاتیک به کم هه نگاهو به دريژده ږنگه که ماندا ده نین: "نایا بریاری گورانکاریم زیانی بو خه لکانی تر هه به؟" به لام نه گهر که سینکت خوش بویت، حه زده که یت خوشه ویسته که ت دلخوش بیت. ږهنگه به که مجار بترسیت، به لام هه ر زو نه و ترسه ده بیته شانازی کاتیک ده بیینیت نه و شته ده کات، که هه همیشه نارده زوی کردووه و به و شوینه گه یشته ووه، که هه همیشه خونی پتوه بینووه.

ږهنگه دواتر نه زموونی هه ستنکی به جیهیشتن و لاواری بکه ین. به لام گه شتیاره کان له ږنگه که یاندا چاویان به گه شتیاری تر ده که ویت، که نه وانیش هه ر به و شیوه یه ین. کاتیک قسه ده که ین، بویان دهرده که ویت، که به ته نیا نین؛ ده بینه هاوه لی گه شته که و چهند چاره سه ریک بو کوسپه جیاوازه کان به یه کدی ده لیتن. نه و جاش هه موویان هه ست به زیاتر ژیری و زیندوویتتی ده که ین وهک له پیشوویان.

کاتیک له چادره که یاندا ږاده کشین، ناتوانن بخوون و غم و په شیمانی به سه ریاندا زال ده بیت، به خوویان ده لیتن: "سبه ی، هه ر سبه ی، هه نگاهویکی تر ده نیم. له گه ل نه وه شدا، هه همیشه ده توانم بگه ږیمه وه، چونکه ږنگه که شاره زام، به لام هه نگاهویکی تر جیاوازییه کی زور ناخولقینیت".

ھەتا رۇژىك دىت رېگە كە لە تاقىكردنە ۋەى گەشتيارە كە دەۋەستىت و دەست دەكات بە مامەلەى بەخسندانه لەگەلیدا. پۇحى ماندوۋى گەشتيارە كە شادى لە جوانى و بەرەنگارى دیمەنە سروشتییه نۆيكە ۋەردەگریت.

ئەوجا ھەر ھەنگاۋىك، كە ھەتا ئەۋكاتە خۇكارانە بوۋە، دەبیته بەشيك لە ئاگایى.

لەجىنى قسەكردن لەسەر شادمانى پارىزراۋى، فىرى دەكات پووبەپروۋى مەملانىنى نۆى بىیتەۋە.

گەشتيارە كە لەسەر گەشتەكەى بەردەوام دەبیته. ئىستا سكالای بىزارى نىیە؛ سكالای دەكات ۋەك لەۋەى ماندوۋو بىیت. بەلام لەۋ حالەتەدا، دەحەۋىتەۋە، كەیف لە دیمەنە سروشتییه كە ۋەردەگریت و بەردەوام دەبیته.

لەجىنى ئەۋەى تەۋاۋى ژيانى لەۋەدا بەسەر بەریت ئەۋ رېگەيانە ۋىران بكات، كە لىيان دەترسا پىياندا بپوات، خۇشەۋىستى بۇ ئەۋ رېگەیه دەجولیت، كە ئىستا تىدايه.

گەر تەنانەت شوینى مەبەستى كۆتاییشى بە نەینى بىینیتەۋە. ئەگەر بە شیۋەیهك لە شیۋەكان، بپاریكى ھەلەش بدات. خودا ئازایەتى ئەۋ دەبىنیت و سروشتى پىۋىستى بۇ دەنیریت تا كیشەكان چارەسەربن.

ئەۋەى لەسەر بىزاركردنى بەردەوام دەبیته ئەۋە نىیە، كە پوودەدات، بەلكو ترسیكە، كە نازانیت چۆن مامەلەى لەگەلدا بكات.

هه ر كه برپاری دا به دووی پاره وه كهی خۆی بكه ویت و جیگره وهی بۆی نه بیته، بۆی ده رده كه ویت كه هیژیکی مه زنی ههیه و پروداوه كان له سه ر برپاری ئه و تیده په رن.

"ته نگوچه له مه" ناوی كه رهسته هیه کی دیرینه، كه بۆ یارمه تیدانی پیناسه كردنی ئیمه دروستكراوه.

ئایینه كان فیрман ده كه ن، كه برپا و گوپان تاكه ریگه ن بۆ له خودا نزیكبوونه وه.

برپا پیشانمان ده دات، كه هه رگیز به ته نیا نین.

گوپان یارمه تیمان ده دات نهینیه كه مان خوش بویت.

كاتیکیش هه موو شته كان لیله ده ركه وتن و هه ستمان به ته نیایی و لاوازی

كرد، بۆ ترسی بینینی گوپانكاریهی كانی ناو پۆحمان ئاوپر نادهینه وه. له پیشی خۆمان ده پروانین.

له وه ناترسین، كه سبهی پرووده دات، چونكه دوینیی هه ندیک ته ماشامان هه بوو.

هه مان حزوریش له گه لماندا ده مینیتته وه.

ئاماده بوون ده بیته په ناگهیه ك بۆمان له دژی ئازار چه شتن و هیزی

پروبه پروبوونه وه مان ده داتی له گه ل شكۆمه ندیدا.

له وه زیاتر ده پۆین، كه بیرى لی ده كهینه وه. ئیمه بۆ ئه و شوینته

ده گه ریین، كه ئه ستیره ی به یانی لی له دایك ده بیته. كاتیکیش ده گهینه

ئه وی چه نده به وه سه رسام ده بین، كه زۆر له وه ئاسانتر بوو، كه وینامان كردبوو.

مىوانە نەخوازراوۋەكە سەردانى ئەوانە دەكات، كە دەگۆپىن و ئەوانەش
 كە تاگۆپىن. بەلام ئەوانەى گۆراون دەتوانن بلىن: "ژيانم پىرپايەخ بوو.
 پىرۆزىيەكانم بەھەدەر نەدا".

بۇ ئەوانەش كە پىيانوايە سەركەشى مەترسىدارە پىيان دەلىم، پۆتىن
 تاقى بىكەنەو: زۆر زووتر دەتانكوژىت.

كەسكىش گوتى:

"كاتىك ھەموو شتەكان رەش دەردەكەون، پىويستە
پۇحمان بەرز بىكەينەو. كەواتە باسى
جوانيمان بۇ بىكە."

لەو ەلامدا گوتى:

***

خەلكى ەمىشە دەلئىن: "جوانى ناخ شەرتە، نەك جوانىيەكانى تر".
بەلام ئەو ەراست نىيە.

ئەگەر راست بايە، بۆچى گول ەيندە وزەيان لە سەرنج پاكئشانى ەنگدا بەكار دەخست؟ ئەى بۆچى دلۆپى باران خويان دەگوپن بە پەلكە زىپىنە كاتىك چاويان بە خۆر دەكەويت؟ چونكە سروشت جوانى ەلدەسەنگىنئىت و ئەوكاتە قايل دەبئىت، كە جوانى دەربكەويت. جوانى دەرهو ە جوانى ناو ەو ە در دەخات، خۆيشى لە شىو ەى پروناكيدا دەردەخات و لە چاوانمانەو ە وروژم دەكاتە دەرى. كئيشە نىيە ئەگەر كەسىك خراپ خۆى بپۆشئىت، يان فىكرەى رىكپۆشى ئىمە بەسەر خۆيدا نەسەپىنئىت، يان ەەر گوئش بە سەرنج پاكئشانى خەلكانى تر نەدات. چاو ەكان ئاوينەى پۆحن و ەموو ئەو شتانە پيشان دەدەن كە بەروالەت شاراو ەن؛ ەەر وەكو ئاوينە، پەرچى ئەو كەسەش دەداتەو ە، كە تەماشايان دەكات. كەواتە ئەگەر كەسىكى پۆح تارىك تەماشاي چاوى كەسىكى تر بكات، تەنھا ناشرىنئىيەكانى خۆى دەبىنئىت.

جوانی له تهواوی مهخلوقهکاندا بوونی ههیه، بهلام راستیه مهترسیدارهکه ئهوهیه که، چونکه ئیمه ی مرۆڤ له وزه ی پیروز داده برین، ڕیگه به خۆمان دهدهین قسه ی خه لکانی تر کارمان تی بکات. نکۆلی له جوانی خۆمان دهکهین له بهر ئهوه ی خه لکی دیکه ناتوانن ببینن. له جی ی ئهوه ی ببین به خودی خۆمان، لاسای شته کانی ده ورپشتمان ده کهینه وه. ئیمه هه ول دهدهین ببینه ئه و شته ی که خه لکی به "جوان" ناوی ده بهن، به و شیوه یه ش، ورده ورده پۆحمان ده پوکیتته وه، خواستمان لاواز ده بیّت و هه موو ئه و شته شاراوانه ی ناخمان، که ده مانویست جیهانیکی جوانتری پی بخولقینین، ون ده بن.

ئیمه له بیری ده کهین جیهان ئه و شته یه، که خۆمان وینای ده کهین به و شیوه یه بیّت.

ئیمه له بوون به هه یف ده وه ستین و، له جی ی ئه وه، ده بیننه ئه و زه لکاوه ی که هه یفه که شه وقی تیدا ده داته وه. سبه ی، خۆر ئاوه که ی ناوی ده کاته هه لم. هه مووشی له بهر ئه وه ی پۆژیک، که سیك گوتوو یه تی: "تۆ ناشرینیت". یان: "ئه و جوانه". ته نها به و دوو وشه ساده یه، ته واوی به رگری ناخمان ده دزن.

ئه وه ش تال و ناشرینمان ده کات.

***

له و ساته دا، ده توانین ئاسووده یی له و شته وه ربگرین، که پی ی ده گوتریت "ژیری"، کۆکراوه یه کی فیکره ی خه لکی که خواستی پیناسه کردنی جیهانیانه له جیاتی قبولکردنی نهینی ژیان. ئه م "ژیرییه"

تەواوی یاسا و پێکی و پێوانە ناپۆیستییه کانی دامەزراندنی پەفتاریکی ستاندارد لە خۆ دەگریت.

بە پێی ژیرییه هەلە کە بیّت، نابیت ئیمە گوئی بە جوانی بدەین، چونکە شتیکی پووکەش و ماوھ کورتە.

ئەو پاست نییە. هەموو ئەو زیندەوەرانی لە ژێر خۆردا ئافرێندراون، لە بالندەوێ تا چیا، لە گولەوێ هەتا پووبار، وینە ی پەر جووی ئە فراندن.

ئەگەر پێگە لە فریودانی پێگە دانی خەلکی بۆ پێناسە کردنی ئیمە بگرین، ئەوا وردە وردە خۆرە کە ی ناخمان دەدرەوشیتەو.

خۆشەویستی دەگوزەریت و دەلیت: "هەرگیز پێشتر تیبینیم نە کردوویت".

پۆحیشمان لەوێ لāmدا دەلیت: "دە کەواتە زیاتر وریابە، ئەوێ تا من لێرەم. کردنە دەرەوێ تۆزی چاوانت شەنبایەکی گەرە ک بوو، بەلام کە ئیستا منت بینووه، دیسان لیم دور مە کەوەرەو، چونکە هەموومان خوازیاری جوانین".

جوانی لە چونیە کیدا نییە، بەلکو لە جیاوازیادیە. کئی دەیتوانی وینای زەرپافە یە ک بە بی مە درێژە کە ی یان سوپیریک* بە بی چقلە کانی بکات؟ ناریکی لوتکە ی چیاکانی دەورپشتمان ئەو جوانییە ی خولقاندووه. ئەگەر هەولمان بدابا هەموویان وە ک یە ک لیبکەین، ئیدی ئیمە ریزمان بۆیان دانە دەنا.

خەوشدارییە، کە سەرمان سوپدە هیئیت و سەرنجمان پادە کیشیت.

کاتیڭ تە ماشای دار ئە رۆزیک دەکەین، لە بیرى خۆماندا نالیین: "دەبوو
 ھەموو لقا کان ھەمان درێژیان ھەبیت." بە لکو دەلیین: "چەندە بە ھیزە."
 کاتیڭ ماریڭ دەبینین، ھەرگیز نالیین: "لە کاتیڭدا من بە پێکی دەپۆم،
 ئەو خۆی بە زەویبە کەدا دەخشیڤیت." بە لکو لە بیرى خۆماندا دەلیین:
 "پەنگە بچوک بیت، بە لام پێستی پەرەنگە، جوولەکانی پێکن و، زۆریش لە
 من بە ھیزترە."

کاتیڭ و شتر لە بیابان دەپەریتەو و ئیمە دەگە یەنیتە ئەو شوینەى کە
 دەمانەویت بۆی بچین، ھەرگیز نالیین: "ئەو کۆپارەى ھە یە و ددانەکانی
 ناشرینن." بە لکو لە بیرى خۆماندا دەلیین: "ئەو شایانی خۆشەویستی منە
 بۆ ئەو دلسۆزی و یارمەتیبەى. بە بێ ئەو ھەرگیز نەمدەتوانی جیھان
 بگەریم."

خۆرئاوا بوون زۆر جوانترە کاتیڭ بە ھەندیک ھەوری نارپیک دەورەى
 دەدریت، چونکە تەنھا ئەو کاتە دەتوانیت پەرچى ئەو ھەموو پەنگە بداتەو
 کە خەون و شیعەر سەرچاوەیان لیوہ گرتووە.

بە زەبى بۆ ئەو کەسانەى لە بیرى خۆیاندا دەلیین: "من جوان نیم. ھەر
 لە بەر ئەو دەیە، کە خۆشەویستی لە دەرگای نەداوم." لە پاستیدا
 خۆشەویستی لە دەرگای داوہ، بە لام کاتیڭ دەرگا کەیان لى کردۆتەو
 نامادە نەبوون بانگھێشتى بکەنە ژوورى.

یە کە مجار زۆر سەرقالی خو جوانکردن بوون، کە لە پاستیدا ھەر
 بە شیوہى ئیستە جوان بوون.

ئەوان ھەولیان دەدا لاسایی خەلکانی تریبکەنەوہ، لە کاتی کدا
خۆشەویستی بۆ کەسیکی پەسەن دەگەرا.

ئەوان ھەولیان دەدا وینە ی ئەوہ بدەنەوہ، کە لە دەرەوہ دیت، لە بیریان
کردبوو، کە پۆشنایی راستەقینە لە ناخوہ سەرچاوہ دەگریت.

پیاویکی گهنج که ده بوو نه و شه وه نه وی
به جی بهیلّیت، گوتی:

"هرگیز دُنیا نه بووم کام ئا راسته
بگرمه بهر".

لەو ئەمدا گوتی:

***

هەر بە شیوێ خۆر، ژیانیش تیشکە کانی بە هەموو ئاراستە یە کدا
بلاو دە کاتە وە.

کاتیەک لە دایک دە بین، حەز دە کە یین هەموو شتە کانمان لە یە ک کاتدا هە بییت
و ناتوانین دە ست بە سەر ئە و وزە یە دا بگرین، کە پیمان بە خشراوە.

مەزنترین نەینیش، کە وزە ی پیرۆز بۆ جیهانی ئاشکرا کرد ئاگر بوو. نە ک
هەر ئاگری سووتاندن، بە لکو ئە و ئاگرە ش، کە گە نم دە گۆرپیت بە نان.

ئە و جا ئە و ساتە دیت کە دە بییت سە رنج بە خە ی نە سەر ئاگرە کە ی ناخمان
تا هە ندیک و اتا بە ژیانمان ببە خشین.

پاشان لە ئاسمانە کان دە پرسین: "بە لام چ و اتایە ک؟"

هە ندیک یە کسەر ئە م پرسیارە وە لا دە نین: بیزار کەرە، پێگە نادات
بە خویت و وە لامی ئاسانیشی نییە. ئە و انە ش ئە و کە سانە ن، کە دواتر هەر
بە شیوێ دوینی سبە ی دە گوزە رینن.

کاتیکیش میوانە نە خوازراوە کە دە گات، دە لین: "ژیانم زۆر کورت بوو،

پیرۆزییە کانم بە هە دە ر دا".

***

ھەندىكى تر پرسیارەكە لە ئامیز دەگرن، بەلام لەبەر ئەوەى وەلامەكە نازانن، دەست بەخویندەنەوھى ئەو شتانە دەكەن، كە لەلایەن ئەو كەسانەوھ نووسراوھ، كە بەو مەملانییەدا تىپەپىوون. ئەوجاش لەناكاو وەلامىك دەدۆزنەوھ، كە خۆيان بەراستی دەزانن.

كاتىك ئەوھش پرودەدات، ئەوان دەبنە كۆیلەى وەلامەكە. دەست دەكەن بە دروستکردنى ياسا تا زۆر لە خەلكى بكەن بەوھ قایل بن، كە ئەوھى ئەوان برۆيان پىی ھەيە تاكە ھۆكارىكە بۆ ژيان. پەرستگا بۆ ھاوړىكىی دروست دەكەن و دادگاش بۆ ئەوانەى ئەو شتە پەت دەكەنەوھ، كە لای ئەوان راستى بى خەوشە.

***

لەكۆتايىشدا ئەو كەسانە ھەن، كە پرسیارەكە وەك داو دەبينن: وەلامى نىيە.

لەجىی ئەوھى كات بەو داوھوھ بەفیرۆ بدەن، دەست بەكار دەبن. دەگەرئەوھ بۆ ژيانى مندالیيان و چاوبۆ ئەوھ دەگىپن، كە پرىكردوون لە پەرۆشى، ئەوجاش -بەبى گويدانە ئامۆژگارى بەتەمەنەكان- ژيانيان بۆ ئەوھ تەرخان دەكەن.

چونكە پەرۆشى ئاگرە پىرۆزەكەيە.

بە ھىواشى بۆيان دەردەكەوئیت، كە كردارەكانيان بە ھاندەرئىكى نەئىنيەوھ بەستراوھتەوھ، كە لە پشتى زانىارى مرقەوھەيە. وەك نىشانەى ریز سەريان بۆ نەئىنيەكە دادەخەن و نزا دەكەن تا نەچنە سەر پارەوئىك، كە لى شارەزا نین، ئەوان پارەوئىكيان ھەلبژاردوھ، چونكە ئاگرەكە دليانى سووتاندوھ.

هر كات بتوانن ژيري به كار دههينن و كاتيگيش به و ژيرييه سه ركه وتوو نابن په نا ده به نه بهر هاوتايي.

ته واو شيټو كه ديارن. هه نديك جاريش وهك خهلكي شيټ په فتار ده كه ن. به لام نه وان شيټ نين. نه وان خو شه ويستي و ويستي راسته قينه يان دؤزيوه ته وه.

نه و دوو شتهش نه و نامانج و ناراسته يه ده رده خه ن، كه ده بيت شويني بكه ويت.

ويستي يان كريستالييه، خو شه ويستي يان پا كه و هه نگاهه كانيان دياريكراوه. له ساتي گومان و غه مبارييدا هه رگيز له يادي ناكه ن: "من ناميريكم. ريگه بده بيمه ناميريك تواناي ناشكراكردي ويسته كه تي هه بيت". نه وان ريگه ي خو يان هه لبراردووه، په نكي شه ته نها نه و كاته له نامانجه كه يان تي بگه ن، كه خو يان له به رده مي ميوانه نه خوازراوه كه دا ده بيننه وه. نه وه جواني نه و كه سه يه، كه به په روشي و ريزه وه له سه ر به ره و پيش پويشتن به رده وام ده بيت به ره و نه ينييه كه ي ژيان و تاكه رابه ري: ريگه كه ي جوانه و باري سووكه.

په نكه نامانجه كه گه و ره بيت، يان بچوك، دووره ده ست بيت، يان له به رده م ده رگا كه يدا بيت، به لام ده پروات و به ريز و شانازيه وه به دوويدا ده گه ريت. ده زانيت واتاي هه ر هه نگاهو يك چييه و نرخی په نج و مه شق و ژيري چه نده.

نەك ھەر سەرنج بەتەنھا لە پێگە یشتنی ئامانجەكەى دەدات، بەلكو تیبینی شتەكانی چواردەوری خوۆشی دەكات. پێویستە ھەندیک جار بۆستیت، چونكە توانای نامینیت.

لەو ساتانەدا، خوۆشەویستی دەردەكەوێت و دەلیت: "تۆ پیتوایە بەرەو خالیکی دیاریكراو ملی پێگەت گرتوو، بەلام تەواوی پاساوی وجودی ئامانجەكەت، لە خوۆشەویستیتدا بۆی، خوۆی مەلاس داو. كەمیک بەو پیرەو، بەلام ھەر كە توانات بۆ گەرایەو، ھەستە و بەردەوام بە. چونكە ھەر لەو كاتەوێ دەستت بە گەشتکردن كردوو بەرەو پووی، ئامانجەكەت دۆزراو تەو، ئەویش بەرەو پووت رادەكات تا چاوی پیت بکەوێت.

***

ئەوانەى پرسیارەكە پشتگوێ دەخەن، ئەوانەى وەلامى دەدەنەو و ئەوانەش، كە وای لى تیدەگەن، كە تاكە بەرەنگارییەك بۆ ئەو، كردارە، تووشى ھەمان كۆسپ دەبن و ھەمان شتگەلیش شادمانیان دەكات. بەلام تەنھا ئەو كەسەى بەزەبوونی و ئازایی پلانی خودا قبول دەكات، دەزانیت كە پارەویكى راستى ھەلبژاردوو.

ئەوجا ژنىك كە تەمەنى تىپەرىبوو و
نەيتوانىبوو مىردىك بو خوى
بدوژىتەو، گوتى:

"ھەمىشە خۆشەويستى بە جىيى ھىشتووم".

لەو ئەلامدا گوئی:

***

بۆ ئەو ئە گوئی ئە وشەکانی خۆشەویستی بییت، دەبییت پێگە بە
نزیکبوونەو ئە خۆشەویستی بەدەیت.

بەهەر حال، کاتی ئە نزی ئە دەبییتەو ئە، لەو ئە ترسین، کە پەنگە بیلیت،
چونکە خۆشەویستی ئازادە و ویست و کردارەکانمان ناتوانن فەرمانرەوایی
بکەن.

هەموو عاشقەکان ئەمە دەزانن، بەلام قبولکردنی پەتدەکە ئەو ئە.
پێیانوایە دەتوانن ئە پێگە ی خۆبە دەستەو ئەدان، هیژ، جوانی، سامان،
فرمیسک و خەندەو ئە خۆشەویستی فریو بەدەن.

خۆشەویستی راستەقینە ئەو ئە، کە فریوت دەدات و هەرگیز پێگەش
نادات فریو بەدییت.

خۆشەویستی گۆرانکاری دەکات و برین ساپیژ دەکات. بەلام هەندیکجار
داوی مەرگناسا دەنیتەو ئە و ئەو کەسانە وێران دەکات، کە بپاریان داو
بەتەواو ئەتی خۆیان بە دەستەو ئە بەدەن. باشە ئەو هیژە ی کە جیهان

دەجولئىنى و ئەستىرهكان لە شوينى خۆيان پادەگرىت، چۆن دەتوانىت لە
 ھەمانكاتدا ھىندە دروستكەر و پوخىنەرىش بىت؟
 ئىمە بە و شىوازە بىرکردنەوھىە فيربووين، كە ئەوھى دەبىبەخشىن
 ھاوتايە لەگەل ئەوھى وھرى دەگرين، بەلام ئەو كەسانەى خەلكيان خوش
 دەوئىت و چاوەرپى دەكەن لە بەرامبەردا خوش بوىستىرنەوھ، كات بە فيرۆ
 دەدەن.

خۆشەويستى كردارى باوەرە، گۆرپىنەوھ نىيە.

دژەكان ھۆكارى گەشەسەندنى خۆشەويستين. مەملانىكان ھۆكارى
 مانەوھى خۆشەويستين لەگەلماندا.

ژيان زۆر كورته بۆ ئەوھى وشەى گرىنگ لە ناختدا بەھىلىتەوھ، بۆ نمونە،
 "خۆشم دەوئىت"، لە دلماندا زىندانى بكەين.

بەلام ھەميشە چاوەرپى بىستەنەوھى ھەمان وەلام مەكە. ئىمە خەلكمان
 خۆشەوئىت، چونكە پىويستمان بە خۆشەويستىيە. بە پىچەوانەشەوھ،
 خۆشەويستى ھەموو واتايەك لە دەست دەدات و خۆر لە درەوشانەوھ
 دەوھستىت.

گولئىك خەون بە ياوھرى ھەنگ و شادمانىيەكەيەوھ دەبىنئىت، بەلام ھىچ
 ھەنگىك بە ديار ناكەوئىت. خۆر دەپرسىت:

"ئايا لە چاوەرپوانى بىزار نەبوئىت؟"

گولەكە لەوھلامدا دەلئىت، "بەلئى، بەلام ئەگەر پەرەكانم دابخەم،
 دەپوكئىمەوھ و دەمرم".

تەنانەت ئە و کاتەش، کە خۆشەویستی بە دیار ناکە ویت، هیشتا بۆ
 ئامادەبوونی عەشق، بە کراوەیی دەمیینەو. هەندیک جار، کاتیک وا
 دەردەکە ویت تەنیا یی هەموو شتیک وردوخاش دەکات، تاکە پێگە بۆ
 بەرەنگاری ئەو یە لە خۆشەویستیدا بمیینەو.

***

ئامانجی گەرە ی ژیانمان خۆشەویستی کردنە. باقیە کە ی بێدەنگیە.
 پێویستە عاشق بین. تەنانەت گەر بەرەو زەویە کیشمان بەریت، کە
 دەریاچەکانی لە فرمیسک دروست بووبن - ئەو شوینە نەینییە، زەوی
 فرمیسک!

فرمیسکەکان قسە دەکەن. کاتیکیش وا هەست دەکەین چەندە
 پێویستمان بووە گریاوی، لەسەر پژان بەردەوام دەبن. کاتیکیش لەو
 باوەرپەدا دەبین چارەنوس ژیانمانی کردوو بە پیاسە یەکی درێژ بەناو
 دەشتی پەژارەدا، فرمیسکەکان لەناکاو ون دەبن.

چونکە سەرەپای ئازارە کە، توانیومانە دلمان بە کراوەیی بەیلینەو.
 چونکە بۆمان دەردەکە ویت ئەو کەسە ی بەجیی هیشتووین خۆری لەگەڵ
 خۆیدا نەبردوو، یان تاریکی بەدووی خۆیدا بەجی نەهیشتوو. زۆر بە
 سادەیی ئەوان پۆیشتون، هەموو مائاوا ییە کیش هیوا یەکی شاراو بەدووی
 خۆیدا دەهینیت.

وا باشتەرە خۆش ویسترا بی و بەجی هیلدرا بی وە ک لەو ی کە هەرگیز
 خۆشنە ویسترا بی.

تاكه ههلبژاردنى راسته قينه ئه وهيه خۆت له نهينى هيزه كۆنترۆل
 نه كراوه كه دا نوقوم بكه يت. ده توانين بلين: "پيشتر ئازاريكى گه وره م
 چه شتوو و ئه مه ش زۆر ناخايه نيت،" به و شيوه يه ش خۆشه ويستى له
 ده رگا كه مان ده كه ينه ده ره وه، ئه گه ر ئه وه ش بكه ين، له ژياندا وه ك مردوو
 ده بين.

چونكه سروشت ده ركه وته يه كى خۆشه ويستى خودايه. بى گويدانه
 ئه وه ي چى ده كه ين، سروشت له سه ر خۆشويستنمان به رده وام ده بيت.
 له بهر ئه وه، با له وه تيبگه ين، كه سروشت فيرمان ده كات و ريزى لى
 بگرين.

ئيمه عاشق ده بين، چونكه عه شق ئازادمان ده كات، شتگه ليكيش
 ده لين، كه هه رگيز پيشتر غيره تى ئه وه مان نه بووه بو خۆشمانى بچپينين.
 برپاريك ده ده ين، كه پيشتر به رده وام وه لمان ده نا.
 ئيمه فير ده بين بلين "نه خير" به بى بيركردنه وه له وشه يه وه ك
 نه فرينيك.

فير ده بين بلين "به لى" به بى ئه وه ي له ئه نجامه كان بترسين.
 هه موو ئه وانه له ياد ده كه ين، كه له باره ي خۆشه ويستيه وه فيرى بووين،
 چونكه هه ر بينينيكي چاوه پروان نه كراو جياوازه و ئازار و مه ستى خۆى
 ده هينيت.

به ده نكيكى به رزتر گورانى ده چرين كاتيک ئه و كه سه ي خۆشمان ده وييت
 ليمان دووره و شيعر ده چپينين كاتيک نزيكه، ئه گه ر ته نانه ت گويشمان لى
 نه گريت و تيبينى گوران، و حربه كه شمان نه كات.

چاومان بە پرووى گەردووندا داناخەين و سكالای ئەو بەكەين: "تاریكە".
بەلكو چاومان بەتەواوتى دەكەینەو، چونكە دەزانين پرووناكییهكە بەرەو
ئەو شتانەمان دەبات، كە ەەر خەونیشمان پێو نەبیینون. ئەوانە ەموو
بەشێكن لە عەشق.

دلمان بۆ خۆشەویستى دەكەینەو و بێ ترس خۆمانى بۆ بەدەستەو
دەدەين، چونكە ەيچ شتێكى ترمان نییه لەدەستى بدەين.
ئەوجا دەپۆینە مالاو و دەبیین كەسێك لەوێ چاوەپوانمان دەكات،
چاوبۆ ەمان شت دەگێرێت كە ئێمە بەدوویدا دەگەراين و چاوەپوانى
ەمان نیکەرانى و پەرۆشییه.

چونكە خۆشەویستى وەك ئەو ئاوەیه، كە دەگۆرێت بە ەور: بەرز
دەبێتەو بۆ ئاسمانەكان و لەوێو، لە دوورەو ەموو شتێك دەبیینت،
ئاگادارى ئەو ەشە، كە دەبێت پۆزێك بگەرێتەو بۆ سەر زەوى.

چونكە خۆشەویستى وەك ئەو ەورەیه، كە دەبێت بە باران: بەرەو
زەوى شۆر دەبێتەو و ئاوى كێلگەكان دەدات.

خۆشەویستى تەنھا وشەیهكە، ەتا ئەو كاتەى بریار دەدەين بە ەموو
ەیزیەو داگیرمان بكات.

خۆشەویستى تەنھا وشەیهكە، ەتا كەسێك دەكات و اتا دەكات بە
بەريدا.

كۆل مەدە. لەیادت بێت، ەمیشە دواين كلیلى ناو گورزەكە دەرگاكە
دەكاتەو.

بهه رحال، گهنجه پياويك ناقايل بوو:

"وشه كانت جوانن، به لام راستييه كه ي نه وه يه
هه رگيز هه لبرژارده يه كي و امان له به رده ستدا نه بووه.
ژيان و كو مه لگه كه مان پر كردنه وه ي ده فته ري
چاره نوو سمان ي له نه ستو گرتووه".

پيره پياويكيش نه مه ي زياد كرد:

"منيش ناتوانم بگه پريمه وه و ساته
دوراوه كان بگه پينمه وه".

له وه لاما گوتی:

***

رهنگه نه وهی من ده یلیم له نیواره یه کی داگیرکارییدا سوودی نه بییت.
له گه ل نه وه شدا، تیبینی وشه کانم بکه ن و پوژیک دیت هه مووان بزنان نیمه
چون له قودس ژیاوین.

***

پاش که میک بیرکردنه وه، قبتیه که به رده وام بوو:

***

که س ناتوانیت بگه ریته وه دواوه، به لام هه مووان ده توانن به ره و پیش
برون.

سبه یینیش، که خو ره لهات، هه موو نه وهی پیویسته به خوئی بلایت

نه وه یه که:

من نه م پوژه وه که یه که م پوژی ژیانم ده گوزه ریتم.

به سهرسورمان و سهرسامییه وه ته ماشای نه دامه کانی خیزانه که م ده که م، شادمانیشم به دۆرزینه وهی نه وهی که نه وان له گه ل مندان، به بی دهنگی قسه گه لیک بو یه ک هه لده پیزن و که میک له و شته تیده گن که پیی ده گوتریت خو شه ویستی.

داوای به شداریکردن له یه که م مه شقی نه و وشتره دا ده که م، که له ناسۆ دهرده که ویّت، به بی نه وهی بزانه به ره و کوئی ده چیت. هه ر که شتیکی پرپایه ختریش سهرنجی پاکیشام، نه وی به جی ده هیلم.

له سوالکه ریك رهت ده بم، که داوای پارهم لی ده کات. رهنگه پارهی بده می و رهنگیشه به بیرکردنه وهی نه وه وه به جی به هیلم، که پاره که ته نها له خواردنه وه دا خه رج ده کات، گویم له پوو سیا کردنه که شی ده بیّت و ده شزانه که زۆر به ساده یی نه وه شیوانی باخاوتنیه تی له گه ل مندا.

به ته نیش که سیکدا تیده په پرم، که هه ولی پوو خانی پردیک ده دات. رهنگه هه ولی وه ستاندنی بده م، یان بۆم دهر بکه ویّت له بهر نه وه وا ده کات، که که سی تر له وه بهری پرده که وه چاره پیی ناکات. نه مه ریگهی نه وه بو خو دوورخستنه وه له ته نیایی.

به شیوه یه ک ته ماشای شته کان ده که م وه ک بلئی یه که م جارمه ده یان بینم، به تایبهت نه و شتانه ی که پییان راهاتووم و جادوووه که یانم له یاد کردوووه. بو نمونه، لمی بیابانه که، وزه یه ک ده یجوولینیت، که من لیی تیناگه م – چونکه با که نابینم.

له جی نووسینی نه و تیبینیانه ی که له یادم ده چن و له سه ر پارچه پیسته یه ک ده یاننووم، شیعیکم ره شنووس ده که م. گه ر ته نانه ت پیشتیش

دانه يه كم نه نووسيببیت و هه رگیزیش نه یوو سه وه، لانی كه م ئه وه ده زانم، كه جاریك ئازایه تی ئه وه م هه بووه هه سه كانم بكه م به وشه .

كاتیك ده كه مه گوندیك، كه ته واو شاره زاییم، به پێگه یه كى جیاوازا دا بۆى ده چم. ده خنیم و دانیشتوانه كانیش به یه كتر ده لئین: "هه لبه ته شیتته، چونكه جهنگ و ویرانكارى زه و ییه كه ی به بئى به ره می به جئ هیشتوووه".

به لام له سه ر زه رده خه نه ی خۆم به رده وام ده بم، چونكه زانینم به وه ی ئه وان به شیتتم تیده گن شادمانم ده كات. خه نده كردنم پێگه ی گوئنى منه بۆ: "ده توانیت جه سه تم بشیوینیت، به لام ناتوانیت هیچ له پۆحم بكه یت".

ئه مشه و به ر له وه ی برۆم، كات بۆ پێكخستنى ئه و گورزه شته ته رخان ده كه م، كه هه رگیز ئارامى پێكخستنیانم نه بووه. بۆیشم ده رده كه ویت، كه كه میكى میژووی من له ویدایه. هه موو پیته كان، تیبینیه كان، پارچه و پسووله كان ژيانى خۆیان ده به ن و چیرۆكى سه یرم بۆ ده گێرنه وه - له باره ی رابردوو و داها تووه وه. هه موو شته جیاوازه كانى جیهان، هه موو پێگه گه شته پیاكراوه كان، هه موو ده روازه و ده رچه كانى ژیانم.

ئه و كراسه له به ر ده كه م، كه زۆرینه ی كات له به رى ده كه م و، بۆ یه كه مجار تیبینى ئه وه ده كه م، كه چۆن دروست كراوه. وینای ئه و ده ستانه ده كه م، كه كه تانه كه ی چنیوه و ئه و پووباره ی فایبه رى پوهه كه كانى تیدا پویندراوه. تیده گه م كه هه موو ئه و شته نه بیندراوانه به شیكن له میژووی كراسه كه م.

تەنانەت ئەو شتانهش، كە پىيى راھاتووم - وەك پاپووچەكانم، كە ماوھىەكى زۆر لە پىم كردوون و كۆن بوون - لە نەيىنى دۆزىنەوھەكەدا بەكار دەھىندىرئىن.

مادام بەرەو داھاتوو مى پىگەم گرتووھ، كاتىك قاچم لە پابردوو گىرا بە نىشانەى پووشاوى پاپووچەكانم يارمەتى خۆم دەدەم.

ھىوادارم ئەوھى دەستم بەرى دەكەوئى و چاوم دەيبىنى و دەمم تامى دەكات جياواز بىت، بەلام ھەمان شتە. بەو شىوھىە، ھەموو شتەكان ساتى ھىمىيان دەشكىنن و لەجىي ئەوھ بۆمى پوون دەكەنەوھ، كە بۆچى تەواوى ئەو ماوھ درىژە لەگەلمدا بوون؛ بۆشم دەردەخەن، كە پەرجووى پىكگەيشتنەوھى عاتىفەكان پۆتىن نىانى كردوون.

جۆرە چايەك دەخۆمەوھ، كە ھەرگىز پىشتر تاقيم نەكردۆتەوھ چونكە خەلكانى تر پىيان دەگوتم تامى ناخۆشە. بە شەقامىكدا پىاسە دەكەم، كە ھەرگىز پىشتر پىيدا نەپۆيشتووم، چونكە خەلكانى تر پىيان دەگوتم بى بايەخە. بۆشم دەردەكەوئىت حەزدەكەم بۆى بگەرىمەوھ يان نا.

ئەگەر سبەى كەشەكەى خۆرىن بىت، دەمەوئىت بۆىەكەمجار بە تەواوھتى و گونجاوى تەماشای خۆرەكە بگەم.

ئەگەر ھەر بىت، حەزدەكەم تەماشای بگەم تا بزانم پەلە ھەورەكان بەرەو كوئوھ دەپۆن. ھەمىشە پىموايە كاتى تەواوم نىيە، يان باش تىبىنى ناكەم. لەگەل ئەوھشدا سبەى، تىبىنى ئەو ئاراستەيە دەكەم، كە ھەورەكان دەيگرنەبەر، يان تەماشای تىشكەكانى خۆرەكە و ئەو سىبەرانە دەكەم، كە

له سهرو منه وه ئاسمانیک هه یه، که بۆ ماوه ی هه زاران ساله مرؤفایه تی زنجیره یه ک پروونکردنه وی ماقولیان بۆ دارشتوو ه.

له م ساته دا هه موو ئه و شتانه له یاد ده که م، که له باره ی ئه ستیره کانه وه فیزیان بووم و ئه وانیش جاریکی دی ده بنه وه به فریشته، یان به مندال، یان به هر شتیک، که له م ساته دا بروام پیی هه یه.

کات و ژیان چه ندین پروونکردنه وه ی لۆژیکیان بۆ هه موو شتیک پیی به خشیوم، به لام پۆحم له سه ر نه ینی ده ژی. من پیویستم به نه ینییه. ده مه ویت ده نگه خودایه کی توپه له هه وره گر مه یه کدا ببینم، گه رچی په نگه زۆرینه شتان ئه مه تان به لاهه کوفر بیته.

پیویسته دووباره ژیانم به شتی فه نتازی پر بکه م، چونکه خودایه کی تووپه زۆر نامۆتر و ترسینه رتر و پرپایه ختره له و دیاردانه ی زاناکان پوونیان کردوونه ته وه.

بۆ یه که مجار به بی هه ست به تاوانباری ده خنیم، چونکه هه ستی شادی گونا هه نییه.

بۆ یه که مجار خۆم له هه موو ئه و شتانه لاده ده م، که ده بنه مایه ی ناخۆشی، چونکه چه شتنی ناخۆشی چاکه کاری نییه.

سکالا له سه ر ژیان ناکه م و بلیم: "هه موو شته کان هه میشه هه ر به هه مان شیوه ن و منیش ناتوانم بیانگورم". چونکه من ئه م پۆژه وه ک یه که م پۆژی ژیانم ده ژیم و، چه نده ش بمینمه وه، ئه و شتانه ده دۆزمه وه، که هه ر نه شمده زانی بوونیان هه یه.

ئەگەرچى پېشىتر چەندەھا جارى بى شومار بەو شوئىنەدا تىپەريوم و
 "بەيانى باش" م كىرەو، بەلام "بەيانى باش" ى ئەم رۆژە جىاواز دەبىت.
 تەنھا نابىتە دەستەواژەيەكى رەوشتدار، بەلكو دەبىتە فۆرمىكى پىرۆزى،
 بە ھىواى ئەوھى ھەموو ئەو كەسانەى قسەيان لەگەلدا دەكەم لە واتاى
 گرنگى ژيان تىبگەن، ئەگەرچىش تراژىدىا ھەرەشەى نوقومكردنە ناوخۆيمان
 لى دەكات.

تىبىنى وشەى گۆرانى ھونەرماندىكى سەر شەقام دەكەم، ئەگەرچى
 خەلكانى ترگوئىشى لى ناگرن، چونكە ترس پۆھيانى قورس كىرەو.
 ميوزىكەكە دەلئىت: "خۆشويستى فەرمانرەوايى دەكات، بەلام كەس نازانىت
 تەختە شاھانەيەكەى لەكوئىيە؛ بۆ زانىنى ئەو شوئىنە نەئىنئىيەش، دەبىت
 يەكەمجار خۆت بۆ عەشق بە دەستەوہ بدەيت".

منىش غىرەتى كىرەنەوھى دەرگاي ئەو شوئىنە پىرۆزەم دەبىت، كە بەرەو
 پۆھم پى دەكات.

بە جۆرىك تەماشاي خۆم دەكەم ھەر وەك بلىئى يەكەمجارە پەيوەندى بە
 جەستە و پۆھمەوہ دەكەم.

ھىوادارم بتوانم خۆم وەك خۆم قبول بکەم: كەسىك، كە ھەر وەك
 خەلكانى تر دەپوات و ھەست دەكات و قسە دەكات، بەلام سەرەپراى
 ھەلەكانى، نازاشە.

ھىوادارم سەرم لە سادەترىن ئاماژەم بسورمىت، ھەر وەك ئەوھى لەگەل
 بىگانەيەكدا قسە بکەم؛ بە ئاسايىترىن سۆزم، ھەر وەك ئەوھى، كە لە
 بەغداد لە كاتى ھەلكردنى با كەدا ھەستم دەكرد لەمەكە بەر دەموچاوم

دە کە ویت؛ لە نەرمترین ساتدا، هەر وەك ئە و کاتە ی ژنە کە م بە تە نیشتمە وە
خە و توو و هە وڵ دە دە م وینای بکە م، کە خە و ن بە چییە وە دە بینیت.
ئە گەر لە سەر جیگە ی خە ویش بە تە نیا بێ، دە چمە بە ر پە نجەرە کە،
تە ماشایە کە ئاسمان دە کە م و دانیای دە بێ، کە تە نیایە درۆیە، چونکە
گەردوون بە ر دە وام یا وەریم دە کات.

بە و شیوە یە ش هەر کاتژمێریکی ژیانم دە بیته سە رسامییە کە
هە می شە یی، بۆ ئە و "من" هە ی، کە نە دایکە م و نە باوکە م و نە خۆ یندنگە
دروستی نە کردوو، بە لکو بە هە موو ئە و شتانە دروست بوو، کە هە تا
ئێستا ئە زموونم کردوون، لە نا کاویش هە موویان لە بیر دە کە م تا شتی نوێ
بدۆزما وە.

ئە گەر ئە مە دوایین پۆژی ژیانیشم بیت لە سەر زە وێ، بە خۆ شترین شیوە
دە یگوزەرینم، چونکە بە پۆحی مندالێکی بێ تاوانە وە دە ژیم، هەر وەك بلیی
بۆ یە کە مجارم بیت، کە تە وای شتە کان ببینم.

ئەوجا ژنى بازىرگانىك گوتى:

"باسى سىكسىمان بۆ بىكە".

له وه لآمدا گوتى:

***

ژن و پياوان بو يه كدى ده چپينن، چونكه ئاماژه يه كى پيرؤزيان كردو ته
كرداريكى پرتاوان.

ئهمه ئهم جيهانه يه، كه تييدا ده ژين. تالانكردنى ساتى ئيستاش له
حه قيقه ته كه ي شتيكى ترسناكه، ده كرئت ياخي بوون بيته شتيكى به به ها،
ئه گه ر بزانيت چؤن به كارى ده هينيت.

ئه گه ر دوو جه سته ليك ببه سترين، ئه وه سيكس نيه، ته نها خوشيه.
له سيكسدا، هه وانه وه و په شوكان ده ست له ده ست ده رؤن، هه ر وه ك
چؤن نازار و شادى و شهرم و غيره ت ده چنه پشت سنورى كه سيكه وه.
چؤن دوو دؤخى وا جياواز له هارمؤنييه كدا پيكه وه ن؟ ته نها يه ك ريگه
هه يه: به خؤبه ده سته وه دانت.

چونكه كردارى خؤبه ده سته وه دان واتاي ئهمه يه: "بپوات پى ده كه م".
ويناكردنى هه موو ئه و شتانه ي كه په نگه پووبده ن، له كاتيكا رپگه به
خؤمان ده ده ين، نه ك هه ر جه سته مان، به لكو رؤحيشمان ليك بنالين، به س نيه.

با خۆمان نوقوم بكهين و، پاشانيش، به ره و خواره وهى پارهوى
خۆبه دهسته وه دان برۆين. پهنگه ترسناك بىت، به لام تاكه رىگه يه، كه
شايانى شوينكه وتن بىت.

ئه گهر ئه مهش بىتته هوى گورانكارىيه كى سه ره كى له جيهانى ئيمه دا،
هيچ شتىكمان نيه تا له دهستى بدهين، چونكه به كردنه وهى ده رگاي
يه كىتى جهسته و پۆح، نه وهى چنگمان ده كه وىت خۆشه ويستى ته واوه تيه.
با برۆكهى نه وه له ياد بكهين، كه به خشين خانه دانىيه و وه رگرتن
زه بوونىيه. بۆ هه ندىك خه لك به خشنده يى ته نها له به خشيندايه، هيشتاش
وه رگرتن كردارىكى خۆشه ويستيه. رىگه دان به كه سيك بۆ شادمان كردنمان
ده بىتته مايه ي شادمانى نه ويش.

***

كاتىك له كردارى سيكسدا زۆر به خشنده ده بين و تاكه هۆكارى
سه ره كيمان خۆشى به رامبه ره كه مانه، ده شىت شادمانى خۆمان كه م
بىتته وه، يان ته نانه ت له ناوئيش بچىت.

كاتىك به هه مان گوپ و تينه وه تواناي به خشين و وه رگرتنمان ده بىت،
جهسته مان وهك ده زوى كه وانىك په شيو ده بى، به لام ميشكمان وهك نه و
تيره ناماده ده بىت، كه خه ريكه ده هاوئىرئيت. ئىدى ميشكمان له كاردا نيه؛
غهرىزه تاكه رابه رمانه.

كاتىك جهسته و پۆح پىك ده گهن و وزه ي پىرۆزىش، نهك ته نها نه و
به شان ه پرده كات، كه لاي زۆرىنه ي خه لكى به خرۆشىنه ر ناسراون، به لكو
ته نانه ت هه موو تاله موويهك و بىستىش پر ده كات، به و شيوه يه ش

پووناکییەکی رەنگ جیاواز دەخولقینن. دوو پووبار پیک دەگەن تا پووباریکی جوانتر و بەهێزتر دروست بکەن.

هەر شتیك، کە پۆحانییە خۆی لە فۆرمی دیاردا پیشان دەدات و، هەر شتیکیش کە دیارە خۆی دەگۆرێت بە وزەییەکی پۆحانی.

هەموو شتیك پێگە پێدراوە، ئەگەر هەموو شتیك قبول بکریت.

هەندیکجار عەشق لە قسەکردن بەنیانی ماندوو دەبێت. لەبەر ئەوە، لێی

گەر ئی با بەتەواوی مەزنییەو خۆی دەربخات، وەك خۆر بسووتن و بە باکەشی تەواوی دارستانەکان وێران بکات.

ئەگەر یەکیك لە عاشقەکان بەتەواوەتی خۆی بەدەستەو بەدات، ئەوی

تريشیان هەر هەمان شت دەکات، چونکە لەئامیزگرتن دەبێتە زانخوازی، زانخوازی بەرەو گەپان بەدووی هەموو ئەو شتانەدا پەلکێشمان دەکات، کە لەبارە ی خۆمانەو نەمانزانیووە.

سیکس وەك دیارییەك و گۆرینیکی نەریتی ببینە. لە هەموو

نەریتیکیشدا، نەشوو بۆ شکۆدارکردنی کۆتاییە کە ئامادە دەبێت، بەلام

ئەو تاکە ئامانج نییە. ئەو ی گرنگە ئەو یە مەن لەگەڵ ھاوێلە کەم

گەشتمان بە پێگە یە کدا کردوو، کە بەرەو هەریمیکی نەناسراوی بردووین،

کە لەوی ئالتوون و میری* بە نرخمان دۆزیووەتەو.

واتای پیروزی تەواو بە پیروزییە کە ببەخشە. ئەگەر ساتی گومانیش ھاتە

پیشی، هەمیشە لەیادت بێت: ئیئە لەو ساتانەدا بە تەنیا نین! هەردوو لا هەر

هەمان هەستیان هە یە.

* میتر: جۆرە دارێکی بۆن خۆشە.

بئى ترس سندوقى نھىنى فانتازياكانت بکەرەوہ . غيرەتى كەسيك
يارمەتى كەسەكەى تریش دەداتە كە ھەر بەشیوہى ئەو ئازا بیٹ .
عاشقە راستەقینەكان بەبئى ترسى ھەلسەنگاندن دەچنە باخچەى
جوانییەوہ . ئیدی ئەوان دوو جەستە یان دوو پۆح نین كە چاویان بەیەكدى
بکەویت ، بەلكو تاكە نافورەیەكن ، كە ئاوی راستەقینەى ژیانى لى
ھەلدەقولیٹ .

ئەستیرەكان تەماشای جەستەى پووتى عاشقەكان دەكەن ، ئەوانیش
ھەست بە شەرمەزارى ناكەن . بالئندەكان لە نزیکیانەوہ دەفرن ،
عاشقەكانیش لاسای گۆرانى بالئندەكان دەكەنەوہ . ئازەلى كیوى بە وریایی
لییان نزیك دەبنەوہ ، چونكە ئەوہى دەیبینن زۆر لە خۆیان كیویترە . ئەوجا
سەریان وەك نیشانەیەكى پیزو خۆبەدەستەوہدان نەوى دەكەن .
ئەوجا كات لە وجودى خۆى دەوہستیت ، چونكە لە زەوى شادمانى -
لەدایكبوو - لە -عەشقى - راستەقینەوہ ، ھەموو شتیك نەمرە .

يەككە لە جەنگاوەرەكان كە بۆ پوژی
دواتر ئامادەى مردن بوو، بەلام لەگەڵ
ئەو شەدا، بېرىارى دابوو بىتە گۆرەپانەكە
تا بزانیىت قېتییەكە چى دەلیت،
تیبینییهكى دا:

"ئیمە دابەش كراين كاتیك ئەوہى دەمانویست
یەكیتی بوو. ئەو شارانەى لە پارەوى
داگیركەرەكاندان تووشى ئازارى دەرەنجامى جەنگیك
بوون، كە خویمان هەلیان نەبژاردووہ.
ئایا ئەوانەى كە پزگاریان دەبیىت،
دەبى چى بە مندالەكانیان بلین؟"

لەو ئەمدا گوتی:

***

ئێمە بە تەنیا لە دایک بووین و بە تەنیا ش دەمرین. بە ئەم تا لە سەر ئەم
هەسارە یە بێن، دە بێت قایل بێن بە شکۆمە ندکردنی کاری باوەرمان لە رێگە ی
خە لکی ترەو ه.

کۆمە لگە ژیا نە: لە وێو تەوانای رزگاریمان پێ دە گات. کاتێک لە
ئە شکە و تە کاندای دە ژیا بێن بە و شیو ه یە بوو و ئە مپۆش هەر بە و شیو ه یە یە.
رێز لە وانە بگرە، کە بە تە نیشتی تۆو ه گە و رە بوون و فێر بوون. رێز لە وانە
بگرە، کە فێریان کردیت. کە پۆژی خۆی هات، چیرۆکە کانت بگێرە رەو ه و
خە لکی فێر بکە؛ بە و شیو ه یە ش کۆمە لگە بە ر دە و ام دە بێت و نە ریتە کانی شمان
بە نە گۆراوی دە میننە و ه.

هەر کە سێک سائە کانی خۆشی و بێ و رە یی لە گە ل خە لکی تر دا بە ش
نە کات، هەر گیز بە تە و او ه تی تە وانا و کە مو کور ییە کانی خۆی بو پوون
نابیتە و ه.

***

لەھەمان كاتدا، ئاگادارى ئەو مەترسىيە بە، كە ھەرەشە لە ھەموو كۆمەلگەكان دەكات: خەلكى بەرەو پىگەيەكى ستانداردى پەفتاركردن پەلكىش كراون، سنوور و ترس و كىنەى خۆيان وەك نمونە بەكار دەھىنن. ئەو ەش نرخیكى باشە، چونكە بۆ ئەو ەى قایل بىت، دەبىت ھەموو كەسىك شادمان كەىت.

ئەو ەش بەلگەى ئەو ە نىيە، كە كۆمەلگەت خۆش بوىت، بەلكو بەلگەى خۆشنەوىستنى خودى خۆتە.

ئەو كاتە رىزت دەگىرىت و خۆش دەوىستىت، كە خەلكىت خۆش بوىت و رىزيان بگىرىت. ھەرگىز ھەولى شادمانكردى ھەموو گەسىك مەدە؛ ئەگەر وا بكەىت، نابىتە ماىەى رىزى ھىچ كەس.

لەناو ئەو خەلكانەدا بۆ ھورپى و ھاپەيمان بگەرى كە برۋا بە خۆيان و ئەو ەدەكەن، كە ئەنجامى دەدەن.

من نالىم: "بۆ كەسىك بگەرى، كە رىك وەكو تۆ بىر بكاتەو ە". بەلكو دەلىم: "بەدوى ئەوانەدا بگەرى كە جىاواز لە تۆ بىر دەكەنەو ە و ھەرگىز ناتوانىت قايلىان بكەىت، كە تۆ راستىت".

چونكە ھورپىتەتى يەكىكە لە دەموچاۋەكانى خۆشەوىستى، خۆشەوىستىش لە بىر و ۋاۋە دروست نابىت؛ خۆشەوىستى ھاۋەلى خۆى بەبى مەرج دانان قبول دەكات و پىگە بە ھەر كەسىك دەدات لە پىگەى خۆىەو ە بەرەو پىش بچىت.

خۆشەوىستى كارى باۋەركردنە بە كەسىكى تر، كارى خۆبەدەستەو ەدان

هەول مە دە بە هەر نرخیک بیّت خوۆش بو یسترییت، چونکە خوۆشە ویستی
نرخى نییە .

هاورپیکانت لەو جوۆرە نین سەرنجی هەموو کەسیک بە لای خوۆیاندا
رابکیۆشن و بلۆین: "هیچ کەسیکی باشتەر، بە خشن دە تر، یان چاکە کارتر لە
تەواوی قودسدا بوونی نییە".

هاورپیکانت لەو جوۆرەن، کە چاوه پۆی پوودانی شتەکان ناکەن تا بزانی
کام ئاراستە بگرنە بەر؛ پیک لەو ساتەدا بپیار دە دەن، ئە گەر چی ئە شزانی،
کە پەنگە بییته شتیکی مە ترسیدار.

ئەوان ئەو پۆحە ئازادانەن، کە هەر کات ژیان داوای کرد دە توانن ئاراستە
بگۆرن. بۆ پارەوی نوۆ دە گە پۆین، سەرکەشییەکانیان ژماردە دە کە نەو،
بەو شیۆه یەش شار و گوندیش دە ولە مە ند دە کەن.

ئە گەر جاریک پارەویکی هەلە و مە ترسیداریان گرتە بەر، هەرگیز نایەن
پیتبلۆین: "نە کە ی ت کاری وا بکە ی ت".

تەنھا دە لۆین: "جاریک پارەویکی هەلە و مە ترسیدارم گرتە بەر".

ئە مە لە بەر ئەو یە، کە پۆیز لە ئازادییە کە ت دە گرن، هەر چۆن تۆش پۆیز
لە هی ئەوان دە گریت.

بە هەر نرخیک بیّت خوۆت لەو کە سانە دووربخەرەو، کە تەنھا لە ساتی
غە مبارییدا دینە لات و دلّت دە دە نەو. ئەو هی لە راستییدا بە خوۆیانی دە لۆین
ئەو یە کە: "من بە هی زترم. من زاناتم. من ئەم هەنگاو م نە نا".

لهو كه سانه نيزك ببه ره وه، كه له ساتی شادييدا به تهنيشته وهن، چونكه ئەوان ئيرهیی بردن و له چهری له دلياندا نيه، تهنها ده يانه ویت تو به شادمانی ببينن.

خۆت لهو كه سانه به دوور بگره، كه پييان وايه له تو به هيترن، چونكه له راستيدا شكسته نی خویان ده شارنه وه.

لهو كه سانه نزيك ببه ره وه كه له لاوژبوون ناترسن، چونكه ئەوان برپايان به خویان ههيه و دهزانن، كه له هه نديك حاله تی ژيانماندا ده كه وين؛ ئەوان ئەمه به خالیکی لاوازی ناده نه قه له م، به لكو به مروقايه تی دهزانن.

خۆت لهو كه سانه به دوور بگره، كه بهر له كردار قسه يه کی زۆری له سه ر ده كه ن، ئەو كه سانه ی كه هه رگيز هه نگاوێك بنانین ئەگه ر دلنيا نه بن ئەو هه نگاوه ده بپته مایه ی پيژيان.

خۆت لهو كه سانه نزيك ببه ره وه، كه كاتيک هه له يه كت كردوو، هه رگيز نه يانگوتوو: "من ئەوه م به شيوه يه کی جياواز ئە نجام دا". ئەوان لهو جوړه هه له يه يان نه كردوو و بويان نيه هه لسه نگاندي بو بکه ن.

خۆت لهو كه سانه به دوور بگره، كه له بهر ئەوه بو هاوړی ده گه رين، كه دريژه به دوخيکی كۆمه لایه تی بده ن، يان بو ئەوه ی ئەو ده رگايانه بکه نه وه، كه به بی تو هه ر نه شيانده توانی ليی نزيك ببه وه.

لهو كه سانه نزيك ببه ره وه، كه به ته نيا بايه خ به كردنه وه ی ده رگايه کی گرنگ ده ده ن - ده رگای دلی تو. كه هه رگيز به بی قايلبوونی خۆت پوحت داگیر ناكه ن، يان تيریک ناگره ده رگا كراوه كه.

ھاوړپیه تی وهك پووباره: به دەوری بهرددا وروژم دەبات، خۆی له گەل
دۆل و چيادا دەگونجینیت، جار جارە دەچیتە گۆمیکه وه هەتا پرده بیټ و
له سەر پۆیشتنی خۆی بهردەوام دەبیټ.

هەر وهك هەرگیز پووبار له یادی ناکات، که ئامانجی ئەو دەریایه،
ھاوړپیه تیش هەرگیز له یادی ناکات، که تاکه هۆکارێک بۆ بوونی
خۆشویستنی خەلکانی تره.

خۆت له و کهسانه به دور بگره، که ده لێن: "ئاوهایه، له مه زیاتر نارۆم".
چونکه ئەوهی ئەوان نه یانتوانیوو به سه ریدا زال ببن ئەوهیه نه مردن و نه
ژیان کۆتاییان نییه؛ ئەوان ته نها قۆناغی نه مرین.

خۆت له و کهسانه نزیک بگره، که ده لێن: "هه موو شتیك باشه، به لام
هیشتا ده بیټ بهردەوام بین". چونکه ئەوان له وه تیده گەن، که ده بیټ
له سەر پۆیشتنیان به ره و ئاسۆی نه ناس بهردەوام بن.

خۆت له و کهسانه به دور بگره، که بۆ گفتوگۆکردنی، جیدی بیټ یان
نا، هەر بریارێک، که کۆمه لگه پۆیسته بیدات، چاویان پیټ ده که ویټ. ئەوان
له سیاسهت تیده گەن؛ سه رنجی خه لکی به لای خۆیاندا راده کیشن و
ده یانه ویټ پیشانی بدهن، که چه نده زرنگن. ئەوهی که لیی تیناگەن
ئەوهیه، که زه وتکردنی وه رینی تاکه یه ک تاله موو له سه رت شتیکی
مه حاله. شتیکی گرنگه، به لام پۆیستی به وهیه ده رگا و په نجه ره ی بۆ ژیری
و شته چاوه پوان نه کراوه کان بخریته سه ر پشت.

له و کهسانه نزیک ببه ره وه، که گۆرانی ده لێن، چیرۆک ده گێرنه وه و
شادی له ژیان وه رده گرن، ئەوانه ی که شادمانی له چاویاندا

دەدرەوشىتەوہ . چونکہ شادمانى ساريہ و ہەر زوو چارہ سەرىك دەدۆزىتەوہ ، لە كاتىكدا لۆژىك تەنہا دەتوانىت پوونكردنەوہ يەك بۆ ھەلە ئەنجامدراوہ كان بدۆزىتەوہ .

لەو كەسانە نزيك ببەرەوہ ، كە پىگە دەدەن پووناكى خۆشەويستى بەبى سنوورداركردن ، ھەلسەنگاندن و خەلات بەسەرياندا بدرەوشىتەوہ ، بە بى ئەوہى پىگە بدەن ترسى خراپ تىگەيشتن پىگە لە پووناكىيە كە بگرىت .
گرنگ نىيە ھەستت چۆنە ، ھەموو سپىدەيەك لە خەو رابى و ئامادە بە پووناكىيە كەت بەسەرتدا بدرەوشىتەوہ .

ئەوانەى بە چاو دەبينن چاويان بە پووناكىيە كە دەكەويت و سىحريان لى دەكات .

ژنيکی گهنج که به دهگمهن مالوهی به جی دههیشته له بهر
ئهوهی پییوابوو کهس بایهخی پی نادات، گوتی:

"فیری که شخه ییمان بکه".

هه موو ئاماده بووانی ناو گوږه پانه که منگه یان دههات، "ئه مه
چ جوږه پرسیاریکه له کاتیکیدا خه ریکه ولاته که مان داگیر
ده کریت و

به مزووانه ته واوی شه قامه کانی شار به خوین ئاو ده درین؟

به هه حال، قبتییه که خهنده یه کی کرد، خهنده که ی
گالته جارانه نه بوو، به لکو پرپوو له ریز بو غیره تی ئه و
ژنه گهنجه.

له وه لآمدا گوتی:

***

پیزانینی که شخهیی له پووکار و پووکا شدا شتیکی هه له یه. هیچ شتیکی هیندهی ئه وه له راستیییه وه دوور نییه: هه ندیک وشه که شخن، هه ندیکیت بریندار و ویرانکاری ده سازینیت، به لام هه موویان هه ر به هه مان پیتگه ل ده نووسرین. گول که شخهیه، ته نانه ت ئه و کاته ش، که له ناو گیاکانی میرگیکا ده شاردرینه وه. پراکردنی ئاسک که شخهیه، ته نانه ت ئه و کاته ش، که له دهستی شیریک هه لدیت.

که شخهیی جوانیییه کی ده ره کی نییه، به لکو به شیکه له پۆح، که به پووی خه لکانی ترده ئاشکرایه.

کاتیکیش سۆزه کان به تین ده بن، که شخهیی ریگه نادات به سته ری راسته قینه ی نیوان دوو مروؤ بشکییت.

که شخهیی له وه بهرگانه دا نییه، که ده یانپۆشین، به لکو له شیوازی پۆشینه که یاندایه.

له باش به كارهيئاننى شمشيردا نيينه، به لكو له و گفتوگوويه دايه، كه له
خوپاراستن له جهنگ دهيسارئين.

***

كه شخه يى ئه و كاته به دهست ديت، كه دهستبهردارى هه موو ئه و شته
زياد له پيوستانه بين، ساده يى و خوچرکردنه وه ده دوزينه وه. چه نده به
ساده يى بوستين، هينده باشتره؛ چه نده له سه ر خو مان بين، هينده
جوانتره.

ئه ي ساده يى چيه ؟ پيکه وه هاتنى به ها راسته قينه كانى ژيانه.
به فر جوانه، چونكه ته نها يه ك پهنگى هه يه.
ده ريا جوانه، چونكه ته خت و پيک ده رده كه وييت.
بيابان جوانه، چونكه ته نها له به رد و لم پيکهاتووه.
به هه رحال، كاتيک نزيكتر ته ماشاي شته كان ده كه ين، زياتر كاريگه رى و
بى خه وشيه كه يمان بو ده رده كه وييت و دان به جو رايه تيه كه يدا ده نيين.
ساده ترين شته كانى ژيان شته هه ره سه رو سه روييه كانن. ليگه پي
خويان ده ربخه ن.

پابمینه چۆن شليره كانى كيگه كان گه شه ده كه ن: نه په نج ده دن و نه
ده سوورپين. هيشتاش كه سيكى ژير به و هه موو شكومه ندييه يه وه وهك
شليريك پيک نيه.

چه نديك دل له ساده ييه وه نزيك بييت، هينده زياتر تواناي خوشه ويستى
ده بييت به ئازادى و بى ترسى. چه نده بى ترس خوشى بوئ، هينده زياتر
تواناي ده رخستنى كه شخه يه تى ده بييت له هه موو ئاماژه يه كدا.

كە شخەيە تى پەيۈەندى بە تامخۆشپىيە ۋە نىيە . ھەموو كۆلتوورېك
فېكرەى خۆى لەسەر جوانى ھەيە ، كە بەتەواۋە تى لە كۆلتوورى ئىمە
جىاۋازە .

بەلام ھەموو ھۆزىك ، ھەموو مەۋقېك ، بە ھاي خۆيان ھەيە ، كە پەيۈەستە
بە كە شخەيىە ۋە : مېۋاندارى ، پىز ، پەفتارى جوان .

لووتبەرزى دەبىتتە ھۆى كىنە ۋ لەچەرى . كە شخەيى پىز ۋ خۆشەويستى
بەرز دەكاتە ۋە .

لووتبەرزى دەبىتتە ھۆى ئە ۋەى ھاۋپى ژن ۋ پىاۋەكانمان زەبوون بكەين .
كە شخەيى فېرمان دەكات لە پووناكىدا پىاسە بكەين .

لووتبەرزى وشەكان ئالۆز دەكات ، چونكە پىيۋايە زرنكى تەنھا بۆ چەند
كە سىكى ھەلبىزىردراۋى كەمن . كە شخەيى بىرۆكەى ئالۆز دەگۆرپىت بە شتىك ،
كە ھەموو كە سىك تۋاناي لى تىگە يىشتنى ھەبىت .

كاتىك بە پارەۋى ھەلبىزىردراۋى خۆماندا دەپۆين ، بە كە شخەيى دەپۆين ۋ
بە لىشاۋ پووناكىمان لى دىتە دەرى . ھەنگاۋەكانمان جىگىرن ، سەرنجمان
بەرەرە ، جوۋلەمان جوانە . تەنانەت لە ساتى تەنگۈچە لەمەكانىشدا
پكابەرەكانمان نىشانەى لاۋازى نابىنن ، چونكە كە شخەيىمان دەمانپارىزىت .

كە شخەيى قىبولكراۋ ۋ دان پىانراۋە ، چونكە بە كە شخەبوون ھىچ
پەنجىكى گەرەك نىيە .

تەنھا خۆشەويستى فۆرمى ئە ۋە دەبەخشىت ، كە جارىك لە جاران ھەر
خەۋنى ھەبوونىشمان پىۋەى نەبىنيۋە .

تەنھا كە شخەبىش رىگە دەدات ئە ۋ فۆرمە بەردەست بىت .

ئەوجا پياويك كە ھەموو سىپىدەيەك زوو لەخەو ھەلدەستا
تا رانە مەرەكەى بۆ لەو ھەرگاكان بەرىت،
گوتى:

"تۆ خويندوتە تا تواناي گوتنى ئەم وشە
جوانانەت ھەبىت، بەلام ئىمە دەبىت ھەموو
پوژىك كار بکەين تا يارمەتى خىزانەكانمان بدەين".

له وه لآمدا گوتی:

***

وشه ی جوان له لایه ن شاعیره کانه وه به یان ده کریت. پوژیکیش دیت
که سیک بنووسیت:

خه وم لئ که وت و له خه ونمدا ژیان زور

جوان بوو.

به ناگا هاتم و بوم ده رکه وت ژیان

ئه رکه .

ئه رکه که م راپه راند و بوم ده رکه وت ژیان

جوانه .

کار ده رکه وته ی خوشه ویستییه، که خه لکی پیکه وه ده به سستیته وه. له و
رینگه یه وه بومان ده رده که ویت، که ئیمه ناتوانین به بی خه لکانی تر بژین و
هر به و شیوه یه که سانی تریش پیویستیان به ئیمه یه.

دوو جۆر كار ھەيە .

كارى يەكەم ئەو ھەيە، كە پېويستە بۆ پەيدا كوردنى نانى پۆژانە ئەنجامى
بدەين. لەو حالەتەشدا خەلكى كاتەكانى خۆيان دەفرۆشن، نازانن، كە ئىدى
ھەرگىز جارېكى تر بۆيان ناكردرېتەو ھە .

تەواوى بوونيان خەون بەو پۆژەو ھەيە دەبينن، كە بتوانن لەكۆتاييدا
بەوئىنەو ھە . كاتېكىش ئەو پۆژە دېتە پېشى، ھىندە پىر دەبن، كە تواناي
خۆشى ھەرگرتنيان لەو شتانە نامېنېت، كە ژيان پېشكەشيانى دەكات.
خەلكى لەو جۆرە ھەرگىز بەرپرسيارېتى كردارەكانيان ناگرنە ئەستۆ. ئەوان
دەلېن: "ھېچ ھەلېزار دەيەكى ترم نېيە".

بەھەر حال، جۆرېكى دېكەى كار كوردنېش ھەيە، كە ئەوئىش ھەر بۆ
دابىن كوردنى گوزەرانى پۆژانەيە، بەلام لەمەياندا خەلكى ھەول دەدەن ھەر
خولەكېكيان بە خۆتەرخان كوردن و خۆشەويستى بۆ كەسانى دېكە پىر
بەكەنەو ھە .

ئېمە بەم جۆرە كارەيان دەلېن بەخشىن.

بۆ نمونە، دوو كەس ھەمان ژەمە خواردن دروست دەكەن و ھەر ھەمان
كەرەستەش بەكار دەھىنن، بەلام يەكېكيان خۆشەويستى بەسەر كارەكەيدا
دەپژىنې و ئەوى دېكەشيان تەنيا ھەولې تېر كوردنى وركى دەدات. ئەگەر چى
خۆشەويستى شتېك نېيە ببىندرى، يان بگىرى، بەلام ئەنجامەكە بە
تەواو ھەتى جياواز دەبېت.

ئەو کە سە ی قوربان ی پێشکەش دە کات هەمیشە خەلات دە کریت. چە ندیک خۆشە ویستی خۆ ی ببە خشیّت، ئە وە ندە خۆشە ویستی هە کە ی زیاد دە کات.

کاتی ک وزە ی پیرو ز گە ردوون دە خاتە جوو لە، تە واوی هە سارە و ئە ستی رە کان، تە واوی دە ریا و دار ستانە کان، تە واوی دۆ ل و چیا کان بواری ئە فراند نیان پی دە بە خشیّت. هە مان شت بە سەر مرۆ قایە تیشدا پوودە دات. هە ندیک گو تیان: "نە خیر، ئی مە نامانە ویّت. ئی مە ناتوانین هە لە راست بکە ی نە وە، یان سزای نادا دپە روەری بدە ی ن."

خە لکان ی دیکە گو تیان: "بە عارە قە ی ناو چاوانم ئاوی کێ لگە کان دە دە م، ئە وە ش دە بیّتە ری گە ی من بۆ بە رز نر خاندنی خالق."

ئە و جا ئە هری مە ن هات و بە دە نگی شیرینی خۆ ی گو تی: "دە بیّت تا سەر لو تکی چیا کە بە ر دە کە بە ییت بە شان تدا، کاتی کیش دە گە ی تە ئە و ی، دی سان خل دە بیّتە وە بۆ سەر زە و ییە کە ی بنکی چیا کە."

ئە وانە ش بپروایان بە ئە هری مە ن کرد گو تیان: "تا کە واتای راستە قینە ی ژیا ن ئە وە یە هە مان کار دووبارە و دووبارە بکە ی تە وە."

ئە وانە ش بپروایان بە ئە هری مە ن نە کرد لە وە لامدا گو تیان: "من ئە و بە ر دە م خۆ ش دە ویّت، کە دە یبە مە سەر لو تکی چیا کە. بە و شی وە یە ش هەر خولە کێ ک، کە لە گە لێ دا دە یبە مە سەر، دە بیّت ئە و خولە کانە ی کە بۆ خۆ شە ویستە کە می تە ر خان دە کە م."

بەخشىن نزاىەكى بى جىھانە . وەك ھەموو نزاىەكى تىرىش، پىۋىستى بە
دىسپلىن ھەيە - پىكوپىكى كۆيلايەتى گەرەك نىيە، بەلكو ھى ھەلبىزاردنى
ئازادى دەۋىت.

ھىچ ھىكمەتتەك لە گوتنى ئەمەدا نىيە: "چارەنوس ەدالەت نەبوو
لەگەلما. ئىستا خەلكانى دىكە شوپنى خەونەكانى خۇيان كەوتوون، كەچى
ئەۋەتا من كارى خۆم دەكەم تا گوزەرانىك دابىن بكەم".

چارەنوس ھەرگىز سەتمەكارى بەرامبەر بە ھىچ كەسنىك ناكات. ئىمە
ھەموو ئازادىن لە قىن لى بوون، يان خۆشويستنى ئەۋەي دەيكەين.

كاتىك خۆشمان دەۋىت، ئىمەش ھەمان شادمانى لە چالاكىيەكانى
پۇژانەمان ۋەردەگرىن، ھەر بەشپوۋەي ئەۋانەي پۇژىك بە دوۋى
خەونەكانىاندا دەپۇن.

كەس گرنگى و مەزنى ئەۋە نازانىت، كە ئەنجامى دەدات. بەۋ شپوۋەيەش
نەينى و جوانى بەخشىنەكە دەمىننەتەۋە: ئەۋە ئەۋ كارەيە، كە پىمان دراۋە
و باۋەرمان پى كراۋە، لەبەر ئەۋە دەبىت ئىمەش لەبەرامبەردا بىرواي پى
بكەين.

كرىكار دەتوانىت پوۋەك بچىننىت، بەلام ناتوانىت بە خۇر بلنىت: "ئەم
بەيانىيە پەۋنەقدارتر بىرەۋشپىرەۋە". ناتوانىت بە ھەۋرەكان بلنىت: "ئەم
پاش نىۋەپۇيە ببارىنن". دەبىت ئەۋە بكات، كە پىۋىستە: زەۋىيەكە
بكىلنىت، تۆۋەكە بچىننىت و لە پىگەي تىفكرانەۋە فىرى ھونەرى ئارامگرتن
ببىت.

ئە و کاتەى بۆى دەردە کە ویت دانە و ئیله کەى و یران بوو و کارە کەى بۆ نە هاتۆتە بەرەم، ئە زموونی ساتى نا ئومیدی دە کات. ئە و کە سەش، کە بە دووی خە ونە کەى دە کە ویت لە بریارە کەى پاشگەز دە بیته وە، ئە و جاش حە ز دە کات بگە ریتە وە و کاریک بۆ خۆى بدۆزیتە وە، کە بتوانیت پیى بگوزە رینیت.

هەر چۆنیک بیت، ئە و رۆژە دلی هە موو کریکاریک و هە موو سەرکە شیک پر لە خۆشى و برپا دە بیته وە. هە ردووکیان بەرەمى بە خشینە کە دە بینن و شادمان دە بن. چونکە هە ردووکیان هە مان گۆرانى دە چرن: گۆرانى ئاسوودە یی ئە و کارەى کە بە برپا وە پیمان بە خشا وە.

شاعیر لە برساندا دە مریت ئە گەر لە و ناوچە یە شوانى لی نە بیت. شوانە کە لە خە فە تدا دە مریت ئە گەر نە توانیت وشە کانی شاعیرە کە بە گۆرانى بچریت.

لە رینگەى بە خشینە وە رینگە بە خە لکانى تر دە دەیت خۆشیان بویت. تۆش لە رینگەى ئە وەى بە خە لکانى ترى دە بە خشیت فیرى خۆشە ویستیان دە کەیت.

هەر هەمان ئەو پیاوێی لەبارەى کارەوێ پرسىاری
کرد، پرسىاریکی تریشى کرد:

"باشە بۆچی هەندیک کەس لەوانى تر
بە بەختترن؟"

له وه لآمدا گوتى:

***

سه ركه وتن به وه به دهست ناهيندرىت، كه كارى كه سيك له لايهن كه سانى ديكه وه هه لىسه نكيندرىت. ئه وه ميوه ي توويكه، كه به خو شه ويستيه وه پرواندووته.

كاتيك وهرزى درويينه ديت، ده توانيت به خو ت بليت: "سه ركه وتم".
تو له به دهسته ينانى ريز بو كاره كه ي خو ت سه ركه وتننت به دهسته ينا، چونكه تهنه ا بو گوزهرانت كارت نه كرد، به لكو بو ئه وه ش كارت كرد، كه خو شه ويستيت بو خه لكانى ديكه ئاشكرا بكه يت.

توانيت ئه وه ته واو بكه يت، كه دهستت پيى كردبوو، گهر چى تهنانه ت پيشبيني هه موو ئه و داوانه ي سه ر ريگه كه شتت نه كردبوو. كاتيكيش په روشيت له به رامبه ر ته نگوچه له مه چاوه پرواننه كراوه كاندا كه مى كرد، به ديسپلين گه يشتيت. كاتيكيش وا ده رده كه وت ديسپلين خو ي ون بكات له به ر ماندوويت، ساتى حه وانه وه ت بو بيركردنه وه له وه نگاوانه به كارده هينا، كه پيوست بوو له داها توودا بياننيت.

ئەو بەرەنگاریانە سستیان نەکردیت، که پرووبه پرووی ژیانی هەموو ئەوانە دەبیتهوه، که مه ترسی له ئەستۆ دەگرن. دانەنیشتییت تا ئازار بە و شتانەوه بچیزیت، که له دەستت داون، له بەرئەوهی بیروکه کهت بە کاریان نە هاتووە. نەوه ستایت کاتیک ئەزموونی ساتی شکۆمەندانەت کرد، چونکه هیشتا بە ئامانجه کهت نەگە یشتبوویت.

کاتیکیش بۆت دەرکهوت، که دەبیّت داوای یارمەتی بکهیت، هەستت بە زەبوونی نەکرد. کاتیکیش زانیت که سیك پیویستی بە یارمەتییه، ئەوهی فییری ببوویت پیشانت دان بەبێ ئەوهی ترسی ئەوت هەبیّت، که نهیّنی ئاشکرا دەکهیت یان ئەو شتانە له لایەن خەلکی ترهوه بەکار بهیندرین. ئەوهی له دەرگا دەدات، لیّی دەکریتەوه.

ئەوهی داوا دەکات، وهری دەگریت.

ئەوهی دلنەوایی دەکات، دەزانی دلنەوایی دەکریتەوه.

ئەگەر هیچ کام لەم شتانەش پروویان نەدا له کاتیکدا، که چاوه پروانیشیان دەکهیت، ئەوا زۆر ناخایه نیّت، که به رهه می ئەو شته دهخویت، که بهو بهخشندهییهوه له گەل خەلکانی تر بهشت کردووە.

سەرکهوتن دەچیتە لای ئەوانە ی ئەوهی دهیکەن له گەل کرداری خەلکانی دیکه به راوردی ناکەن؛ هەموو پۆژیک دەچیتە مائی ئەو که سهوه، که دهلیت: "هەولێ تهواوی خۆم دەدەم".

ئەوانە ی تەنها بۆ سەرکهوتن دەگەرین بە دەگمەن پیی دەگەن، چونکه سەرکهوتن کۆتایی نییه، به لکو سەرهنجامه.

بە هیچ شیو ە یە ک خولیا یاری دە دە ر نییە؛ تەنھا لە نیوان ە لێژاردنی
پار ە و ە کاندای سەرمان لێ دە شیو ینیت و لە کۆتاییشدا وامان لێ دە کات
خۆشی ژیان ە لێژیرین.

ئە و کە سە ی کە گورزە ئالتوونیکی لە سەر یە ک داندراوی ە یە بە
قەبارە ی گردە کە ی باشووری شارە کە مان دە و لە مە ند نییە. دە و لە مە ندی
راستە قینە ئە و کە سە یە، کە لە ە موو ساتیکی بوونییدا پە یو ە ندی لە گە ل
وزە ی خۆشە ویستی ە یە.

دە بیّت ە مە ی شە ئامانجیکت لە می شکدا بیّت، بە لام لە گە ل بە رە و پوو
بوونە و ە ییدا، تە ماشاکردنی دیمە نە کە ی دە و روپشتت ە یچ نرخیکی ناویت.
لە گە ل بە رە و پیشچوونی ە نگاو بە ە نگاوتدا، دە توانیت کە می ک دوورتر
ببینیت، لە بەر ئە و ە ە لی دۆزینە و ە ی ئە و شتانە بدۆزەرە و ە، کە پیشتر ە ر
تیبینیشت نە کردوون.

لە و ساتانە دا، گرنگە لە خۆت بپرسیت: "ئایا ە یشتا نرخم ە ر و ە ک
خۆیە تی؟ ئایا ە و لێ شادمانکردنی کە سانی تر دە دە م و ئە و ە دە کە م، کە
لیم چاوە پروان دە کە ن، یان ە ر بە راستی خۆم قایل کردو ە بە و ە ی کە
کارە کە م دە ر کە و تە ی پۆج و پە رۆشیمە؟ ئایا بە ە ر نرخیک بیّت سەر کە و تنم
گەر کە، یان دە مە و یت بیمە کە سیکی سەر کە و توو، چونکە توانیومە
پۆژە کانم پڕ لە خۆشە ویستی بکە م؟"

چونکە ئە و ە واتای راستە قینە ی خۆشە ویستییە: دە و لە مە ندکردنی ژیان،

نە ک پڕکردنی سندوقە کان بە ئالتوون.

پهنگه پیاویک بلّیت: "پاره‌کەم بە کار دەهینم بۆ تۆوکردن، چاندن، دروینە و پرکردنی گەنجینە کەم لە دانەوێڵە، بەو شیوەیەش لە هیچ شتێک کەم نابێت". بەلام کاتێک میوانە نەخواراوە کە دەگات، هەموو پەنجەکانی پیاووە کە بەهەدەر دەپۆن.

ئەوێ کە گوێی هەیه بۆ بیستن، لینگەپێی با ببیستی.

هەول مەدە پێگە کە کورت بکەیتەو، بەلکو بە شیوەیە کە گشت بکە، کە هەر کرداریکت زەووییە کە بەپیت بکات و دیمەنە سروشتییە کە جوانتر بکات. هەول مەدە ببیتە مامۆستای کات. ئەگەر ئەو بەرھەمە بچنیت، کە دەمێک نییە چاندووتە، ئەوا سەوز دەبێت و خوشی بە کەس نابەخشیت. ئەگەر بەبێ ترس و دلنیایی بریار بدەیت، ساتی پیشکەشکردنە کە دوا بخەیت، ئەوا میووە کە دەگەنیت.

لەبەر ئەو، پێز لە کاتی نیوان چاندن و دروینە بگرە.

چاوەپێی پەرچووی گۆرین بکە.

هەتا دانەوێڵە کە نەکریتە فرنە کەو، ناتوانریت پێی بگوتریت نان.

هەتا وشەکان نەگوترین، ناتوانریت پێیان بگوتریت شیعر.

هەتا دەزووکان بە دەستەکانی ئەو کەسە نەچندرین، کە کاری لەسەر

دەکات، ناتوانریت پێی بگوتریت بەرگ.

***

کە ی ئەو کاتە هات، کە بەخشیشە کەت پیشانی خەلکی بدەیت، سەرسام

دەبن و بە یە کدی دەلین: "ئەو پیاویکی سەرکەوتوو، چونکە هەموو

کەس ئارەزووی بەرھەمی پەنجەکانی دەکات".

کەس پرسىارى نرخی بەرھەمە کە ناکات، چونکە ئەوانەى کارى خۆيان بە خۆشەويستىيەو دەکەن ئەفراندنيان بە گور و تينىک پر دەکەن، کە چاو تواناي بينينيى نيه. هەر بە شيوەى تەنافبازىک، کە بەبى هيج پەنجىکى ديار بە ئاسماندا بەسەرکەوتويى دەروات و، کاتىکيش دیتەو خوارى، وەک سروشتيانەترين شتى جيهان دەبيندریت.

لە هەمانکاتدا، ئەگەر کەسێک بویرى پرسىنى هەبیت، وەلامە کە ئەمە دەبیت: بىرم لە کۆلدان کردەو، پیموابوو ئىدى خودا گویم لى ناگریت، زۆرينەى کات دەبوو ئاراستە بگۆرم، لە حالەتەکانى دیکەشدا پێگە کە م ون دەکرد. سەرەپای هەموو شتىک، پارەووە کە م دۆزىيەو و بەردەوام بووم، چونکە پیموابوو هيج پێگە يە کى تر نيه، کە ژيانمى پى بگوزەرینم. فیرى ئەو بووم کە دەبیت، کام پرد بپەريندریتەو و کام پرد بسووتیندریت.

***

من شاعیر، جووتیار، هونەر مەند، سەرباز، باوک، بازرگان، فرۆشیار، مامۆستا، سیاسەتمەدار، دووربین و کەسێک کە تەنھا ئاگادارى مال و مندالم دەکەم.

ئاگادارى ئەو م، کە چەندین خەلکى لە من بە ناوبانگتر هەن و، زۆرينەى کاتیش بە تەواوەتى شایانین. بە شيوە يە ک لە شيوەکان، تەنھا دەرکەوتە يە کى لە خۆبایى بوون و پەروۆشییە و، بەرگەى تاقیکردنەو هى کات ناگریت.

سەرکەوتن چيیه؟

ئەوھىيە، كە ھەموو شەوتك بتوانيت بە پوھيكي پر لہ ناشتییەوہ بچیتە
سەر جینگەى خەوہكەت.

[Faint, mostly illegible handwritten text in a cursive script, likely a continuation of the text above.]

ئەوجا ئەلمىرا، كە ھىشتا پىيوابوو
سووپايەكى پر لە فرىشتە لە
ئاسمانەكانەو دەينە خواری بۆ پارىزگار كردن
لە شارە پىرۆزەكە، گوتى:

"باسى پەر جوومان بۆ بکە".

له وه لآمدا گوتی:

***

په رجوو چییه؟

دهتوانین به چه ند شیوهیه ک پیناسه ی بکهین: وه ک شتیک، که به پیچه وانه ی یاساکانی سروشت ده پروات؛ راسپاردهیه ک له ساته کانی تهنگوچه له مه دا؛ چاره سهر و تارمایی؛ پووبه پووبوونه وه ی چاوه پرواننه کراوی مه حال؛ یان وه ک دهستتیه وردانی دوااین سات له و کاته دا، که میوانه نه خوازراوه که ده گات.

هه موو ئه و پیناسانه راستن، به لآم په رجوو ته نانه ت ئه وانه ش تیده په رینیت: شتیکه، که له نا کاو دلمان پرده کات له خوشه ویستی. کاتیکیش ئه وه پووده دات، هه ست به پیزیکی زور ده کهین له به رامبه ر ئه و به ره که ته دا، که خودا پیی به خشیوین.

ئه م پوژهمان بده ری، خودایا، پوژانه ی په رجوو بیمان.

گەر تەنانەت توانای تیبینیکردنیشیمان نەبیّت، لەبەر ئەوەی میّشکمان
جەنجالە و سەرنجمان لە کاریکی مەزندا چرکردۆتەو. گەر تەنانەت تەواو
سەرقالی ژيانی پۆژانە بین و بزانی، کە دەبیّتە ھۆی گۆرینی پارەووەکەمان.
کاتیکیش، کە غەمبار بووین، یارمەتیمان بدە چاوەکانمان بکەینەو و
ژيانی چوار دەورمان ببینن: گەشەنەو ھە گولیک، ئەستیرەکانی ئاسمان،
چرینی گۆرانی دووری بالندەھە، یان دەنگی نزیکى مندالیک.

یارمەتیمان بدە تیبگەین، کە شتگەلیکی گەرنگ ھەن و دەبیّت بەبێ
یارمەتی ھیچ کەسێک بیاندۆزینەو، ھەستیش بە تەنیاى و بئى سوودی
نەکەین، چونکە تۆ لەگەڵماندا، ئامادەیت دەستمان بگریت، ئەگەر ھات و
پیمان کەوتە چالیکەو.

یارمەتیمان بدە بەسەر ترسەکەماندا زالّ ببین و بەرەو پیش برۆین و،
ئەو شتانەش، کە پوون ناکرینەو بەبێ پیویستی لیکدانەو و زانینى ھەموو
شتیک قبول بکەین.

یارمەتیمان بدە تیبگەین، کە ھیزی خۆشەویستی لە ناکۆکییدا،
مانەو ھەى خۆشەویستیش لەبەر ئەوەیە، کە دەگۆرپیت، نەک لەبەر ئەوەی کە
ھەر لە جیگەى خۆی دەمیننیتەو و پووبەپووی ھیچ مەملانییەک نابیتەو.

لەو ھەش تیبگەین، کە ھەر جارێک بینیمان زەبوون زۆردار بوو و زۆردار
زەبوون بوو، بزانی کە گەواھى پەرجوویەکمان داو.

یارمەتیمان بدە تیبگەین لەو ھەى کاتیکی قەچەکانمان ماندوو دەبن، لەبەر
ھیزی دلمانە، کە دەتوانین لەسەر پۆیشتن بەردەوام بین، کاتیکیش دلمان
ھیلاک دەبیّت، ھیشتا بەھۆی ھیزی باوەرمانەو دەتوانین بەردەوام بین.

يارمه تيمان بده له بينيني هر دهنکه لميکی بياباندا به لگه ی په رجووی جياوازی ببينين، له وه شه وه نازايه تيمان بده ري خومان وهك خودی خومان قبول بکه ين. له بهر ته وه ی هر چون، که دوو دهنکه لميک له يه کدی ناچن، نا به و شيوه يه ش هيچ دوو مروقيک وهك يه کدی بير ناکه نه وه و کرداريان به هه مان ريگه نابيت.

يارمه تيمان بده بي فيز بين کاتيک وهرده گرین و شادمان بين کاتيک ده به خشين.

يارمه تيمان بده تيگه ين له وه ی ژيري له وه لامانه دا نييه، که ده ماندريته وه، به لکو له نهيني ته و پرسيارانه دايه، که ژيانمان ده وله مند ده کن.

يارمه تيمان بده هه رگيز ديلي ده ستي ته و شتانه نه بين، که پيمانوايه ده يانزانين، چونکه نيمه زور که م له باره ی چاره نووسه وه ده زانين و، په نگه ته وه ش به ره و هه له نه کردن رابه ريمان بکات، و امان لي بکات له چوار شته سه ره کييه باشه که سوو دمه ند ببين: نازايه تي، که شخه یي، خوشه ويستي و هاورپيه تي.

***

ته م پوژه مان بده ري، خودايا، پوژانه ی په رجووييمان.

هر چون چه ندين پاره و هه يه بو گه يشتن به لووتکه ی چيايه ك، ناواش چه ندين ريگه هه يه بو گه يشتن به نامانجه که مان. يارمه تيمان بده ته و پاره وه بدوزينه وه، که شاياني شوينکه وتنه و خوشه ويستيشی تي دا

پاولو کۆیلۆ

يارمه تيمان بده خوشه ويستيه خه وتوو كهى ناو خۆمان به ناگا بهينينه وه بهر له وهى خوشه ويستى ناو خه لكى راجله كينين. تهنه ئه و كاته ده توانين خوشه ويستى، په رۆشى و ريز بۆ خۆمان رابكيشين.

يارمه تيمان بده جهنگه كانى خۆمان، ئه و جهنگانهى كه له دژى ويستى خۆمان راکيشراوينه ته ناوى و، ئه و جهنگانهى كه ناتوانين خۆمانيان لى لابهين، چونكه چاره نووس خستونيه ته راره وه كه مان، جيا بكهينه وه.

هيواخوازم چاوه كانمان بكرينه وه تا ببينين، كه هيج دوو پۆژيک له يه كدى ناچن. هه ر پۆژه و په رجوى جياوازی خۆى ده هينيت، كه وامان لى ده كات هه ناسه بدهين، خه ون ببينين و له بهر خۆردا پياسه بكهين.

هيواخوازم گۆيكانيشمان بكرينه وه تا ئه و وشه دژانه ببيستين، كه له ناكاو له ده مى يه كيک له هاوه له كاندا ده رده په رين، گه رچى ته نانه ت ئيمه داواى ئامۆژگارى ئه ومان نه كردوو و ناشزانيت له و ساته دا چى به پۆحى ئيمه دا گوزه ر ده كات.

كاتيكيش ده ممان كرده وه، هيواخوازم ته نها به زوبانى مرۆ قسان نه كهين، به لكو به زمانى فرشته ش، بلين: "په رجوو له دژى ياساكانى سروشت ناخولقيت؛ ئه وه ته نها ئيمهين وا هه ست ده كهين، چونكه له ياساكانى سروشت نازانين".

كاتيكيش ئه وه مان به ده ستهينا، هيواخوازم به ريزه وه سه رمان بچه ميتينه وه و بلين: "من كويز بووم، به لام ئيستاكه ده بينم. لال بووم، به لام ئيستاكه ده په يفم. كه ر بووم، به لام ئيستاكه ده بيستم. چونكه خودا

په رجوى خۆى له ناو مندا ئافراند و، هه موو ئه و شتانهى پيمو ابوون
له ده ست چوون، گه رانه وه ."

***

په رجوو ده مامكه كان داده درپيت و هه موو شتيك ده گورپيت، به لام ريگه
نادات بزاني چى له پشتى ده مامكه كانه وه يه .

په رجوو ريگه ده دات به بى ئازار له دۆلى سيبه رى مه رگ هه لبين، به لام
پيمان ناليت كام ريگه يه به ره و چياكانى شادى و پووناكيما ده بات.
ئه و ده رگايانه ده كاته وه، كه قفلى مه حاليان لى درابوو، به لام كليل بو
كردنه وه يان به كارناهي نيت.

چوارده وري خوره كان به هه ساره ده گرپيت تا خوره كان هه ست
به ته نيائى نه كه ن له گه ردووندا، له هه مانكاتدا ريگه ش نادات هه ساره كان زور
نزيك ببه وه تا خوره كان له ناويان نه بات.

به كار دانه ويلاه ده گورپيت به نان، به ئارامى ترى ده گورپيت به شه راب و،
مردن ده گورپيت به ژيان له ريگه ي خه ونى زيندوو بوونه وه وه .

له بهر ئه وه، ئه م پورژه مان به درى، خودايا، پورژانه ي په رجوو پيمان.
بشمانبه خشه ئه گه ر هه ميشه تواناي ناسينه وه يمان نه بوو.

ئەوجا پياويك، كە گوئي بو دەنگى جەنگە كە

دەگرت، كە لە پشتى ديوارەكانى

شارەكەو دەهات و ترسى

خيزانەكەى هەبوو، گوتى:

"باسى نيگەرانيمان بو بكة".

له وه لآمدا گوتى:

***

هېچ هه له يه ك له نيگه رانيدا نيه .

له گه ل ئه وه شدا ناتوانين كاتى خودا زهوت بكهين، ئه ويش به شيكه له
مه رجى مروؤ، كه ده يه ويٽ چه نده به خيراىى بتوانيت ئه و شتهى كه
ده يه ويٽ وه ريبگريت .

يان به رپيى بكهين ئه گه ر بووه هوى ترسمان .

ئمه ئيدى له مندالييه وه ده ست پى ده كات، هه تا ده گاته ئه و كاتهى
ده گه ينه ئه و ته مه نهى كه ئيمه جياوازيما ن له گه ل ژيان نابيت . چونكه
چه نديك به تووندى به ساتى ئيستاهه گرى بدرين، ئه وا هه ميشه به نيگه رانى
چاوه پروانى كه سيك، يان شتيك ده بين .

چون ده توانيت به دلئكى به سوز بلئيت هيمن بيت و به بى دهنگى و دوور
له په شوكان و ترس و پرسياره بى وه لامه كان له په رجوه كانى ئه فراندن
رابطمئيت ؟

نيگه رانى به شيكه له خوشه ويستى، له بهر ئه وه ش نابيت سه رزه نشتى

بكرت .

چۆن ده توانیت به که سیك بلییت نیگه ران نه بیئت له کاتییدا له خهونی
خۆیدا پاره و ژیانی خۆی دابین کردوو و به لام هیشتا هیچ نه نجامیکی
نه بینوووه؟ جووتیار ناتوانیت زنجیره ی وهرزه کان خیرا بکات تا بهری نه و
داره بخوات، که چاندوویه تی، به لکو به نائارامی چاوه پری ده کات تا وهرزی
دروینه و پایز ده گات.

ئایا چۆن ده توانیت داوا له جهنگاوهریک بکهیت بهر له جهنگیک ههست
به نیگه رانی نه کات؟

تا ئه م ساته و ههتا راده ی شه که تبوون مه شقی کردوو، باشتین هه ولی
خۆی داوه و، ههروه ها له و برپوایه شدایه که ئاماده یه و ده شترسیت، که
رهنگه هه موو ره نجه کانی به هه در بروات.

نیگه رانیش هه ر له گه ل له دایکبوونی مرو قدا چاوی به ژیان هه له ینا.
له بهر نه وهش، که ناتوانین به سه ریدا زال ببین، ده بیئت فیئر ببین له گه لیدا
بژین - هه ر وه ک چۆن فیئر بووین له گه ل لافاودا هه لکه یین.

***

ئه وانه ی که ناتوانن فیئر ی ببین، ژیان بو یان ده بیته کابووسیک.
ئه و شته ی که ده بیئت زۆر پیی شادمان بن - له هه موو نه و کاتژمیترانه دا،
که رۆژیک دروست ده که ن - ده بیته نه فرینیک. ده یانه ویت کات خیرا
تیببه ریئت، نازانن ئه مه واش ده کات زووتر به میوانه نه خوازراوه که ئاشنا
ببین.

ته نانه ت له وهش خراپتر، له هه ولیاندا بو وه لانانی نیگه رانی، شتگه لیک
ده که ن، که زیاتر نیگه رانیان ده کات.

ئە و دایکە ی کە چاوە پوانە مندالە کە ی بگەرێتە وە بۆ ماله وە، دەست بە ویناکردنی خراپترین شت دەکات.

عاشق بە م شیۆه یە بیر دەکاتە وە: "خۆشە ویستە کە م هی منە و منیش هی ئە و م. لە پێگە فراوانە کاندای بە دوویدا گەر پام، بە لام نە مدۆزییە وە." لە گەڵ پەتبوون لە هەر کونجێک و پرسیارکردن لە هەر کەسیک، کە ناتوانیت وە لامی پرسیارە کە م بداتە وە، پێگە بە نیگەرانیی ئاسایی خۆشە ویستی دە دە م ببیتە هیوا بپراوی.

ئە و کرێکارە ی کە چاوە پوانی خواردنی بەرە م ی پەنجە کانیە تی، هە وڵ دەدات خۆی بە کرداری دیکە پەر بکاتە وە، کە هەر یە کێک لە و فرمانانە لە ساتی زیاتری چاوە پوانی نزیک ی دە کە نە وە. زۆر ناخایە نیّت، کە هەر تاکە نیگەرانییە ک لە گەڵ یە کێکی دیکە کۆ دە ببیتە وە و دە بنە نیگەرانییە کی گەرە، بە و شیۆه یە ش وای لی دیت کە ئیدی ناتوانیت ئاسمان و ئە ستیرە کان و مندالە کانی ببینیت، کە یاری دە کە ن.

بە و شیۆه یە ش دایک و عاشق و کرێکار، هە موو لە گوزەرانی ژیا نیان دە وە ستن و زۆر بە سادە یی پێشبینی خراپترین دە کە ن؛ گوئی لە دە نگۆ دە گرن و سکالای ئە وە دە کە ن، کە پۆژە کان ناکۆتا دە ر دە کە ون. دە بنە دە ست درێژ بە سەر هاو پێ و خیزان و فرمانبەرە کانه وە. بە خراپی نان دە خۆن، ئیتر ئە گەر نانخواردنیکی زۆر بیت، یان هەر نە توانن هیچ شتی ک بە قورگیاندا بە رنە خواری. لە شە ویشدا سە ریان دە خە نە سەر سە رینە کانیان، بە لام ناتوانن یخە ون.

لەو حالەتەشدا نینگەرانی پەچەيەك دەچنیت، كە تەنھا چاوهكانی رۆح
لێوہی دەبینن.

ماندوویش چاوهكانی رۆحی لە ئاست بینیندا لیل کردووہ.

لەو حالەشدا، یەكێك لە خراپترین دوزمنەكانی مرقایەتی خۆی
دەردەخات: راپایی.

راپایی دەگات و دەلێت:

"ئێستا چارەنووست هی منە. وات لێ دەكەم چاوبۆ ئەو شتانە
بگێریت، كە بوونیان نییە.

"شادی ژيانیشت هی منە. لە ئێستا بەدواوە، دلت ئاشتی ناناسیت،
چونكە پەرۆشی دەكەمە دەرەوہ و جیگەكە ی دەگرمەوہ.

"وا دەكەم ترس لە جیهاندا بلاو ببیتەوہ، واش لە تۆ دەكەم، كە
بترسیت، بەبێ ئەوہی بزانی تۆ. پێویست ناكات بزانی تۆ، تەنھا پێویستە
بە ترساوی بمینیتەوہ و بەو شیوہیەش ترس تیر بكەیت.

"كارەكەشت، كە جارێك لە جارێك بەخشیش بووہ، من دەیبەم بۆ خۆم.
خەلكانی دیکە دەلێن، كە تۆ بوویت بە نمونە، چونكە زۆر خۆت ماندوو
کردووہ و، تۆش بە دەم سكالاکەیانەوہ پێدەكەنیت و سوپاسیان دەكەیت.

"بەلام لە دلتدا، من پیت دەلێم، كە كارەكەت بووہ بە هی من و بۆ
دوورخستنهوہت لە ھەموو شتێك و ھەموو كەسێك بە كاری دەھینم – لە
ھاوڕێكانت، لە كۆرەكەت، لە خۆت.

"گرانتر کار بکه و به و شیوه یه ش پیویست ناگات بهر بکه پته وه، له وه گرانتر کار بکه، که پیویستته، به و شیوه یه ش ده توانیت هه وه گوزدران پیکه وه بووه ستینیت.

"خوشه وه یستییه که شت، که پوزیک له پوزان ده رکه و ته یه گی وزه ی پیروز بوو، نیستاکه هی منه. نه و که سه ش، که خوشت ده ویت ناتوانیت بو ساتیکیش به جیت بهیلیت، چونکه له دلدا ده لیم: "وریابه، په نگه بهوات و هه رگیز نه گه رپته وه."

"کوره که شت، که جاریک له جاران پاره وی خوی له جیهاندا گرتوته بهر، نیستاکه هی منه. دلی پر له نیگه رانی ناپیویست ده گم تا وای لئی بیت تامی سه رکه شی و مه ترسی نه کات، تا وای لئی بکات هه ست به نازار بکات هه ر کات ناشادمانی کردیت و هه ستیکی تاوانباری له دلدا به جی بمینیت، که نه یوانیوه به پیی بوچوونه کانی تو بژی."

***

له بهر نه وه، نیگه رانیش به شیکه له ژیان، هه رگیز پیکه مه ده ده ست به سه ردا بگریت.

نه گه ر لیت نزیک که و ته وه، بلئی: "من نیگه رانی سبه ی نیم، چونکه خودا له وینه و چاوه پوانی من ده کات."

نه گه ر هه ولی دا قایلت بکات، که کردنی چه ندین کار ژیانیکی به به ره مت پیی ده به خشیت، بلئی: "پیویستم به کاته بو ته ماشا کردنی نه ستیره کان تا هه ست به سروشت بکه م و بتوانم کاره که ی خوم به باشی نه نجام بدهم."

ئەگەر بە تارمايى بىرسىڭىز تۆي تىرسىڭىز، بىلىڭ: "مىرۇقتەنھا بە نان ناڭى،
 بەلكو بە ھەر يەك لە ووشانە دەڭى، كە لە دەمى خودا دىنە دەرى".
 ئەگەر پىي گوتىت پەنگە خۇشە وىستەكەت نەگە پىتەو، بىلىڭ:
 "خۇشە وىستەكەم مەنە و منىش ئەوم. بە پووبار شوانىي پانەكەي دەكات و
 لە دووريشەو ھەر گويم لە گۆرانى چىپنەكەيەتى. كاتىكىش گەپايەو ە بۆ
 مالەو، ماندوو و شادمان دەپىت، منىش خواردىكى بۆ دوست دەكەم و
 تەماشاي خەوتنەكەي دەكەم".

ئەگەر گوتى كورەكەت پىز بۆ ئەو خۇشە وىستىيە دانانىت، كە پىت
 بەخشيوو، لەو لەمدا بىلىڭ: "ورىيى لە پادە بەدەر پۆج و دل وىران دەكات،
 چونكە ژيان كردارى ئازايەتییە و، كردارى ئازايەتییە ھەمىشە كردارى
 خۇشە وىستىيە".

بەو شىوہیە نىگەرانى لە كەناردا وەلا دەنىت.
 نىگەرانى ون نابىت، بەلام ژىرىي مەزنى ژيان فىرمان دەكات، كە
 دەتوانىن ئەو شتانە زەوت بكەين، كە دەيانە وىت بمانكەنە كۆيلەي خۆيان.

ئەوجا پياويكى گەنج گوتى:

"پيىمان بلى داھاتوو چى لە خو گرتووہ".

له وه لآمدا گوتى:

***

هه موومان ده زانين چى له داهاتوودا چاوه پوانمان ده كات: ميوانه نه خوازراوه كه، كه ده شيت له هر كاترميړيكا به بي ناگادار كرده وه بيت و ده ليت: "وهره له گه لم".

چه نديكيش ليى نارازى بين، هيچ هه لېزارده يه چى ترمان له بهرده ستدا نيبه. نه وجا له و ساته دا، شاديبه مه زنه كه مان، يان غه مباريبه به سويكه مان، ئاور بؤ پابردوو ده داته وه و وه لامى پرسياره كه ده داته وه: "ئايا خوشه ويستى ته واوم به خشى؟"

ده بيت خوشه ويستى ببه خشين. من ته نها باسى خوشه ويستى كه سيكى ديكه ناكه م. خوشه ويستى واته كرانه وه بؤ په رجووه كان، سه ركه وتنه كان و به زينه كان، بؤ هه موو شتيك كه پوژانه پووده دهن، كه وامان لى ده كه ن به سه ر پوو كارى زه وييدا هه نكاو بنيين.

چوار هيلى نه بيندراو فه رمانپه وايي پوچمان ده كه ن: خوشه ويستى، مهرگ، ده سه لات و كات.

ده بيت خوشه ويستى ببه خشين، چونكه خودا خوشى ده ويين.

دەبیّت ئاگاداری میوانە نەخوازراوە کە بین، ئەگەر بە تەواوەتی لە ژیان تیگە یشتبین.

دەبیّت لە پیناوی گەشەکردندا مەملانی بکەین، بەلام بەبێ کەوتنە داوی ئەوەی کە پەنگە چ دەسەلاتیکمان لەو دەست بکەوێت. ئیمە دەزانین، کە دەسەلاتی لەو شیوەیە بێ نرخە.

لە کۆتاییشدا، دەبیّت ئەو قەبول بکەین، کە ئەگەر چی پۆحیشمان نەمرە، بەلام لەم ساتەدا بە هەموو گونجان و سنوورەکانییەو لە تۆری کاتدا گیراوە.

خەونە کەمان، ئەو خواستەیی لە پۆحماندایە، لە هیچ کۆیو پەیدا نەبوو. کەسێک لەوێی داناو. ئەو کەسەش، کە خۆشەویستیەکی پاکژە و تەنھا شادمانی ئیمەیی گەرەکە، تەنھا لەبەر ئەو وای کردوو، چونکە کەرەستەیی دەرك پیکردنی خەونەکانمان و خواستەکانمانی پێ بەخشیوین. کاتیەک بە ناو کاتی پەر لە تەنگوچە لەمەدا گوزەرت کرد، لەیادت بیّت: پەنگە جەنگی سەرەکی دۆراندبیّت، بەلام پزگارت بوو و هیشتا لیترەیت.

ئەو سەرکەوتنە. شادمانی خۆت دەربەرە و ئاهەنگ بو توانات بگێرە، تا بەرەو پیش بچیت.

بەخشدانە خۆشەویستیت بەسەر خاک و کێلگەکاندا، بەسەر شەقامەکانی شارە گەرەکە و گەردەبا و بیابانەکاندا بپەرژێنە.

پیشانی بدە، کە خەم لە هەژاران دەخۆیت، بەو شیوەیەش بواری ئەو یان پێ دەبەخشیت، کە چاکەیی خێرخوازییان پیشان بدەیت.

بە زەببشت بە و دەولە مەندانە دا ببێتە وە، کە برۆا بە هیچ شتێک و هیچ کە سێک ناکەن، گەنجینه کە یان پڕ لە دانە وێڵە و سندوقە کانیاں پڕ لە خەرجی دەکەن، بە لām سەرە پای هەموو ئەوانەش، ناتوانن خۆیان لە تەنیا یی پزگار بکەن.

هەرگیز هەلی دەر خستنی خۆشە ویستی لە دەست مە دە، بە تاییەت بۆ ئە و کە سانە ی کە لێت نزیکن، چونکە ئێمە هەمیشە وریای ئە وەین، کە ئازاریان نە دەین.

خە لکیت خۆش بویت - چونکە خۆت یە کە م کە س دە بییت، کە قازانج لە وە بکەیت. جیهانی چوار دە ورت خە لآتت دە کەن، گەر تە نانەت یە کە مجار بە خۆشت بلێیت: "ئە وان لە خۆشە ویستی یە کە م تینا گەن".

خۆشە ویستی پێویستی بە تیگە یشتن نییە. پێویستی بە پیشاندانە.

لە بەر ئە وە، ئە وە ی دا هاتوو لە خۆی گرتوو، بە تە واو هەتی دە کە ویتە سەر توانای خۆشە ویستیت.

بۆ ئە و مە بە ستەش، دە بییت برۆای تە واوت بە وە هە بییت، کە ئە نجامی دە دەیت. پێگە مە دە خە لکانی تر بلێن: "ئە و پێگە یە باشتەر". یان "ئە و پێگە یە ئاسانتره".

گەر وەرە ترین دیاری کە خودا پێیی بە خشیووین، هێزی بریار دانە.

ئێمە هە موومان لە مندالییە وە پیمان و تراوئە ئە وە ی کە دە مانە ویت مە حالە. بە لām لە گە ل تێپەراندنی سالد، کینه و ترس و تاوانیش تێ دە پەرینین.

خۆت لە وە ئازاد بکە. سیه ی نا، ئە مشە و نا، بە لکو ئیستا.

وه كو گوتم: زۆرینه مان له و باوه ربه داین ئه گهر به ناوی خهونه كانمانه وه
هه موو شتیك له پشته وه به جی بهیڵین ئه و كه سانه ئازار ده دهین، كه
خۆشمان دهوین.

به لام ئه وانه ی كه به راستی باشی ئیمه یان دهویت ده یانه ویت شادمان
بین، گهر ته نانه ت له وه ش تیینه گهن، كه ئه نجامی ده دهین و، گهر ته نانه ت له
یه كه م جاریشدا به ناوی ترس و به لێن و فرمیسكه وه هه ولی وه ستانی
به ره وپیش چوونمان بدهن.

پۆیسته سهركه شی ئه و پۆژانه ی كه دین له رۆمانسیهت پر بکرین،
چونكه جیهان پۆیستی به وه یه؛ له بهر ئه وه، كاتیك سواری زینی
ئه سپه كه ت بوویت، هه ست به و هه وایه بكه، كه له ده موچاوت ده دات و
كه یف له و هه ستی ئازادییه وه ربگره.

به لام له یادی مه كه، كه گه شتیکی دریژت له بهرده مه. ئه گهر به ته واوه تی
خۆت بۆ رۆمانسیه تی ئه وه به دهسته وه بدهیت، پهنگه بكه ویت. ئه گهر جار
به جار نه وه ستیت تا خۆشت و ئه سپه كه شت بجه وینه وه، ئه وا پهنگه
ئه سپه كه ت له تینوودا یان له بهر شه كه تی بمریت.

گوئی له -با- كه بگره، به لام ئه سپه كه ت له یاد مه كه.

هه ر كاتیش شته كان باش دهركه وتن و خهونه كه ت له به دیهاتندا بوو،
ده بیّت له هه موو كاتیك ئاگادار تر بیت. چونكه هه ر كات خه ریکبوو
خهونه كه ت به دی بیّت، پهنگه تووشی هه له یه کی قیژه ون ببیت.

ده بينيت خهريكه بگه يته شوينيك، كه پيشتر چهند كه سيكي كه م پپيان
تيخستوو، پيشت وا ده بيت شاياني ئه و شتانه نه بيت، كه زيان
پيئده به خشيئت.

ته واوي ئه و كوستانه ي كه هاتوونه ته ريگهت و هه موو ناخوشييه كان و
قوربانويه كانت له ياد ده چيئت. له بهر ئه و هه ستي تاوانباريه ش، ده شيئت
نائاگايانه ته واوي ئه و شتانه وييران بكه يت، كه ماوه يه كي زورت پي چوووه بو
دروستكردنيان.

ئه وه ترسناكترين كوستانه، چونكه ده سته رداره بووني سه ركه وتن
پرشيگيه كي پيروزي تيدايه.

به لام ئه گه ر كه سيك له وه تيبيگات، كه شاياني ئه وه يه بو ماوه يه كي دريژ
ململاني له پيناودا كردوو، بو ي ده رده كه ويئت، كه به ته نيا به و شوينه
نه گه يشتوو و ده بيت ريز له و ده سته بگريئت، كه رابه ري كردوو.

ته نها ئه و كه سه ي تواناي شانازيكردي هه يه به هه ر هه نگاويكييه وه، كه
ده بينيت ده توانيئت له نرخي خو ي تيبيگات.

ئەوجا پياويك، كە خويندەوارى دەزانى و
شىتگىرانە ھەولنى نووسىنى ھەر شتىكى دەدا
كە قبتىيەكە دەيگوت، بۇ ھەوانەوہ وەستا،
ھەستى دەکرد، كە لە جورە غەيبوبەيەكدايە.
گورەپانەكە، دەموچاوە ماندووہكان،
پياوہ ئاينىيەكان، كە بەبى دەنگى گوييان دەگرت
ھەموويان لە بەشى خەونىك دەچوون.

ئەوجا تا بۇ خوى بسەلمىنىت ئەوہى كە

ئەزموونى دەكات راستىيە،

پرسى:

"باسى دلسوزيمان بۇ بكە".

لە وەلامدا گوتى:

***

دە شىت دلسۆزى لە گەل دوكانىكدا بەراورد بىكرىت، كە گولدانى گەورەى
جوانكارى دەفروشىت، دوكانىك، كە خوشە ويستى كېلە كەي پىن بە خشىوين.
هەر يەككە لە و گولدانانە جوانن، چونكە جياوازى، وەك هەموو كەسىك،
هەموو دلۆپە بارانىك، هەموو بەردىك، كە لە تەنشىت چيايەك دەخزىتتە
خوارى.

هەندىكجار، بە هۆى تەمەن، يان هەندىك كەموكۆرى دەرك پىن نە كراوۋە،
رەفەيەك لار دەبىت و دەكە وىت. خاوەنى دوكانە كەش بە خۆى دەلئىت:
"سالە هايەكم لە تەمەن و خوشە ويستى خۆم تەرخان كرد بۆ كۆكردنە، وەى
ئەمانە، بەلام گولدانەكان خيانە تيان لى كردم و شكان".

پياوۋەكە دوكانە كەى دەفروشىت و دەپوات. دەبىتتە كەسىكى تال و
گۆشە گىر، پىيوادەبىت، كە ئىدى بىروا بە هىچ كەسىك ناكات.
راستە هەندىك گولدان دەشكىن - بەلئىنكى دلسۆزى دەشكىت. لەو
حالە تەدا، باشترىن شت ئەوەيە پارچەكان كۆيكەيتەو، و قىزىيان بەدەيت،
چونكە ئەوەى كە دەشكىت هەرگىز وەك خۆى لى نايەتەو.

بەلام ھەندىكجار ھۆكارى لار بوون و كەوتنى رەفەيەك بە تەواوۋەتى لە پىشتى مەبەست و ئامانجى مرۆفەو دەيە: رەنگە ھۆكارەكەى زەمىنلەرزە، داگىر كىردنى دوژمن، يان ھەلەشەيى كەسيك بىت، كە دىتە ناو دوكانەكەو و تەنھا چاوبۇ ئەو شوينە دەگىرپىت، كە دەيەو پىت بۆى بچىت.

ژنان و پياوان سەرزەنشتى يەكدى دەكەن بۆ پوودانى ئەو كارەساتە. دەلئىن: "دەبوو كەسيك پىشبينى پوودانى ئەو دەي بىر دىبا". يان: "ئەگەر من ئاگادارى ئەو شوينەم بىر دىبا، نەمدە ھىشت ئەو كىشانە پووبدەن".

ھىچ شتىك ھىندەي ئەو لە راستىيەو دەور نىيە. ئىمە ھەموومان دىلى دەستى دەنكەكانى كاتىن، ناشتوانىن دەستيان بەسەردا بگىرەن.

كات تىدەپەپىت و رەفەكەوتوودەكەش چاك دەكرىتەو.

ئەو گولدانانەي دىكە، كە لە جىھاندا بۆ جىگەي خۇيان دەجەنگن لەوئى دادەندىن. دوكاندارە نوپكە، كە تىدەگات لەو دەي ھىچ شتىك ھەمىشەيى نىيە، خەندە دەكات و بە خۆي دەلئىت: "ئەو تراژىدىيە ھەلىكى بۆم رەخساند و منىش ھەول دەدەم باشتىن سوودى لى وەربگرم. كارى وەھاي ھونەر دەدۆزمەو، كە ھەرگىز پىموانەبوو بوونيان ھەبووبىت".

جوانى دوكانى فرۆشتنى گولدانى جوانكارىيەكە لە ھەر گولدانىكدا بە نايابى ديارە، بەلام كاتىك گولدانەكان بە تەنىشت يەكدييەو دادەندىن، رىككىيەك دەخولقئىنئىت، كە پەرچى كارى دروستكەر و نىگار كىشەكە دەداتەو.

دەشیّت ھەر کارێکی ھونەری بە سادەیی بلی: "دەمەویّت تیبینی بکریم
و لێرە دەرۆمە دەرەوہ". بەلام ئەو ساتە ی دەیەویّت ئەوہ بکات، دەبیّتە
کۆمەلێک پارچە ی شکا، کە ھیچ نرخێکی نابیّت.

ھەر چۆن بۆ گۆلدان بەو شیۆە یە، بۆ ژن و پیاوانیش ھەر ھەمان شتە.
کاتیک لەمە تێدەگەین، لە کۆتایی رۆژە کە دا بە تەنیشت دراوسییکە مانەوہ
دادەنیشین و بەرپزەوہ گوی لەوہ دەگرین، کە دەیەویّت بیلیّت و ئەوہ
دەلێن، کە پیویستە بیبیستیّت. کە سیشمان ھەول نادەین فیکرە ی خۆمان
بەسەر ئەوی تر دا بسە پیین.

لە پشتی ئەو چیا یانەوہ، کە ھۆزەکان لێک جیا دەکەنەوہ، لە پشتی ئەو
دوورییەوہ، کە جەستەکان لێک جیا دەکاتەوہ، کۆمەلگە ی رۆحەکان بوونی
ھە یە. ئیمەش بەشیکی لەو کۆمەلگە یە، لەو کۆمەلگە یە دا شە قامگە لێک نییە
تا خەلکی بە گوتنی وشە گەلێکی بی حیکمەتەوہ بەسەریدا گوزەر بکەن،
تەنھا ئەو پارەوانە بوونیان ھە یە، کە شتە دوورەکان پیکەوہ گری دەداتەوہ
و ھەندی کجار پیویستە لەو زیانە چاک بکریتەوہ، کە بەبۆنە ی کاتەوہ لی
کەوتووہ.

لەبەر ئەوہ، ئەو عاشقە ی دەگەریتەوہ ھەرگیز بی برۆا نابی، چونکە
دلسۆزی ھاوہلی ھەر ھەنگاویکی دەکات.

ئەو پیاوہش، کە دوینی وە ک دوژمن دەبیندرا، چونکە جەنگێک
ھەلگیرسابوو، ئەمڕۆ ھاوپییە لەبەر ئەوہ ی جەنگ کۆتایی پی ھاتووہ و ژیان
بەردەوامە.

ئەو كۆرەي كە رۆيشتوو دەگەرپتەو، بەلام گەرپانەو كەي بە دەولەمەندبوونی ھەموو ئەو ئەزموونانەيە، كە لە رېگە كەيدا فيریان بوو. باوكی بە باسكى كراو وە لە ئامیزی دەگریت و بە خزمەتكارەكانی دەلێت: "باشترین رۆبی بۆ بیئن و ئەنگوستیلەيەك لە پەنجەي بكەن و سەندەل بكەنە پێكانی؛ چونكە كۆرەكەم مردبوو و ئیستا دووبارە زیندوو بوو تەو. ون ببوو و ئیستا دۆزراو تەو."

ئەوجا پياويك، كە برۆكانى كات نيشانەى كردبوو و
جەستەى ئەو برينانە نيشانەى كردبوو، كە
چيرۆكى ئەو جەنگانەى دەگىرايەو، كە بەشدارى
تيدا كردبوو، گوتى:

"باسى ئەو چەكانەمان بۆ بکە، كە دەبیت لە كاتى
لە دەستدانى ھەموو شتىكدا بەكارى بهينين".

له وه لامدا گوتى:

***

له هه ر شوينىك دلسوزى هه بوو، چهك به كار نايهت.

هه موو جوړه چه كه كان ناميرى كه سانى نه گريسن، چونكه ناميرى مروځى

ژير نين.

ره گى دلسوزى له ريزدايه و ريزيش ميوه ي خوشه ويستيبه،

خوشه ويستيش نه هر يمه نه كانى نه نديشه ده كاته دهره وه - كه برېوا به هيچ

شتيک و هيچ كه سيك ناكات - له جيى نه وه ش پاكڅى بو سه رنجمان

ده گيرپته وه.

كاتيك مروځيكي ژير ده يه ويټ كه سيك لاواز بكات، يه كه مجار باوه ر به و

كه سه ده هينيت، كه خوى به هيژه. كه سه كه ي ديكه ش ده كه ويټه داوى

به رهنگارى كه سيكه وه، كه زور به هيژتره و ده پوخيت.

كاتيك مروځيكي زيرهك ده يه ويټ كه سيك نزم بكات وه، يه كه مجار وا له و

كه سه ده كات به به رزترين چياى جيهاندا سه ربكه ويټ تا سه راوى نه وه ي لا

دروست بكات، كه زور به هيژه. كه سه كه ي ديكه ش پيى وا ده بيت، كه نه و

هيشتا ده توانيت به رزتر بروات و خوى له چاله كه دا نوقوم بكات.

کاتیڭ مروڤیڭی ژیر ئاره زووی شتیڭ دهکات، که هی کهسیڭی تره،
کومه لیک شت و دیاری پی ده به خشیت. که سه که ی دیکه هینده شتی بی
سوودی له به رده ستدا ده بییت، که وای لی دیت هه موو شتیڭی تر له دست
بدات، چونکه هینده سه رقاله ناتوانیت شته کانی خوی بیاریزیت.

کاتیڭ مروڤیڭی زیره ک بوی نادوزیتته وه پکا به ره که ی پلانی چی
داده نییت، هیرشیڭ ده بات. ئیمه هه میسه ئاماده یین به رگری له خومان
بکه یین، چونکه هه موومان به ترس و ههستی ئه وه وه ده ژین، که که سی
به رامبه ر خوشی نه ویین.

پکا به ره که ی - ئه گه ر هه رچه نده ش زنگ بییت - پاریزراو نییه و
له به رامبه ر ئه و توورپه ییه یدا کاردانه وه یه کی له پاده به دهر توندوتیژی ده بییت.
بو ئه و مه به سته ش، ئه و چه کانه دهرده خات که پییه تی، به و شیوه یه ش
پیاوه زاناکه بوی دهرده که ویت خالی به هیزی و لاوازی ئه و چیه . ئه و جا،
به پیی کاردانه وه ی چاوه پروانکراو، مروڤه زاناکه ده زانیت هیرش به ریت یان
بکشیتته وه .

ئا به م شیوه یه ئه وانیه که خوبه ده سته وه دهر و زوو به زیو دهرده که ون،
ئه و که سانه ده به زینن، که به هیز و به ده سه لاتن.

***

هه ندیڭجار مروڤی زنگ جه نگاوه ر ده به زینیت، به لام جه نگاوه ریش
مروڤی زانا ده به زینیت. بو خولادان له مه، وا باشه به دووی ئه و ناشتی و
هیمنیه دا بگه رییت، که به جیاوازی له نیوان مروڤه کاندای بونیان هه یه .
پیویسته که سی بریندار له خوی بپرسیت: "ئایا دل پکردن له کینه و
هه لگرتنی ئه و باره قورسه له گه ل خومدا نرخه هه یه ؟"

بە و شیۆه یە ش سوود لە جۆرایە تی خۆشە ویستی کە سیک وەر دە گریت -
 بە ناوی بە خشینە وە . ئە مە یار مە تی دە دات لە هە موو ئە و پوسی کردنە
 بە رزی بکاتە وە ، کە لە تینی جە نگدا گوتراون ، پسا کردنی ئە و کاتە هەر زوو
 دە سپر دیتە وە ، هەر وە کو چۆن شە با جی پی لە سەر لمی بیابانە کان
 دە سپر دیتە وە .

کاتی ک دە بە خشینت ، ئە و کە سە ی پوسی ی کردوویت هە ست بە زە بوونی و
 شە رمە زاری دە کات لە بە رامبەر هە لە کانیدا و دە بیته کە سیک دلسۆز .
 لە بەر ئە وە ، با ئاگاداری ئە و هیزانە بین ، کە دە مانجوو لێنن .

پالە وانی راستە قینە ئە و کە سە نییە ، کە بو کاری مە زن لە دایک بوو ،
 بە لکو ئە و کە سە یە ، کە توانیویە تی لە چە ندین شتی بچوک قە لغانیک لە
 دلسۆزی بە چوار دە وری خۆیدا دروست بکات .

بە و شیۆه یە ش ، کاتی ک پکا بە رە کە ی لە مەرگ ، یان لە خیانتە پزگار
 دە کات ، ئاماژە و جوولە کە ی هەر گیز لە یاد ناکریت .

خۆشە ویستی راستە قینە ئە و کە سە نییە کە دە لئ : " پیویستە بە
 تە نیشتە وە بیت و منیش ئاگاداریت دە کە م ، چونکە ئیمە دلسۆزی
 یە کدین " . بە لکو ئە و کە سە یە ، کە تێ دە گات دلسۆزی دە بیته دە ست لە
 دە ستی ئازادی بپوات . و بە بی ترس و خیانت ، خە ونی کە سی بە رامبەر
 قبول دە کات و پیزی دە گریت ، بپوا بە هیزی گە وەرە تری خۆشە ویستی
 دە کات .

هاورپی راستە قینە ئە و کە سە نییە ، کە دە لئیت : " ئە مرۆ تو بریندارت

کردم و منیش غە مبارم "

ده لیت: "ئەمرو بریندارت کردم لە بەر ھۆکارگە لیک، که من لییان زانا نیم و بو تۆش ھەر بە ھەمان شیوەیە، بە لام دەزانم، که سبە ی دەتوانم پشت بە یارمەتی تۆ ببەستم. لە بەر ئەو ھەش غەمبار نابم".

ھاوڕیکەش وە لام دەداتەو: "تۆ ھاوڕیکەکی دلسۆزیت، چونکە ئەو ھت گوت، که ھەستت پێی کرد. ھێچ شتیک لە ھاوڕیکە ک خراپتر نییە، که بە قبولکردنی ھەموو ھەلەکانمان سەر لە دلسۆزی دەشیوینیت".

وێرانکەرتترین چەک پم و ھاو ھن نییە، که دەتوانیت جەستە بریندار بکات و دیوار لە بن بەینیت. قیزە و نترین چەک وشە یە، که دەتوانیت بە بی بە جیھیشتنی ئاسەواری خوین ژیانیک وێران بکات، برینەکانیشی ھەرگیز ساریژ نابن.

لە بەر ئەو، با ببینە سەرکر دە ی زمانمان، نە ک کۆیلە ی وشەکانمان. گەر تەنانەت وشەشمان لە دژ بە کار ھات، با نە چینە جەنگیکەو، که ناتوانین ببەینەو. ئەو ساتە ی خۆمان دەخەینە ئاستی پکا بەرە نە گریسە کە مانەو، لە تاریکیدا دەست بە جەنگ دەکەین، لەو خالەتەشدا تاکە براو ھ خودای تاریکی دەبیت.

***

دلسۆزی مروارییەکی ناو کۆمە لیک دەنکە لەم، تەنھا ئەوانەش دەیبینن، که لێی تیدەگەن.

بەو شیوەیەش دەشیت تۆوچینی دووبەرەکی ھەزار جار بە ھەمان خالدا بروت و ھەرگیز ئەو خشلە، بچوکە نەبینیت، که ئەو کەسانە دەھیلێتەو، که پێویستە بە یەکیتی بمیننەو.

هەرگیز دلسۆزی بە زۆرداری، ترس، نادانیایی، یان تۆقاندن
ناسە پیندرییت.

ئەو هەلبژاردنییکە، کە تەنها پۆحە بە هیژەکان توانای هەلبژاردنییان
هەیه.

لەبەر ئەوەش، کە هەلبژاردنە، هەرگیز پێگە بە خیانت نادات، بە لکو
هەمیشە بە خشنده دەبییت لە گەڵ هەلەکانیدا.

لەبەر ئەوەی کە هەلبژاردەیه، بەرگە ی کات دەگرییت و کیشەکان
دەگوزەریینییت.

ئەوجا يەككە لە گۆيگرەكان، كە پياويكى
لاو بوو، بينى كە خەريكە خۆر دەچيٲتە خوار
ئاسووه و بەو زووانە چاوپيٲكەوتنەكەيان
لەگەل قبتييهكە كوٲتايى
پيٲ ديٲت، پرسى:

"ئەي دوژمن چيٲ؟"

له وه لآمدا گوتی:

***

ژیری راسته قینه خهفت له زیندوو و مردوو ناخوات. له بهر ئه وه، ئه وه جهنگه قبول بکه، که له سبهیدا چاوه پروانت دهکات، چونکه ئیمه له پوخی نه مر دروست بووین، که ئه وهش هه ندیکجار ده مانخاته دوخی وه هاوه، که ده بیته به رهنگاری ببینه وه.

له و ساتانه دا، هه موو پرسیاره بی سووده کان وه لا بنی، چونکه ته نها بهرچاوی جهنگاوه ره که خاو دهکاته وه.

جهنگاوه ره له زهوی جهنگدا چاره نووسی خوئی بهرپی دهکات، ده بی خویشی بو ئه وه به دهسته وه بدات. به زهیی بو ئه وه که سانه ی پییانوایه ده بیته بکوژن و بمرن! وزه ی پیروژ ویران ناکریت؛ ته نها به ساده یی فوومی خوئی دهگورپیت. پیاویکی زانای سهرده می کۆن گوتوو یه تی:

"ئه مه وه ک پلانیککی بلند قبول بکه و به ره و پیش برۆ. جهنگه کانی سه ر زهوی نابنه پیناسه ی مرۆف، چونکه هه ر چۆن با ئاراسته دهگورپیت، بهخت و سهرکه وتنیش ئاراسته دهگورپن. دوپاوی ئه مرۆ ده بیته براوه ی سبه ی، بو پهودانی ئه مه ش، ده بیته شه ر به شانازییه وه له ئامیز بگیریت.

"هەر وه کو چۆن که سیک به رگی نوئی ده پۆشیت و کۆنه کان وه لا ده نیت، به هه مان شیوه رۆحیش جهستهی ماددی نوئی قبول ده کات و کۆنه کان به جی ده هیلت. ئە مه بزانه، نابیت له پیناوی جهسته دا نازار بچیت"

ئه وه ئه و شه په یه، که ئە مشه و، یان سبهی رۆبه پوی ده بینه وه. میژوو
ئه وه تۆمار ده کات، که رۆده دات.

به لام له بهر ئه وهی وا خه ریکه به کۆتایی چاوپیکه وتنه که مان ده گهین،
نابیت کات له وه دا به فیرۆ بدهین.

له بهر ئه وه، چه زده که م له باره ی دۆژمنه وه قسیان بکه م: ئه وانه ی به
ته نیشتمانه وه ده یاندۆزینه وه.

ئیمه له ژیانماندا رۆبه پوی چه ندین رکا بهر ده بینه وه، به لام گرانتین
به زاندن ئه وه یه، که لیی ده ترسین.

ئیمه هه میشه له هه موو شتیکدا چاومان به به ربه ره کانیکار ده که ویت،
به لام ترسناکترینیان ئه وه یه، که به هاوپی خۆمانی ده زانین.

هه موو نازار ده چیژین کاتیک شکۆمه ندیمان هیرشی ده کریته سه ر، یان
بریندار ده کریت، به لام ئه و که سانه ده بنه هۆی مه زنتین نازار، که
پیمانوا بوو نمونه یه کن، که ده بیت شوینیان بکه وین.

که سمان ناتوانین خۆمان له چاوپیکه وتنی ئه وانه به دور بگرین، که
خیانه تمان لیی ده که ن و له پاشه مله باسمان ده که ن، به لام ده توانین
خرابه کاری دور بخهینه وه بهر له وهی ده موچاوی راسته قینه ی خۆیمان
نیشان بدات. ده شیته هه ر په فتاریکی له پاده به ده ر میهره بان چه قویه ک له

ژن و پیاوانی دلسوز کاریان به وه نییه پرووی راسته قینه ی خویان پیشان بدهن، چونکه پوچه دلسوزه کانی تر له چه ندایه تی و که موکورپیه کانیان تیده گهن.

وریای نه و که سانه به، که هه میشه دهیه ویت ناسووده ت بکات.

هه روه ها وریای نه و نازاره به، که ده شیت خوت بیته هوکاری به ریگه دانی هاتنه ناوه وه ی دلکی نه گریس و ترسنوکانه بو ناو جیهانی تو. هه ر کات خراپه کاری نه نجام درا، هیچ حکمه تیک له سه رزه نشتکردنی خه لکانی دیکه دا نییه: نه و که سه ی که ده رگا که ی کرده وه خاوه نی ماله که بوو.

پاشه مله که ر چه نده شکسته نی بیت، هینده کرداره کانی مه ترسیدار ده بیت. خوت بو نه و پوچه لاوازانه بی هیز مه که، که توانای چاوپیکه وتنیان له گه ل پوچیکی به هیزدا نییه.

نه گه ر که سیک له فیکره و نمونه دا به ره نگاری کردیت، هه نگاو بنی و جه نکه که قبول بکه، چونکه مملانی له هه موو ساتیکی ژیانماندایه و هه ندیک جاریش وا پیویست ده کات، که له پروناکی پوژدا پیشان بدریت.

به لام هه رگیز مه جه نگی تا خوت بسه لمینیت، یان بو نه وه ی فیکره کانت به سه ر که سانی تر دا بسه پینیت. جه نکه که ته نها وه ک ریگه یه کی پاککردنه وه ی پوچ و خاوینی ویستت قبول بکه. کاتیک جه نکه که کوتایی پی هات، هه ردوو لا وه ک براوه ده رده که ون، چونکه هه ردوکیان تاقیکردنه وه ی توانا و سنوره کانی خویان کرد.

گەر تەنانەت يەكەم جار يەككىيان بلیت "دەیبە مەوہ" و ئەوی دیکەشیان غەمبار ببی و لە بیرى خۆیدا بلی "دەدۆریم".

چونکہ هەردوو لا ریز لە ئازایەتی و هەتەریی یەكدی دەگرن، کاتی ئەو هەر دیتەوہ، کە دەست لە دەستی یەكدی پیاسە بکەن، گەر تەنانەت پیوستیش بکات هەزار سال چاوەروانی بکەن.

لە هەمانکاتدا، ئەگەر کەسیک تەنھا بیەویت هانت بدات، تۆزی پیت بەتەکیئە و بەردەوام بە. تەنھا لەگەڵ رکا بەریکی بە نرخدا بچەنگە، نەك لەگەڵ کەسیکدا، کە فیل بە کاربەینیت بۆ دریزەدان بە چەنگیک، کە دەمیکی کۆتایی پی هاتووہ، هەر وەك چۆن ئەمە جار جارە پروودەدات.

سەختی لە و جۆرە، لە و جەنگاوەرانەوہ سەر هەلنادات، کە لە زەویی جەنگدا چاویان بە یەكدی دەکەویت و دەزانن بۆچی لەوین، بە لکو لەوانەوہ، کە سەرکەوتن و بەزین بۆ کۆتایی خویان بە کار دەهینن.

دوژمن ئەو کەسە نییە، کە بە شمشیریکەوہ لە بەردەمتدا وەستاوہ. بە لکو ئەو کەسە یە، کە لە تەنیشتتەوہ وەستاوہ و خەنجەریکی لە پشتی خۆیەوہ شار دووہ تەوہ.

گرنگترینی جەنگ لە لایەن پۆحیکی شکۆدارەوہ هەلناگیرسیت، کە چارەنووسی خۆی قبول بکات. بە لکو گرنگترین جەنگ ئەو یە، کە ئیستا هەلگیرساوہ و زەویی جەنگییە کە ی پۆحە کە یە و لەویدا چاکە و خراپە، ئازایەتی و ترسنۆکی، خۆشەویستی و ترس پووبە پووی یەكدی دەبنەوہ.

هەرگیز وەلامی کینە بە کینە مەدەرەوہ، بە لکو بە عدالەت وەلامی

جيهان به سهر دوژمن و هاوه لدا دابهش نه كراوه، به لكو به سهر لاواز و نازادا دابهش بووه .

به هيز له سهر كه وتندا به خشنده يه .

لاواز دوپراوه كان پي كه وه كو ده كاته وه، نازانيت، كه به زين ته نها شتيكي كاتييه . له ناو دوپراوه كاندا، به پوالت لاواز ترين هه لده بژيرن .

ته گهر خه ريكبوو هه مان شت به سهر تو دا پووبدات، له خو ت بپرسه نه گهر بته وي ت پو لي قوربانى به خو ت ببه خشيت .

ته گهر وه لامه كه " به لي " بوو، نه وا هه رگيز له ته واوى ژيانندا له وه لبردارنه نازاد نابيت . هه روه ها ده بيته نيچيريكي ناسان هه ركات پووبه پووى برياريك ده بيته وه، كه نازايه تي گه ره ك بيت . په نگه وه ك براويه ك قسان بكه يت، به لام ديمه ني به زيو هه ر له چاوه كانتدايه و هه موو كه سيكي ش تيبيني ده كات .

ته گهر وه لامه كه " نه خير " بوو، له شويني خو ت بووه سته . وا باشته هه تا برينه كانت چاره سهريان ناسانه ياخى بيت - گه ر ته نانه ت كات و ناراميشي گه ره ك بيت .

چهنده شو يكي بي خو به سهر ده به يت و بير ده كه يته وه : " من شايانى نه مه نيم " .

يان بير له وه ده كه يته وه، كه چ جيهانيكي نادادپه روه ره، چونكه نه وه به خيره اتنه ت لي نه كراوه، كه چاوه پروانت ده كرد، يان هه ست به شه رمه زارى ده كه يت له به رامبه ر نه وه زه بوونييه دا، كه له به رچاوى

بەلام ئەگەر بەخىرايى خۆت بگريت، ئەوا كۆمەلە كەمتيارە كە وردە وردە دەجوولئىن و دەپۆن بۆ كەسيكى تر دەگەپپىن تا پۆلى قوربانىيە كە ببينئىت. دەبىت خۆيان ھەمان وانە فير بىن، چونكە كەس يارمە تيان نادات.

***

لەبەر ئەو، دوژمنەكانت ئەو پىكابەرانە نىن، كە لەسەر پىگەت داندراون تا ئازايەتت تاقى بگەنەو. ئەوان ئەو ترسنۆكانەن، كە لەسەر پارەو كەت بەجى ھىلدراون تا خالى لاوازىت دەربخەن.

ئىستا شەو بالى بەسەر ناوچەكەدا كىشاوہ.
قبتىيەكە پرووى بو ئەو پياوہ ئاينيانە وەرگىرا
كە گوئيان لە تەواوى ئەو شتانە گرتبوو، كە ئەو
گوتبوونى و پرسى گەر شتىكيان ھەبىت تاكو
بووى زياد بكەن. ھەرسىكيان سەريان پراوہشانە.

پراھیبہ کہ گوتی:

***

کاتیک پرابیہ کی مہ زن بینی کہ جولہ کہ کان بہ خراپی مامہ لہ یان لہ گہ لدا
دہ کریت، پویشٹ بو دارستانیک، ناگریکی داگیرساند و نزیہ کی تاییہ تی
خویند، کہ تییدا داوای لہ خودا کرد خہ لکہ کہ ی بپاریزیٹ. خوداش
پہ رجوویہ کی بو نارد.

دواتر، شاگردہ کہ ی چوو بو بہ شیکی دارستانہ کہ و گوتی: "سہ روکی
کہ ردوون، من نازانم چون ناگرہ پیروزہ کہ داگیرسیئم، بہ لام نزا تاییہ تیہ کہ
دہ زانم؛ گویت لیم بیٹ، تکایہ!" "ئہ و جا دووبارہ پہ رجوویہ کہ پوویدایہ وہ.
نہ وہ یہ ک تیپہ ری، پرابیہ کی دیکہ، کہ دہ بینی چون خہ لکہ کہ ی
دہ چہ وسیننہ وہ، پویشٹ بو دارستانہ کہ و گوتی: "نہ دہ زانم چون ناگرہ
پیروزہ کہ داگیرسیئم، نہ نزا تاییہ تیہ کہ ش دہ زانم، بہ لام ہیشتا شارہ زای
شوینہ کہ م. ئای خودایا، یارمہ تیمان بدہ!" "ئہ و جا خوداش یارمہ تی دان.
پہ نجا سال دواتر، پرابیہ کی پہ ککہ وتہ لہ گہ ل خودا قسہ ی کرد، گوتی:
"نہ دہ زانم چون ناگرہ پیروزہ کہ داگیرسیئم و نہ نزا تاییہ تیہ کہ ش

دەزانم، تەننەت شوپىنى ناو دارستانە كەشم بۆ نادۆزىتتەو. ھەموو ئەو ھى دەتوانم ئەو ھىيە ئەم چىرۆكە بگىرپمەو ھى داوا لە خودا بگەم يارمەتيم بىدات".
ئەوجا دووبارە پەرجوۋە كە بەدىار كەوتەو.

بەرەو پىش برون و چىرۆكى ئەم ئىوارە ھى بگىرنەو.

***

ئەوجا ئىمامى مزگەوتى ئەل ئەقسا بەرىزەو چاۋەپوانى پابىيە كەى
ھاورپى بوو تا لە قسەكانى تەواو بىتت، دواتر گوتى:

***

پىاۋىك لە دەرگەى خانوۋى ھاورپىيە كى دەشتە كى دا و داۋاى چاكە يە كى
لى كىرد:

"ئايا چوار ھەزار دىنارم دەدەيتى تا قەرزىكى پى بدەمەو؟"

ھاورپىكەى داۋاى لە ژنە كەى كىرد ھەرچى شتى بەنرخيان ھەيە كۆى
بكاتەو، بەلام ھىشتا بەس نەبوو. دەبوو برونە دەرەو ھى سوۋالى پارە لە
دراوسىكانىيان بگەن تاكو برى پىۋىستىيان ئامادە كىرد.

كاتىك پىاۋە كە پۆشت، ژنە كە تىبىنى كىرد مىردە كەى دەگرى.

"ئايا بۆچى دەگرىت؟ ئىستا كە قەرزدارى دراوسىكانمانىن، ئايا لەو ھى

دەترسىت، كە تواناى دانەو ھى ئەو قەرزانەمان نەبىت؟"

"نەخىر، لەبەر ئەو ھىيە. من لەبەر ئەو دەگرىم، كە ئەو ھاورپىيە كى

ئەزىز و خۆشەويستە ھىشتاش نازانم ئەو لە چ تەنگوچە لەمە يە كدايە. تەنھا

ئەو كاتە پىمزانى، كە ھات بۆ قەرز كىردنى بىرىك پارە لە دەرگە كە مى دا."

لەبەر ئەوە، بەرھەو پێش برۆ و باسی
ئەم ئیوارەییە بۆ ھەموو کەسیک بکە،
بەو شیوہییەش دەتوانین یارمەتی براکەمان
بدەین، بەر لەوہی ئەو پێویستی پێی بیت.

کاتیکیش ئیمامە کە لە قسەکانی تەواو بوو، قەشە مەسیحییە کە دەستی
بە قسەکردن کرد:

***

تۆوچینیکی پۆیشت بۆ تۆوکردن. کاتیکی تۆوی دەکرد، هەندیکی تۆو کە وتنە
قەراغ ریگە کە، بالندەکانی ئاسمانیش هاتن تا هەلیانبگرنەوہ. هەندیکیش
بەسەر زەوی بەردیندا پڑابوون، کە خۆلی تەواوی لی نەبوو؛ ئەوجا لەناکاو
هاتنە دەری، چونکە زەویبە کە بەباشی قوول نەبوو. بەلام کاتیکی خۆر
هەلہات، گەرمايەکی سووتەنی هەبوو، لەبەر ئەوہش، کە پەگی نەبوو،
سووتا. هەندیکیش پڑانە ناو دپکەوہ، کاتیکیش دپکەکان گەشەیان کرد و
گەرە بوون، تۆوہکان بەریان نەبوو. هەندیکیش چونە سەر زەوی بەپیت و
گەرە بوون و بەریان گرت؛ بەرەو پیش چوون و هەندیکی سی بەر، هەندیکی
شەست و هەندیکیش سەدیان پیوہ بوو.

لەبەر ئەوہ، چوویتە هەر جیگەیک تۆوی خۆت بچینە، چونکە ئیمە
نازانین کام تۆوہ دەپویت و نەوہی داہاتوو گەشاوہ و پەونەقدار دەکات.
ئیسٹا شەو بالی بەسەر شاری قودسدا کیشاوہ و قبتییە کە داواي لە
هەمووان کرد بگەرینەوہ بۆ مالەکانیان و هەموو ئەوانە تۆمار بکەن، کە

بیستویانه، ئەوانەش، که خوینده وارییان نییه، ههول بدهن وشهکانیان له یاد بمینیت. بههرحال، بهر له وهی ئاماده بووان برۆن، گوتی:

"وا بیر مه که نه وه من هاتووم تا ئاشتی به سه ر زه ویدا بلاوبکه مه وه. نه خیر، له مشه و به دواوه، ئیمه به شمشیریکی شاراووه وه گه شت ده کهین، به و شیوه یه ش ده توانین له گه ل ئه هریمه نه کانی که مبورده یی و که م تیگه یشتندا بجه نگین. ههول بده چه نده پیکانت هه لیانگرتی ئه و شمشیره له گه ل خۆتدا هه لبریت. کاتیکیش قاچه کانت توانایان نه ما، شمشیره که، یان ده ستنوسه که بده به کهسانی تر، هه میشه خه لکانیک هه لبریره، که به های به کارهینانی شمشیره که یان هه بییت.

"ئه گه ر گوندیک یان شاریک به خیرهاتنی لی نه کردیت، له سه ر پویشتنه ناوه وه سوور مه به. به و ریگه یه دا بگه ریره وه، که لیوه ی هاتوویت و توژی پیکانت بته کینه. چونکه ئه وان تاوانبار ده بن به دووپا تکردنه وه ی هه مان هه له بۆ چه ندین نه وه.

"پیرۆزکراو ئه وانهن، که ئه م وشانه ده بیستن، یان ئه م ده ستنوسه ده خویننه وه، چونکه نه گریسی له سه ره وه بۆ خواره وه داگیر ده کات، هه یچ شتیکی شاراووش نابیت، که بۆت ئاشکرا نه کرابیت.

"له ئاشتیدا به."

Paulo Coelho
MANUSCRIPT FOUND IN
ACCARA

Translated From English By:
Sirwan Mahmood

مالپه‌په‌په‌په‌په‌په‌په‌په
PDF 4 Kurd

ENGESHE

www.engeshe.org

www.engeshe.org

andesha.library@yahoo.com

<http://www.facebook.com/Andeshalib>

07501026400

سڵێمانی - شەقامی مەسڵەوی

تەلاری بازوگانی سێوانی نوێ

نەزمی چوارەم

ناوەندی روشتنپرسی و هونەری ئێندێشه